

789

ספר

שלשלת הקבלה

להחכם החסיד ממשפחת רם כמוהר"ד

גדליהו בן יחיאל נר"ו

ובו דרושים וחדושים ופרי מגדים נוספים
עד כל אשר הוברו לפניו בענין זה:

ותוכן הספר ומחלתו ואיכותו נתבאר בפנים
בהקדמת המחבר יצ"ו וצ"ל:

ווארשא

בדפוס ר' אהרן מרדכי בן שהר"ר נתנאל דוד זיסבעת
וניסור' מאיר יחיאל בן משה"ר שלמה לוי האלמער נ"י

ברחוב סיללע נוסער 2

לפ"ק

תרמ"א

שנת

ШАЛШАЛЕСЬ ГАКАБАЛЕ

ВАРШАВА

въ Типографіи М. И. Гальтеръ и Зиссергъ

Ул. Мила № 2 1881

כיו כמדום נזאת הרבול יאריך ימים בעולם שכלו טוב
 וגם שזה כסם עולם לים כמיניו על לנמוו בלעמוד לבא יוריד
 כשי"ם על ויהיו כממים כממים נזאת כקבלה כמו שדברו על
 יחזק בשפת ספקידס ומקופות הארבים וגם כראשי הנוות וז' כסם
 ואמר יורדי כסם ישר ירא הליכס לנמוו כי המאמיני נזאת
 קבלה ראי לקרא בשמות האלם וגם לכיותו כנוי אל כס
 משפתתו אחרי כהנורס כוס המלל גם כן וכוון קלל הנאוויס
 זקניו וכסם תראם כי יחוס כמספחה אינו חלה בעורס ונכסו
 וכמד או קדפות שללח השפתה זולתי כהמס ודעת יראת
 אלכסו וכס יכיו לאות ולמופת למפרך והקבץ לנדרות בני מליון
 כי אין יהם מיהם עמלו על כן אמרתי כנס כחמי כמגילות
 כסר כסוב עלי :

וכראות המהגר חיוי והדנה עמלו. מהה כסיר והלל את קונו
 בעוד חיים חייסו ואף כי אחרי מותו . ויקרא אל
 בניו ארבע . ויבש לבם כסיר מרובע :

ג ינה כנן ארים סיריס .	פס קול תורס אל ראש זוריס :
פיריס אריגיניק פיריס .	כסיל קדש כנחריס :
ד כנן מלמד אלס יבר .	וכיו יבמע גם יתאר :
יזכר און . פקודת מעשר .	קרני ירם על ראש הרים :
ק כ המביס פס למנוח .	כמות אל הכל שמתה :
יגס נפשו ומעטה .	כנס רוס פס ספוריס :
י אלו פלח ירד .	ארבין אכוכף אככותו סוי :
סורס כ' אף גם יאכס .	לפרי כניו לו נסכריס :
ה לל אפי גילת רע .	בעדן גן יאיוס גנן :
תורס אלו ותחנן .	כעדי קש הורוויס :

מדרש ישראל וכל סגולתו והקלמוס וסיו הדודס מקבלין
 דין מדון קבלה סמיתים סיא כמסס ושיחא כדרי וסיא סיה
 עמס סגולת מפי מרע"ס קבנס פהסס ים' וכל א"ס כדורות
 וכוני כמדרסו והמיוס סכיו כלל דור חכרו חכוריס
 קמריס וגדוליס וקובניסיס וסירוביס והמיוס על סורס ככנס
 ובעל סה אשר קלס לרוב כליוס וכדורס נלנדו וכרפיקומס
 כד חמי סגולו מסמכר סיא אשר לא נפססו כיר סגולות
 קלסם כמיוק כמחכריס ממש כירוס וקלס נפססו אלל לא
 סדע שמוס כמחכריס וקמריס לא סומרו כל שמוס סמכמיס
 בעולם ככל דור דור כי סיסר סיר ארוך ואכד ומן וסיס
 כירי כסריס גחליס על וכלן כספיק כסמכרת וסומרו כגדולס
 וראשי ס ולכ סככל דור ודור וכן על זה סירך גם אפי מאכד
 כמסג אלוו כמסמס סמי סדר רבני"ס עד סיוס וכיער
 אל אוחס אשר סגולו לדורות עם חכוריס. וס' יולנו משניאות :
אמר כעבד הרלנו ומלך עמלות רגלי סמכמיס גדוליס כן גלחן
 דון יוסף כן גלחון דון דוד כן סופע דון יוסף כן גלחון
 כעמל דון דוד כן כסר דון שלמס כן כסר דון דוד כן להכס
 כיון גדלי' כן גלחון דון שלמס כן גלחון דון יוסף כן כסר דון
 יוספס כן כסר וססר גדול וירח מלך דין וירח כן יוספ ראש
 וכל ששפתתו סמיוס יוספס כרודיס כ' גלס ירושלים אשר
 כספרד וכרס כ' אלכסיס כל ססריס וגמור' כאלס למוכ וימוס על
 משכונסו כן ערן לנה אמן אמן . וסי אל לבי כליוס סס
 יקרא כסר כוס כי ראיני כרנס קדי ס שלחו למלך סמס
 כדני כוס כמליוס כדכריס כחרי . וס סס וס כספר
 יד"א לרסס כסח חס עמס ס ס פיוס כולל לרדס כרדיס

שר שרת הקברה

כראשון יציר כסו של הקב"ה סיה שלס ככל סמכמוס
 ככעיוס ואלקיוס סגולתו כהורס מוס אשר ככרס קודס
 סעולס כמו כדכרו חז"ל על ככוכ וס"א יאלו און
 וכו' ולכן מכל לומר סהיה ככדכרת מרע"ה וסלמס ככל
 פס סלפסר וגם און סקס ככדכר ככע כל סה"טו מבקשי
 סשלמ ככסם כממוס וימר ככוי סלפסר ככע כל סה"טו סמכמוס
 אינס מקיאה ככע וסלמירו אס כן אדס מוס כל סמכו
 אל סס ככו סגולל כללמו כדממו ומהס ססלסל לוס
 וסכרסס ודכוריס וכו' עד מתן כורס סלז ספי'
 מכרס כגליו אל מרע"ה ולכל ישראל ומהס וסלפלס אל
 דור ודור עד סיוס ככולכן סספדלס מורס לסכור כשלי'
 אס קבלס סוסר ראויס לס ומקבלס סלמח ככל דור
 ודור כזאון סלי אפכר לככתיס ככל כי סה"ט מוריס
 לבס סלמח ככל ענין וכפער ככריס סכורויסיס והכפריס
 ופל אשר ככל ממני כפמיס רכוס למס לא סכורס
 סכורס אלל איס אחד ככל דור ודור כראי סהדע כי לס
 טדע כז' פסס אמה אלל ככנס כממיס כקכו לסכיו
 וסגלו מרס כורס כי סכורס סכוריס . יס חומריס סלז
 סכורוס סספככו מלכילד לחלפת כככס עד סך ככרס
 ססכוריס סכוריס יס חומריס סכככו לל חס לסכור כן
 כן כראוי סלז ממנו שללח קבלה י"א כי אחד סמכמוס
 לסווס סיס לרספוס עכר פריס . יס אופריס סכפתיס
 סיו סיס לס ככני יס חומריס לכווס איכילס אמס
 סלדס וכוותיס מוס ולל סכופיס כזמס לכן סלכריס וימיס
 אלל אחד סככול סהכרו לככול ככר וין נקרו וימיס
 י"א סהיס סוכך וימיס ככדך מוסס ו"א סלל סיו פסיס
 קלרוסיס

אדם סיה כן ק"ל סיה כסוליד סס וסמו סקלי
 ומס ככמ ל"ל ללמך אכר רכי ככני סימל י"כ
 ככוס כיוס קב"ה פסס אל סלדס כיוס ר"ס ככע
 ככוסס לנכר פכור כ' נכסס גולס ג' נכססו ככרי ד'
 מרקה כו סמס כ' עמד על רגליו ו' יקד סמס ד'
 כדכונס ל' חוס ח' עלו למפס פריס וירדו לרנכס פ'
 נכסו י' כרס י"א דיון י"כס מרד וכלך לו סטמכר אדס
 כ'קר כל ילון וגו' . אומר סמדרס כי אדס ומה ככני
 כ' סנס ככראו וסרו למורס ולל סמס כריס פס אסמו
 קודס אדס כו כיוס ככראו כו כיוס סמכו ס כיוס סולאי
 מולדות עלו למפס סניס וירדו ססס לסי סטלחו קן
 וכל ולכל אחד סלומסו ככל סס חממיס יוס . כמדרס
 סמכזי וסלל סיו סני מלכריס סקלו ולל סיו רויס
 ככריאח סלדס וסמרו על אכס כי חכרס וס"א סלכ'י
 מן סממיס וסמכזי מן ימינו ככסס אדס יסס וסמס
 איסמכר ולמדי סמטו ססס סמפוסס וכרסס וסלחס
 לממיס קודס כסוליס והקפס ככוכ כמיס והמלכריס
 סכריס לקחו נפסס וסולידו כמיס וקכרס ס"ה וס"יס
 וקודס סככול סמכזי חור כככוכס וסלל אל חר ועדין
 סומד כקלוקו לסכסי כני אדס וסו עזל סמכמיס לו
 ספיר למען לל יקכרג ככד ישראל . כדסס פ' סהס
 סמרו סיוון וסו אריס סיו וכני סמכזי . ככוס פ'
 סלל לך ארימון וסכריו וולרו מהסלכריס סכפלו סממיס
 ככרי' אכוס דכני נקן חומר י"כ טלרו מהוליס וסס
 אדס סס נח סס מלכי דק יקכר יוסף חויכ כלעס
 סמכזל דור ימיס זכובל . אין סקס סלכיוס אדס

לזכור ממש אלף שנים נדור היום הזה לזכור
 דלים ונמוסים כולנו והים ימך מנהג החורש והצמח
 היום כל הזמן הנזכר בצורה והיה נחשב כליו היה כל
 כשנים הם יש אומרים והיום להסתכל וללמוד כל
 הסכמות שבעיות צריך לו זמן רב ולעטן יהפכנס חלקים:
 י' ה'
 הפשטיע והבינו הכחו על ספר לחולת דורונו .
 כמנב"ם במער המורה אומר שאורך הימים לא היה אלף
 לאלף הנזכר בחורש אך שאר הדור היו חיים ימים
 שבעים וארבעין אומר שיהפכנו כח מולדוס עד הזמן
 הנזכר בחורש :

שת היה בן ק"ה שנים כשהוליד אשתו וכל שניו התקיי"ו
 ומה בשנה קמ"ח ללמד אין להאמין שיסר בעיניו
 מחו בלי בנים אבל לא זכו שחולדות יקראו בשמותם
 ויהיו ראשי אומות אבל גברו אחרי האומה שנזכרו
 בהורה ואומר בירושל' הכשדי דברני הימים שלו שבראות
 השני"ה העולם ריק חמני אדם בלתי מיושב השנים צבני
 אדם הרבה דורות וכלם הולידו האומים . אדם היה בן
 ק"ן שנים כשהוליד קינן ושניו התק"ה ומה שנה רס"ו
 ללמד קינן היה בן ס"ה שנים כשהוליד מהללל ושניו
 התק"ח ומה שנה קע"ח לנח מהללל היה בן ס"ב שנים
 כשהוליד ירד וכל שניו התנ"ה שנים ומה שנה רל"ד לנח
 ירד היה בן קס"ב שנים כשהוליד הנוך ושניו התקס"ב
 ומה שנה שס"ו לנח הנוך היה בן ס"ב שנים כשהוליד
 מהפולח ושניו שס"א וכוה"ק קבר אדם ומה האריו ל"ו
 שנים ויחלף הניך אה האלמים שנה ק"ג ללמד וראשי
 במערכת האלמות שהוא במדרגה יותר גדולה ממשה ואליהו:
תהושרה היה בן קס"ו שנים כשהוליד למך ושניו
 התקס"ט ולא היה שום אדם כ"ב שנים
 כמוה ומה שנה ח"ר לנח שהיה ל"ו לש , בערך יש
 מחלון ז' קצלו אה העולם מחוללה ראה אדם ושמשו
 רמ"ב שנים שם ראה אה מהחוללה ושמשו מ"ח שנה יעקב
 ראה שם ושמשו ס' שנה עמרם ראה יעקב אחיה השוליד
 ראה עמרם ז' שנים והיה בן ס"א שנים בנאחו ממרים
 אליהו ראה אחיה ועדין אליהו קיים והיה חנא לא
 שנייה ליה אליהו זה פנהו ולא חנוך זה מופתרון למך
 היה בן קס"ב שנים כשהוליד נח ושניו השע"ז ומש שנה
 סק"ו לנח והוא היה ראשון להחיות שתי נשים אחת
 למרים ורבים והיתה יושבת ונופה ואבלה כאלמנה ואחה
 ליופי והיה משקף אותה כוס של פיקרין שלא חלד ומקשטה
 בכלם ומאבילה מעדרם נמצא מלחם ועד נח חלף ל"ו
 שנים והיו שפרס דורות :

שנים כשהוליד ארכנוד ושניו ס"ר ומה שנה ל' ליעקב
 וסלרין שנים עד בראה י"ג דורות אומר המדרש שהוא
 ס"י מלכי נדק (מלך) פלס . ארפכשד היה בן ל"ס
 שנים כשהוליד שלם ושניו סל"ח ארפכשד שנה מ"ה ליעקב .
 שרח היה בן ל' כשהוליד עבר ושניו סל"ב ומה שנה
 י"ד ליעקב , עבר היה בן ל"ד שנים כשהוליד פלג
 ושניו סה"ד ומה שנה ע"ס ליעקב . פלג היה בן ל'
 שנה כשהוליד רעו ושניו רל"ט ומש שנה מ"ח לאברם
 הא לפדנו שכן מ"ח שנים היה לאברם בשנת הפלגה
 שכן דרשו חז"ל כי דימוי נמצא הלאך בסוף ימיו ואדני
 שאלף חק"ו שנים מאדם עד הפלגה ומשחנבל עד הפלגה
 ע"פ שנים רעו היה בן ל"ב שנה כשהוליד אה שרוב
 וכל שניו רל"ט שנים ומש שנה מ"ה לאברם שרוב היה
 בן ל' שנה כשהוליד אה נחור וכל שניו רל" ומה שנה
 ק' לאברם נחור היה בן כ"ט שנים כשהוליד אה
 חרח וכל שניו קמ"ח שנים ומה שנה ק"י לאברם . חרח
 היה בן ע' שנים כשהוליד אה לאברם וכל שניו כ"ה שנים
 ומש שנה ל"ה ליעקב וחז"ל נמרו אומר שסרה עשה
 השוכה ולכן כ"ל שצנזו . השוכה וכוונת אברם בנו השוכה
 שנפלה קבלה החורה שנמכרה מאדכ"ר על שמו בזה
 הנה וס' אה מסרה לאברם . במ' ר"ב ס' א"ש מחלוקת
 רבי אליעזר ורבי יושע אה בהשני מלח האמה או
 בניסן . במ' בראה אומרים שם אלו לאברם אחלה
 גם בנינו . במדרש שנה בחדש מרחשוון אה השקדה
 ממה . זוהר ס' ח"י שנה אומר אהש שנה שמיחפסה
 נכהו בחורה יוסר משלך האמתות לני סביבה חיים
 בעולם סיפך מה ששפסה רוח שביאה מוח בעולם
 שנה' הבינו אל לוח הזכנס ואל' מקבס בור עוקחה .
 במדרש אמרו שמפסת ע"א של אברם היחה של ס'
 פרקים ועדו כי מה שאמרו ששמר אשילו ערוכי שחלון
 ולא הזכירו מלוה האדם יש בו סוד אל הדום העולם .
 במדרש שיר השירים אומר מל אה עלמה נאחד בהמונו יש
 אומרים שיהי ביום נאם עבור שנאחד בעולם סיום היה .
 כס' נח אומר ל' עזרא נחואברס וס' עזרו בניין מגיל
 בכל ואברם היה בן ל"ח בשנת נח . אליעזר מבד
 אברם היה בן בני של נמרו בראה במדרש וכשילוח
 נשא אה רבקה אליעזר ילא חשתי וכוונת אברם נעשה
 מלך והוא שגן מלך השכן נבלה ברשק רבי אליעזר
 סי' : במדרש ס' ח"י שנה אומר שאליעזר היה כנען
 בן חס ולפי שקרה אברם ילא מכלל ארור שנאמר בא
 ברוך ס' . ברשק רבי אליעזר אכ"ו אומר שסגר סיסם
 בה מרשה מלך מרים . במדרש יושע או' כי הגויות
 הסחירות הם הנר אכמה לסידה שפרס טועה בה
 שרעה רחג רום יעל : במדרש רביאים שחננלו בעולם
 קודם ביאה לאברם הם אדם נח יום שם עבר ולכלם
 רבים השמקיות לוח ס' אה לשרה נבלה במדרש לך לך
 נגד דעה בן עזרא . בזוטר פרשה לך לך אומר שלום שב
 לחסוד שנאמר ויסע לוס מקדס . ברשק ר"א פרק כ"ה שם
 אשה לוח עידון ושם כמו שסאול בסדום פלומיה .
 סאדורין פרק בן סורר ומורה הכן בן סרה היה בן שפסה
 שנים כשהוליד שרה ושמשאל היו לו שתי נשים שם סל'
 שולה וס' השנית שפמו' והיה בן י"ז שנים כשאל שנים
 אביו בראה בפרק ר"א פל' : ס' כראה אומר' כראה
 ישמשאל בחלום השלסו שפסמ : זוטר פרשה אלא אומר

כי בחשבון הלכנו טיגס ישראל ישמעאל ובערל לוקס
 ביולאס סימן רע ז"ח ופסלוקס בחסר'ו סימן רע
 לשמעאל. ו' הטיגס נקראו בשמותן מד שלח גילוד והם
 ישמעאל יחם טפס שומה יאקוס שמח וי"ח המן מרדכי
 אהרן ולכל ים ראוח פסוקים. בראשית רבה פרשה
 ל"ב חומר ד' יודים הסביבו מפצע על שמש. אברהם
 זקן וזקנה מלאן בחור ובתולה מלאן. יוסעפ' שור מלאן
 ורחם מלאן. דוד מקל ומרמיל מלאן ומגדל מלאן. מרדכי
 שק והצר מלאן ועפרת זקב מלאן. וי"ח הוא גדל אחד
 ואחר גדל אחד, בפסכת דרך חרץ חומר ז' אבות
 לא שלמה בסיס רמה והם אברהם יחם יעקב עמר אהרן
 פרים צמיון ב"ע יעקב וי"ח דוד: וגם אומר מפסכ
 נכדו צמיון ב"ע חורף משיח אליהו חליעזר עזר
 אברהם עזר מלך הכוזבי חורם מלך צור יעצב בן רביעי
 הקדוש טרם בה אבר בתיה בה פרעט ויש משימים
 ריב"ל תחם חורם. במדרש בראשית תרתי היה עובד
 אילים וגם היה אומן לכפופים וסומר למכרם ויהי סיום
 ה"ך הוזה לארץ לעסקיו וכוונת אברהם בנו צמיון לפסכה
 ובנא חיש לקטח מסס היה אברהם שולל ממנו כמה
 פנים ים לך ומשיב קך וכן ואברהם אומר לו ח"ך אפר
 ב"ש כמך מכל כך שנים רואה להשפחות אל דבר החר
 פסוף בן יומו והאיש הכוח מחביים והיך לו זמן עשה
 לאנשים רבים אחר זה בא זקנה אחס ופידה פדה קמה
 בולס והאמר לאברהם שרואה להקריבו אל כל האלהות
 הים, ויהי חף אברהם ויקח פסס וישבר כל הטרחה
 הים והיחר שלם הגדול פנהס ונידו השים הפסס הטרח
 וכפנה חרם של לאברהם מי עבר כל האלוקות והטיב
 כי נחש זקס אהת להקריב מדס קמה לכל האלוקות
 ויקומו בולס במחליקה כי כל אחד פיה רואה הקמה ויקס
 כגדול פסכה והפסחם פס הפסיה פנידו ויהר אפו של
 הרח והיניח אברהם בני לפני נמרוד שטיעשיבאו אז נמרוד
 צו לאברהם שיפחחוה אלס כטיב אברהם ויהר סוב
 להשפוח למים שפכטיס פסס אחר נפרוד שיפחחה למיה
 הטיב אברהם יחור סוב להשפוח לענינים במחוקקים
 המים אחר נמרוד שיפחחה להם כטיב אברהם ויהר
 סוב להשפוח לרוח שפחחיס כעניני אחר עבר ד' שיפחחה
 לו הטיב אברהם ויהר סוב להשפוח ללדס שעימד לפני
 הדוח הטיב נמרוד אחס סכח: כי אני חיי שפחחוס אלס
 לאס וכוונת אני לשפטיבן בו ונראה הם יבא חלקך בטהה
 מפחחה לו להילך ממנו ותיקך כשליכוהו דוך כבשן בלש
 תוך ז"ס סיו בואלס להרן אחיו פסה סיה רואה להאמין
 ה'טיב הם ינאח אברהם יאמין בהמונתו ואל לאו בעמרוד
 וישליבו אס סיו כבשן ונרף ואלו נאמר ויחם סרן על
 פני רחם אהרן בכל אברהם אל כלכלס לעניני כלס סנה
 מרדך לפניך עסקי אהמסס ושמומו כפי סדר דגרי העולס
 ובמדרש' אברהם' כשגול בקשו גדולי המלכו' והקוסמו' לורנו
 לפי פראו באלענינות שיהיה מופל בעולס והנה סחביני
 גארך טפס עברה פניה ולא רחם מפחוח וחס"כ ילא ומלא
 צמין מגדל דור הפלגה עד פהיס בן מ"ח פנה וכן ילא
 פניה החמול הכידי פורחו והיס מדבר בלשון קודס ומוחס
 בליליים וזה היה עשר פנים קודס מיחם נה ובהיס
 כמו בן פנים פנה סחמיל ללדס בריבים אהמות ה'חיי
 שפמיס ונחפס צפיה האכורין עשר פנים שלמה פחחה
 ושבע בקרדו וי"ח פפסס כמות' וי' בקרדו וי"ח כן

השי"ח איך ראה שי"מין בו האדם בחלמונות נאים ונפלאות
 אלה בחלמו' בחי' האד' במלא' שאז יע' דעתו צלעו' והיום
 יוכיר הגורל ביראה של אהבה זולת כי נחפרסם זה הגם
 לכל האומות וכבר העיד רבב המורה שראה וכתוב בספרי
 הכשרים הקדמונים ועיין בספרו הרמב"ן פרשת נח :
יצחק כס"ו יספן נולד וכן ל"ו שנים היה כשנעקד
 נגד דעת בן עזרא האומר שיהיה בן י"ג שנים
 וכיום לז"כ יעקד ובו בספר נולדה רבקה והיה בן ששים
 כשנולד יעקב והי' חיוי ק"פ שנה ובהיות יוסף בן ל'
 שנה כשעמד למר פרעה מח' עקד . סי' אחר העקדה
 ה'ך למדרש שם ושם עמד עד שגא' אליעזר עם רבקה
 כנרא' במדר' . זוהר פ' חולדו' אומר שרבק' היה' בטוא' לבי'
 יצחק ב' שני' ובספרי נרא' שפי'ת' בה י"ד שני' . עשרי' שנה
 היה' עקר' והולכי' יצחק לרס המורי' למקו' שנעקד והחפלו
 על הנרי' ויצחק היה יודע שיביו לו בנים אבל לא ידע אם
 רבנק' או מאש' אחר' . עשו הרג אה נמרוד וקח ממנו בגדיו
 הממודות אשר היה מאל'ס הראשון ואחר כך יעקב יעקב
 בשפת הברכה : זוהר פ' חולדו' ובהמש' הלכים מזמור
 י"ח אומר יצרכה רבב עשו קבורת יצחק ובמדרש אחר
 אומר שיהי' הושי' בקבורת יעקב שאז נעשית מלחמה
 גדולה בין יוסף וזרע עשו על מערת המכפלה במסכת
 סוטה . כס"י פ' שלה לך אומר משענד יצחק החתילו ס'
 שנה שחמרו לאברהם ובכדוס ועט אוחס :

יעקב חי קמ"ז שנים ואמר שנה נ"ה לזוי בספר רבי
 אליעזר פ"א אומר שנה' היה ראשון שנתעספ
 והיה , מוספיה קמא דחולין ואמר שפי' שפתו
 יעקב חתה הללה היה דמות יונה שפלא' הכותים אחרי
 הימים והסופיה בראה הר גריזים . זוהר פרשת חולדה
 אומר שהקב"ה לא ראה לגלות ליצחק רשעה עשו למפן
 יתנדך יעקב ממנו שלא מדעתו וזה כי לטו' יצחק טול'
 כלי' לא היה יכול לנדך מסוב הארץ כ"א מימיו שלכן
 לא בירכו אברהם למפן לא יתנדך ממנו עכו . אמנם
 עשני יעקב עד החדת אצו . בראשית רבה פרשה ל"ו
 אומר כי משענד יעקב עד שאמרו בניו שיהי' על הי' ילאו
 ש"ע שיהי' וכן מן שמו' עד דור הפלגה ולפי שמאוך
 השלו' מדרו בו יתנדך בן מדא' כנגד מדה היו גרים
 במצרים כ"כ זמן ובה' ס' בורע אברהם ישא' עליו זה
 השענה ויור מאל' האומות לפי שעבר לו חפלתן של
 ישראל . במדרש פרשת שש' אומר כל השבטים ודינה
 אחרים נוקדו בצבע שנים חוק מנימין שיהי' יעקב
 מלה שנים כל אחד מהשנים נולד לשבעה חדשים . עכ
 כ"א נולד האומה והיו להם לנשים למפן לא יקחו
 מבנות זרע כנען לנשים כנראה בספר רבי אליעזר במדר'
 ס' ויסב אומר כי מיום שנחמר להברכה ידוע הדו' עד
 שתישב יעקב (בס' וישב) ילאו ר"מ שנים כמין מגורי .
 במדרש בראשית אומר כי י"ח שפמים נזכרים האבות
 הגבורה וכנגד' חקנו י"ח ברכות . רחל מחה בה ל"ו שנים
 וקאר ימיה היה' לעונש יעקב לפי שאיחר נדרו . ספרי
 ר"א פ' ל"ו אומר בלה וזשה היה בנות לבן מפלגשו
 זוהר פ' ויסב אומר יעקב לא חמס מחשו במשך העדר יוסף
 מאצו . בן עזרא פ' שמוח דינה נולדה בהריון אחד עם
 זבולן במדרש פ' ושלח אומר כשלקחה דינה משכב יוחי
 השם אצו ואחר הריגה בני שש לקחה שמוען לאשה
 נמסה בלרן כנען וסס נקברה קדם ירידתן למצרים . שם

במדבר שאלו וסוף נקרא גם בן זמרי בן סלח ושלומיאל
 בן זרי שדי : בספר רבי אליעזר אסגס בה' טוסי' שרע
 אצו יוסף היה' בת דינה . מנה מב' חורי היה האצטן
 שהרכיב סוס עם חמור ודבר גדול היה שחדע כריה שלא
 בראה הקב"ה בבריאת העולם כי ראו שחדע שעל פה
 שאפשר מידשו מהסבב כפי מה שהסביב השי"ח לא ייחס
 בבחי'ו לו יתנדך בספור מעשה בראשית כי הוא יעשהו
 בחלמו' שבע לזה לא ייחס לו יתנדך הווי' האומים
 והי"ח המהאי' מן העפוש ומולח מינס אבל לו י"ח
 ייחס בבריאה מה שלא יתהוה על המנהג הסבבי כי יום
 אלה די בתועת הגרמים השמימי' עם כח אשר בחמד
 השפל לקבל כל הטורות בחלמו' הטורות יכודיות אשר
 בו אל שיטהו מזה החומר והשפל אלו סמיים מהאומה
 ובי"ח הולדים מעפוש ולכן כמו שלא בודיעה החורה
 הנריה חדשה שנתחלסה בהחלמו' זה האיש שאינה
 מעפוש ולא על ידי הפכע ולא נכרה כהדוס העולם .
 מלכות יוסף במצרים ה' עמו' שנה הוא שמת יעקב
 וקא קודם מירסו ששע שנים ראובן היה ראשון בעולם
 שחפא ועשה מירסו מדרש וישב מדרש בהעלותך יוסף
 עמד חבוס בבית האסורין י"ב שנים במסכת ר"ה פ"א
 אומר שי"א מבי' האסורין ביום ר"ה ורמי' במדרש
 החורה לקארו שעדין טוכים במצרים כשרואים לעינים
 שלים שלריך שיהיה ענד ויקנה אותו שר הנבחים ואחר
 כך כוסר ברתו ואחר כך נעשה שלים : במדרש ומביאו
 כחיו עמ' שמוח ראובן טל' י"ד כסליו ויהי קכ"ד
 שנים ומח אחר יוסף ב' שנים והיה בן ד' שנים כשהביא
 הדולאים לאמו . שמתן נולד כ"א שנה ויהי ק"כ שנה ומח
 שנה אחד אחר יוסף לוי עלד י"ו יספן והיה קל"ו שנים
 ומח אחר יוסף כ"ד שנים ולא החי'ל כונד הכלוח ובסיד
 למצרים היה בן מ"ה שנים וז"ב שנים היה במצרים .
 יהודה נולד פ"ו יוון והיה ק"מ שנים . יעקב נולד י'
 אב והיה קכ"ב שנים . זבולן נולד ז' שנים והיה קכ"ד
 שנים ומח אחר יוסף ב' שנים . דן נולד כ"ע אולג והיה
 קכ"ז שנים . אשר נולד כ"ב שנים והיה קכ"ג שנים . יוסף
 נולד כ"ו חמו' והיה ק"י שנים והיה ראשון לבנים למות .
 בנימין נולד י"א חקון והיה קי"א שנים ומח לפי לוי
 כ"ו שנים . גד נולד י' חסון והיה קכ"ה שנים . נפתלי
 נולד ה' חטרי והיה קל"ג שנים . בחייר ושכס לא טולד
 שים שפס וגשיהירו האפרים ומנשה . ועמס בה לודי מקום
 להשיב אלך מה שהלח ממני אם בימיה הקדמונים היו
 מנהיגים בני המשפחות ארוה טרעה לסימן משפחות כמו
 שנהגים להוהי הנקרא בלע"ז ארמה ולכן אזי אומר כי לא
 ראיתי בזה מאומה כספרי ישראל זולתי מה שמביא הכחי'
 על שם המדרש וזוא כי האביגס שבחפוד הוא עד
 השפטים ולכל ה' היה רשום גוון אח' וזורה א' עליו מפסם
 ול"ד זה היה להם כמו הבדירי' אשרי אצו בנות צמק
 המלחמות לראובן אודס הנקרא נובינו ונלכשו מאוח וכולשו
 פרטושאה סיב לריון וסל' חפול ולמקשה לילד ומספו
 ירוקה ועליה ציור דודאים זכר שפאל דודאים . לשמעון
 פסדה הנקרא פרטומה והמקדו ממיינו וסנשאה מקררת
 הנוף ומספו ירוקה והציר עלי' שכת על שם המעשה : לזי
 נדקח והוא גרפוקילו ומאורה כנר והגולרים קולאים אוחס
 ספיראלדו ופינה לפתיחה הלב ומספו בצויה שלים לבן
 ושלים

כמו שראוי להאמין שמשך זמן רב נתנאי השכנים **סא**
 הסבוכים והסוכיים וגם לרוב החנוני יוסף כמו שאמר
 אבל השמים וכו' והחננוני אלוונו כמשך זה הזמן הפילו
 החרס ויוסף הכבדים עמסם והפליס סך העשרה **שז**
 לדדים הם בדברת להיומו אסור חתומים ועונה אמן **שג**
 כרחו ואם כפי הדין שחם רוב הצבור פסקוים בחומרת
 א' המעוט נמשכים אחריהם נגד רצונם ולכן אין לפרש
 דברי חז"ל כפשוט' לפי שאין כח לנן להכריח אהב ולא
 להלמיד לרב אבל דבריהם ר"ל שהאילו והשכנים הפיטו
 בזה גם השי"ת לא רצה לגלות לביטוס הני"ל או אחרם
 כי לא מהשבותיו מחשבותיהם ולא מזד חרם השכנים
 וכיון יוסף זריק חמים לא רצם לגלות הדבר בשום דרך
 ואופן אם לא שרפוטו יתבדק או בהחכמה החרם ולכן
 כשהגיעו אחיו למצרים בקש דרך ואופן להפך הגדר ולא
 עלה לידו עד הפסם השלישית שבראשונה באמרו ויסוב
 מעליהם ויבך שרצה לומר החתקן בחפלה ובכה אליו יס'
 שירשה לו לגלות עמנו עם אחיו ויחזר הגדר שכן נמלא
 בכיה שר"ל חפלה כמו במנה ובחוקים ולא שום לו שכן
 נאמר וישב אליהם וידבר אליהם וחיטו אומר מה דבר
 חדרבה יש טעם זקף גדול על וידבר אליהם שרומם
 להשלים ענין הדבור על דרך האספו והגידה לבס שבקש
 יעקב לגלות אה הקן וכו' . הפעם שיח באמרו ויבא
 החדרה ויבך שרצה לומר שהתפלל להחיר הגדר כי נאמרו
 רחמיו על בנימין אחיו ולא שום לו כי רחן פניו ויאל
 לדבר לאחיו ויחשקו ולא דבר מאומה אלא שימו להם
 אמנם בפעם השלישית שפסם במעשיו ורצה כי דבר
 הנאמר במנין זריק מנין אחר להחירו ולכן בראותו שחי'
 נמלא לפניו המנין ההוא ממש ופנים יוארם שם ראונו
 ובנימין בחר להסיר הגדר ברשות המנין הוא ובראשונה
 התפלל אלוונו ויבדק כמו שפעה פעם אחרות וזה אמרו
 ויחן את קולו בצכי ואחר כך בהיותם כלם נאספים יחד
 אחרי אמרו הוציאו כל איש מעלי גלה עמנו בנאספסם
 יחד רצו להם יוסף שיהרצו להפנות עמו ויחירו הגדר
 אמנם אחיו פחדו ממנו להיומו חתך ובצולו יגלה להביאם
 ויגלה עליהם קללה ולא רצו להסירם חדרבה לא פנו
 לו אמנם יוסף חלה פניהם בלשון אה שנאמר ויאמר יוסף
 אל אחיו גשו אל אלי וסם הגרלו ונמנו כלם בחדר והתנלו
 לו ולא אחר הכרם החמיל יוסף שנים ואמר חיי יוסף
 אחיכם וכו' ולא אמר הסוד אבי חי כדי שלא להפחידם
 ועל זה הדקן טעל לפרם כל זאמה הפגשה ונראה לי נאות
 זה הפירוש כפי פסם הסמיקים ופני דרך שבע האמם
 כשכר המלות שחן שברא ועונה על היות הבכורה רחיה
 ליוסף חף בלי פגימה כלל! יעו של ראונו והנה ערוך
 לפיך ספקי ומאורעות יעקב ופנתויו כפי דברי סדר עולם
 והדרכים בתימות בן כ"ו שנים קרה הצבורה ובתימות
 בן ס"ג שנים לקה הצבורה ותיקף כרם מביח אלוונו וכל
 במדעם של סם ועבר בדירת קנע ועם עמד י"ד שנים
 זולה כי מבדחשונה הים סוף שם ללמוד ועב אל אביו
 לחזור לפניו למודו . כי בפרק בלאתו מביח אביו מס
 ישמעאל וכנסו בניה לנן בתימות בן ס"ד שנים ובתימות
 בן כ"ו שנים מח עבר רבו ואחר חרם ימים מנכנס בניה
 לנן לקה לזשה לאה ורחל שהיו חלומות ובטח לנן וס'
 לכן כ"ב שנים והוך שנה נולד ראונו ובמשך ז' שנים
 נולדו לו יואל שפכים ודינה . כ' שנה עמם בניה **לג**

הליט בחור והליט אדום ומצוייר עליו אורים ותומים
 על שם הכהנים גדולים שהיה עליהם האורים ותומים.
 ליהודה טופך הנקרא מנקד והוא ירוק ממין פרחומה
 והנוצרי קוראים אותו קצובוקלו והשואף מברית ארוביו
 ומתהו כנבע השמימי ומצוייר עליו אריה ע"ש גור אריה
 יסודם בברכתו. לישפכר ספיר הנק' לפריו והוא ממראה
 הסכלה וסובה לאור שנים וכל כאל ומפתו כמו נבע
 שחול ומצוייר עליו שמש וירח ע"ש וכני ישפכר יודעי
 בניה לעמים. לזבולון יהלום הנק' פירלה והנוצרים קוראי'
 אוחס די אונמו ומביאה שנים ומפתו לנן ומצוייר עליה
 פופינה וזבולון לחף פיה יסוקן. לדן שם הנקרא
 פופינה ולנוצרים סורקניה ומפתו דומה לספיר ומצוייר עליו
הה ע"ש ברכו אשר עליו. לגד שבו הנקרא פורקניה
החז לרוכב על סוס והנוצרים קוראים אותו סופלו ומפתו
הטורב שחור ולכן ומצוייר עליו גדוד על סם ברכו. לפתחי
חלמה הנקרא קריסאלו והנוצרים קוראים אותו אמסוכספה
החזקת לב ומפתו נבעס כיון ללו ומצוייר עליו אילה
הצרכו אשר עליו. לאשר טרשיש הנקרא קריאוליק ולנוצרים
רזינפו וסוב לנכול ומפתו נבעס אור השמן ומצוייר עליו
שילן זים בברכתו . ליוסף שם הנקרא נוקלו וסוב לתן
הסמנו כי שפניו שור רחם ומצוייר עליהם מזרים לפי
המולדו סם . אפרים היה מצוייר על מפתו שור ולמגשה
המצוייר על מפתו ראם. לבנימין ישפה הנקרא די אספיו וסוב
למבור דס ומפתו מכל הכבשים ומצוייר עליו זאב בברכתו ;
הואמר הבניי בראה בספר האפרים שסגולות האפרים
ססעל כשהטשאם הוא פחור והטשאם בשומאח יבשלים או
יהלישם ואם יפטר יחירו לסגולתם יכול להיות שכל
האמות לקחו דוגמא מן בני ישראל כן בעשים הבדניי
לזרין זגולות הממנס במחממות כי סימנים למשפחות ;
עב ואופן היו בני ג' שנים כשהפאו נבראה בסדר עולם
והרמנס או' פהיו בני י"ב שנים , הרמב"ן פ' וישב
סמר בחו של סם היחה . בספרי קהה לוי עמרם ממו בני
ק"ז ז' מנין . יוסף יהושע בני ק"י מנין במואל ושלמה בני י"ב
שנים משה הלל הזקן ריב"ז וכו' עקיבא בני ק"כ שנים .
כזוסר פ' שלה לך חומר שקבורת האבות במערות המכפלה
 היה נב' שורות כזה []
ואומר בנה' שלמה הסוף [] אדם והוה שרה אברהם
נמלא גרף אחרת היינו () יצחק רב"ה ראה יעקב
 ויאמר שמו שנקברו כן
 יקומו נחמים , ואשיב () אדם חיה שרה אברהם
 עשה גם כן לשאלתך כי רבקה יצחק יעקב ראה
 להיו' יוסף גם אחיו נעבר
 הוא השלים כמו שהיטה הסורה בניה פופיסר ובניה
 הסוכרים וכל שכן בהיותו משה למך אף לא הודיע לאביו
 פנימו . והנה דרך המפרשים ודע זכא חיי הרחבתי
 שדבר זה בספר הדרשות פלי אמנם בני אהיה ועדיין לא
 מתישבה דעתך ודעתי ולכן להפסק ראונו אהיה דעתי שיה
 בזה הדקן , והוא אמרו חז"ל ש.ס.ע.ה שפכים נרפו
 הסכינה עמיה והשילו הרם שלא יגלו הדבר ליעקב ועל
 זה השי"ת ויחך לא גלו הדבר והמי אומר שהשי"ת לא
 בלה להכה אחרת כמוסס האלו וכמו שאמרו חז"ל ראוי
 היה יעקב לרדה למצרים בשלגולתו של ברזל וכו' או
 לאוי כיבה אחרת כמוסס האלו וקרוב האלו שפגעה החרם
 היה יוסף עמיה שערדין לא פה משה המדיני' והיסמעאלים

מן יסורו ומתוך פניו כן נתן לו הים וילתו מן האסורים
 האלה וישלח כבודו ויפחהו משה לפני יסורו וילך משה אל
 כן לחם האדמה לאלקיו וירא גם משה ספיר נזעזע בגן
 והכיר גם המסורה הקוק מליו וימלטהו ויהי למטה ככפו
 כי זה המטה ברלו הסי"ח בשפת ימי בראשית ויהי ניד
 אדם ואח"כ ניד נח אברהם יצחק ויעקב ויוסף מלך מלרי
 ולבסוף ניד פדעה ואח"כ ניד רמולא ראש המרכומים
 ונסיחורו יוכן המלך לתועלת היודים נד כונה בלש
 סיוען שני קלף המלך נד יסור ולכן ברה יסורו לעירו
 זהויה המטה לביתו ובעטו בגן ביתו וס"י הסי"ח בו
 כח מלא יוכל שום אדם לנחשו משה עד צ"ח משה איש
 האלטים וכראות יסרו המטה בכפו משה מאד ואז נתן לו
 צפורה בהו לאשה ולא מל בנו הראשון כי לא רצה יסרו
 ואח"כ ז' שנים חלד לה אליעזר והיה רועה לאל יסרו
 והמטה בכפו והסתמוה פנים ורבים הרבה מאד ע"כ
 בפרש"ם וכיוצא לה מאלהם בקרוניקין ב"כ ובספר אבינו:
והוא"ל ושל על יסורו ענייני מרע"ה אמרתי להודיעך
 בקצרה דמתי על ענין חמור וחמסא אהרן
 בבחלת הסלע אשילו שכבר הרחבתי הדיבור בו בספר
 הפשטים ש"י הנקרא ספר גדליה ושם הבאתי כ"ח דעות
 בדבר הזה שאספתי מכל המחברים והבאתי גם באה
 דמתי ועמה נמרתי להודיע אהרן כוונתי אהרן כי הוא
 ישרה צמיר כמעט יוחר מכל הדיוט שהבאתי גם . והוא
 ש"י אשר למטה קח את המטה והקבל את הפדע וכו'
 פשוט גם עמית רומן אל המטן וקבץ אמה שאל עליהם
 עד מתי לעדה הרעה הזאת כי לפניהם צריך את להראות
 גדולתי שלמי הקבל ש"ה זקני וחכמי הדור איך צריך
 לפי שכבר מדידים אותי ומאמינים כי אצל משה ואהרן
 לל האמיני שזכות הפדע מהיה כל כך שינו להאסף עם
 זבוחם ולהסך הסלע למים ולכן לא קראו הפדע אלא ויקיילו
 משה ואהרן את הקבל שרצה למר השילאים והמרכמים שידעו
 בודאי ש"ה לדיקים ורבים כי האם הוא היח משה את
 ידו ויהי פעמים אחד בעד זבוחו ואחד בעד זבוח אהרן
 והקבל וס"י כעס לפי שלא קרא הפדע שאמר לו אשר
 טעם לכבוד זה הפדע קראם ס"י בלשון בני ישראל
 שהוא גם מיוחס ולא האמתה שגם עם הבאתי ראויים
 אני מאהב בפתח דהמס . וחמסא אהרן היה שהיה
 לו לזכור הדבר אל משה הו"ל ונלמדה גם הוא בלשון
 ידבר ס' אל משה לאמר הקבל את הפדע אתה אתה
 ואהרן ודברתם וכו' שהיה לו לקבץ ולעשות את המטה
 כי בפקוס שיש חילול ס' ארן מולקין כבוד ארץ מבראה
 בקבלת פניהם . ועל אשר שאלה להם עמד משה בבר סיני
 ג"פ מ' יום לפי שהשני פעמים עמד עטר לוחם
 ראשונה ושנית ארן ללך שהס"י היה יוכל לכתוב וללמד
 חודס למרע"ה בפחות מיום א' . וגם ששלישית על
 הפלג העגל אחר שהיה ברזונו ית' להארץ
 אפו היה יכול להשיב לו כדעת יוחס ס' וכו' ולכן ראוי
 שהדע כי בספר עשרת וקיים מרחיב מאד על חקונת
 זה הספק ולהיותו ער מחד פעמי ארבע לפיך בקולר
 רב ואח"כ אהו דעי בקולר אמתי אשר הרחבתי בו בס' גדלי'
 שני וזה אומרנו לשלם סבות הנבאר שיבת מרע"ה בהר :
 אחד משלח המונב ומעלמו והוא כי יביחמו שם היה
 לחלית הכנס הדברים מחמוס ועליונים ולהיות המלאים
 בשפלים בבספר עשרת ש"ה חומר ראשון אורח שמיים

ארה פתים ליסודות מקרים המעשים אחד הלידוס
 הסולות הדברים שיהיו :אמר לסיבת האדים היוצאים
 מן הארץ איית הכבדים ורעם וברק וכיוצא לזה הוויית
 המהכות אשר יתהוו מהאדים הכבדים כבדן הארץ ואולם
 יכולים לעלות באויר כנגש האומתת החיותה לה שכל
 האדם ולכן הוצרך משה לעמוד בצד הפשרה ימים ראשון
 להשגת כלם . ועל זה הדרך עמד עברה ימים שנים למען
 יוכל להשיג פנעי גמרתי שמימיים אשר הם מתלקים לו'
 מדריכות וס' לדעת אם הגרמים שמימיים כמו כוכב ונלל
 וכיוצא מרכבים מחומר רלשון אורה גשמיית וס' הם דומים
 זה לזה במספרם כי יש מחלוקת בין השילוסופים והחוכמים
 בהחלפות בהמונהם במקומם בנודעת מלכס נחשתים
 כמימיים בזמנם ר"ל אם הם נפשים או גמיים ופעולתם
 בשפלים . ועל זה הדרך היחה ישיבתו י' ימים שלישים
 למען יוכל להשיג עיון השפלים הגדולים אשר מספרם
 י' כמו שאמרנו שכל ס' הגלגלים יש שר המטה עליו
 המעינו ושל זה הדרך היחה ישיבתו י' ימים שלישים
 למען יוכל להשיג עיון מה שאפשר מהלוקות שהוא חלית
 הידיעה ולפי שהספירות אשר יוכל בהם כל זה הידיעה
 ס' י' לכן נחאחר עברה ימים . הסכה המטה כפי
 המשיג ואורח הכתו והוא שבוו שהעלם האמיני מהיה
 במ' יום וכלי מאלו ובשחה כן רזה הקב"ה לדמות זה
 האויה הש' דמרת"ה להללו בו הבור' אלהו בזה המספר וגם
 בלוי שחומר משה הוצרך לכך אלה הימים כדי להעלותו .
 והסכה שלישים כפי צורך קצת המשיג וגדל המטע לשי
 שאיכות הנוצרות באדם ס' ד' כנגד היסודות וחלית
 כונה מרע"ה היחה לקבל עשרת הדברות הכחובים
 בלצבע אלהים שרים ידיעתם היה עולה לחלית רוס
 הפעלת האטמית לכן הוצרך להכניע כל יסוד ולהיה עשרה
 ימים כמספר הדברות . לכן נחצר סינה שלישים ולשי
 סינות נעדר מאכילה ושתייה . האחד שבהגבר כח השכל
 נבחי' יחלם כח פנאטי ולכן לא אכל למען יתגבר השכל
 וכו' היא עה' מיוק ההוודות השכל בזה האכלה
 ע"כ בקולר . והסכה לו והוא ש"ה על מה שאמר
 שהקב"ה מחאה לחסלן על לדיקים וכן אמרו הבא לעבר
 משיעיים לו ולכן אי אומר שהג"ה עשה' משה הראשונה
 היחה לערך שה"ה שרצה לפרסם אלקותו בשלם מה מן
 חורה ואמנעיים היה לעורך ישראל על מהילת פון העגל
 והאחרונה ללורך מרע"ה לקבל חלית השלימות שאפשר
 לאדם וכבר הירכתי הדבר מוס בתבור שהש"ה הנקרא
 הר סיני .וערכת לפיך בקולר הבור הוא בשעת אל זה רזה
 הסי"ח לשפלים כוונתו עם משה אלא כבד מ' יום כדי
 להלקוח גופו אשר הוא בנושמות כי ארן אדם לדיק בלך
 וכו' ובשרם כי תגלו נדוד ד' פוסת ולכן רצה השם
 ית' להלקוחו בהעדר שמועות סך אלי הימים למען יסיה
 לו כמו מלקות לכל גומו וכתויו ועם כל זה שב לי
 חוועת אל כוונת שכלו לסי שכסיה קס זה טעל ואל זה
 הרמו חבתי ש"ה כוונת הימים שנים לרמו לישאל
 שהקק שוקט וצער שיהי למשה צימי המלקות הוא אל
 סיו חייבים . אלאם בעון הדור וסכה הדריק ועלו לאח
 הוא עונויהם סכלו והשלישיים היו בבספר מ' גס כן
 לרשו שהקב"ה מחאה לחסלן על לדיקים ובכחוהו יתנך
 שמשך הכין עצמו כל כך בשני פעמים ראשונה הוא
 י"ח שחן פתח לפניו ולקבו למעלם ולהשלים ויחר זה עם

מחוללם ככל לך ויחלה כל האשכנז והארץ מי יום
 למתן לא יטלו ימי לך משה מהימים שגאסו לו והל'
 ישראל וגם כי חק ספק ככל יום הם משה מחולל
 ומתקשר יומר שלמות מיום אל יום ע"כ בקצור מן הלכה
 ייחש עוד . במדרש שיר השירים אומר שהגביר שיהיה
 בניה מיכה היה בן גרשון בני של סרע"ה שגוף והלוי ה'
 לו להבין משה והגון חולה בני וקרא ב"מ ותחא משה
 היה ששקעה בני טמר לע"מ על שחט לתנאי יתרו שהבן
 כראשון מאשרה ויהי וע"ז חפ"ס שמונה משה היה
 לחזור את חתונה למוסב . במדרש עוד השא אחר שאמר
 על גד והלוי חכמות הגשים החלשים והארץ ימים עד
 עמוד ורובן הכיולו לשוב בחכמה אחרת מוח דוד עם לטרו
 בד שהוא היה כבוד שאמר כי לאו כבוד ואלו ח"ל
 ששגול כמו וקרא בן לבי שלבטק שב בחכמה ומלא
 בגמרא ב' דרשות על שמו . מרים אחות משה היתה אשה
 בלב בן ישועה ומהם טול מר . בפרקי ר' אליעזר פרק
 מ"ה וכן במדרש נראה שלקח ב"ב מרים בת פרעה וקראה
 יאדית בפרק בן סורר ומורה אחר חור הילול בללל
 שפעה שפסן ויהי בן י"ג שנה כשנשא והיו חניו
 ואני אביו בני שמונה שנים כשהילודו זה לוח ואין ספק
 מה היה חוק המכשע והפשה גם ומדרש ויקרא נראה
 שדוד השלך ילא מזרע בללל ואלו ר"ל מלך הגשים בפרקי
 ר' אליעזר ופי' רש"י נד"ה נראה שאלילסן בן פרק לקח
 יוכנד לאשה אחר מיסת תרבה וטול לסם הילוד ומיד ,
 וזר פרשה בא אחר כפירודו ישראל למרים טול חיוב
 וכפיללו משה עם ואמר חליון וחבריו היה מרע
 אברהם ושכן בעשרה וכן יבסם היה חליון ויחורו ובלע
 היו מהרפומי פרעה ובאוחה פלס ודלויהו הכחילו ביום
 ר"ה וגמטו י"ב חדש . ורלתיי חובב בקונטרס ימן שמרע"ס
 היה מראה ספר חיוב ודרשו לוקר ישראל וזה למתן
 יבמטו וילמדו כי יש סקא לב בוסת בדי . למרים
 סאומת שהיה על עשו וי"ל שהיה בן זרע מנצח . וזר
 פ' בלק אומר שנתלא בתרפומי' ה' תמ"ב חליון ושפסם יום
 ויפברוס ובלע"ז יומתי אפברוס'ו ופי' אל' החכמי' עשו את
 העלל הכחמי' וכברנו בעלות משה וזה רמז בסוק בלומרו
 כעלמל חלמי חיש לפי שהיו שקלים בנחמה אל' ב' אלפים
 חמסס חל"ל שהיו נקראים יטס ויפברוס וכן רלתיי
 בקרואקי : במדרש יוגד בן רבב ומשפחת הרבבים וכן
 הקי כלם היו מנני בניו של יתרו . וכן בלק אמרו שהי'
 מני בניו . במדרש אהרן נחנבל ישראל במרים שמיים שים
 במדרש כשנכניו משה וארצן לפני פרעה נדמו למלאכי
 הכהן כי מגדל' קומתם וזו ימיה כחמסם ושימיהם כגלילי'
 משה וזקנס כשכלתו ודבריהם כשלהבת באופן שפ'ל
 שחדס על כל רואיהם . במדרש שיר השירים אומר כפיללו
 ישראל ממרים היו ששים רבוא יבן עקרים שיה ומעלה
 וששם ולמשה היו שמיים אלף . וחמה חמי ממספר מועם
 כזה . לכן אמרתי שמוה כוסר הוא וכבר הרבנתי הדבור
 בהקדמת חבורי הקראס ספר עין המיון והובחתי עם
 עם קלל המכחמות שהי' יותר מכל שחק"ו אלפים ותעתי'
 רבוא וכבר רלתיי מה שאלמו ח"ל כ"ב פרק יש וחתין
 ומטהרין פ' חוק טלל ילאו ממרים חלל שנים חלשים
 מל' ס' רבוא ושאלר מהו במרים בני' מהחושך למען
 לא ילאו מרים בחסלתן על ישראל ויש נראה מסאוקים
 וכן חמי אומר טובה של הקב"ה אינם מורס כרל"ה בכני

משה ומקדומו אמרים ולק רלתי להאמין שגול זה ספר
 ויותר במדבר ולא נמט בקרעה פחה לפי שבאולי עדיין
 לא היו בני ר' מרים וגם בירוסם הארץ נגמרים אמר'
 אבוסם שילאו ממרים ואל"כ וכול לוח כשבימיהם ישרל'
 בלקן היו המיוחסים סך כחול היה וכוכבי שמיים אחר
 לא חוכל להממה וכן אמרו ח"ל שמדבר הר סיני נקד'ה
 מדבר סארין לפי שישרל' פרו ורבו עם וכן אמרו על
 פסוק כי אחס המעם מכל העמים ר"ל לפי שאין אומת'
 שלא סרתי מערבה בה מאומתו אחרות חכל ישראל'
 המיוחסים וכלי הערובות הם יותר מכל אומת כשהיה
 לבדם והפססם שידוע הוא כי כל האומות הם ע"י ישראל'
 כהם פ"ה משפחות ואל"כ הם ס' פחות מכלם וזה לשון
 הספוק המעם כלומר ה"ל פעם ה' נשפחה ואוסם ה'
 משפחות נחלרו ומשפחות שמעון בתעשה מדין על דבר
 פטור ועל אוחס ה' משפחות נחטכב כגורל ועל זה נאמר
 מירים ופי"ז כגורל מלאכי רבתי פרשת שמעי . וזה
 אומר שחלל בה בני של מחוללן היתה הרס ללדה במד'י'
 ורפסוה ויאל טולד ממעוה ובחצבס בתוך המלכן וייד
 מיאל וסללו לפי כסא הכבוד ובאוחה הלילה הנה כצור'
 מלרים . במדרש כ"ז אשרי עזרה גרה ללבויה עובר
 עון סגל וכיום י"ז חלל מסו מולאי דבת הארץ . וזה
 פרשה פתחם ערב רב נשאו בענות שמעון והיו סבה לעון
 בעל פטור כפרק חלק אמרו שבלעם היה בן ג"ד שנים
 כשנארנז והיה בן צעור בן לכן . בפרקי רבי אליעזר כפ"כ
 קרה שפיר היה לפי שגוף חלונות יוסף במרים . וזה
 סרומה אומר כשעה שנארם שם עם לו חוק ומשפט
 משה פשה הפריעה לישראל כי לא נעשה במלרים חלל
 חימוד בימי הסתך למען לא יהיו חלשים בימיאחם בפרק ר'
 אליעזר פרק מ"ח יגטון מבגס חלרים י"ל ששעו בחשבון
 סקן ומשבו והיו מורס משגולד יחאק ומחרו את סקן וזה
 שאמר דוד בני חלרים נטקין רומי קשה הפשו ביום קרב
 וזה שאמר מלרים הרבוס יגול להיות חכל במקום אחר
 מלאטו שחכמי גת הרבוס והלחים במדרש ולא נחם דרך
 מלך פלשטי' כי קרוב היה הדבר אחר עשו חלמי גת וז'
 בתי סק לישראל במלרים והוא'ל רבים משה וילכו
 מלרים חלריהם והרבוה ואומר המדרש שהיו מחל' אלף
 יש לאמרים שהשמות יביקות שהיה' יחוקאל היו חלמי
 אמרו ח"ל שהמירה נהנה ביום שבה שהיה כ"ב חדש
 הפי' ליציאתם ממלרים וכחדש השלישי נהנו עשרת הדבורס
 ובאוחה הבוס חז נחשון . במדרש פרשה במדבר נראה
 שכל כפס לוי ומיד ומיד נכחו בלקן . בזה"ה פרשה
 קשה אמר כי ילדה בת ביום ח"ל הדך והלכן ויה ר"ח
 אב ומרים ביום י' ימן וכלם בשנת הארבעים ולא נקברו
 יחד לפונת ישראל' : ובפרשה מרומה אומר שיוסף ומשה
 ודוד מתו ביום שבה בשעת המנהה ובגודל חלויט לומר
 ג' פסוקים של נדק סך כל חלמי השנים מביריאה העולם עד
 יציאת מלרים עולה ב' חלפים חמ"ה כל חלמי החשבונות
 והעניינים שבהם עדי הנה רובס כסדר עולם רב'ה וזוה"ל
 אשר הם כהנו מה שבהם ושקבלו מאנגות ומדרשות
 הספאריים עולם השמים סרבי :

יהושע

היה שנה שני אלפים הפ"ח לכריאה והיה
 משבס חלרים : במדרש רבב היתה בת י' שנים כפיללו
 ישראל מלרים ואוחה כל מ' שנה שעמדו ישראל במדבר וכן
 נראה

קדושות היו בלתי א למעלה מאיזה א' בעידום המוקדו'
 יחמה שה מקודשות יוסר מעינות קנהול' לארץ ומשלימן
 פמוכס המטרעים ואין קצרים כהוכס מה אם איש
 גביה או מלך ב' בירושלים על שרר העירות המוקפות
 פאלולים קדשים ומפטר שרי לפנים מחומה ואין
 מלימס כה אם המה ואין מעניני כהוכס עממות לרס
 זרין מפערים על כמים ואין מחסם כהוכס מקום לגר
 פושב ואין מקיימים כה קבור' חוץ מקברי בים דוד
 וצאילים ואין טפעים כה גנות והרדטי' ואינה חרטה ולא
 נכרש' שמה חכרה ואין מחקיימי' כה חלגום חוץ מני
 זרדים ואין מחקיימי' כה אשבו' ואין מוציאים ממנו און
 גוצמרחות לרשות הרבים מפני חלל מופלס ואין עשרי
 כה כשן מפני העין ואין מגדלים כה מרעלות
 מפני הקדשים וכן לא היו כהסרים מגדלים מרעולים ככל
 לרץ ישראל' מפני כהכרות ואין כמים חלמס כה ואינה
 משמחה בנגע' ואינה נעפיה עיר כהדסה ואינה מביאה
 מעלה ערוסה לפי שלא נחלקה לפנים . שטיפה היו להר
 הבית על ירושלים שאין זכים וחזירדות יולדות וכסרים כה
 ולא יוס כהס לרס כהר הבית ומקלו כירז ולא מופלים
 כרגליו או משה ארורות כסרדו ולא ירוק כהר הבית אלא
 כבלעיו ככסותו ולא כגום שמה אלא לרס מוס . ד'
 כר' כמל על כהר הבית שאין פ"א ומדמה וכוכל רסה
 כגום שמה . ז' כימה פתוח כמים שאין כפול זר כהס
 קס וזה אכור מדגריהס . ו' סיחה כמרח ישראל יוסר
 פמרח שים שאין מחוסר כמורים כגום שס וממל מס חייב
 כרס . ז' סיחה פמרח כהרים כהין ישראל כגום שס אלא
 לערך פמחה כמינה והשפס . ח' כין כאלס וכמונה
 שאין כעלי מומין וכרמי רלס ומחוסר כגדים כגום שס
 ט' כסיכל שאין כגום שס אלא כמחן דים וכגלים . י'
 כקדש הקדשים שלא כגום שס אלא כג' ד"פ כים טס
 כהור כשעת כענדס . וכסה אכרי כסלג' למרץ יורה בים
 המקדש כקבור כמרחו לערוך למנרן מרס כסל שטיפה כ'
 פיה כ' אכריה פליו וזה כ' כקסו מרעה וכוכדלר ליכ
 מליה ולא יכלו כדכרי ח"ל . שסה מעלה סיס לכסל ומונ'
 כהכוש' כגכרים מוטח ומרגליות לכסח ומכרדכמות חילי
 חמרים מיסוס חוטו וכ' אכגום של זכב היו כל כ' ידי
 ככסל וכו' מלאים חכל מיי כשמים ועל כל מפלה סיס
 ארי וכר מגד ימין וכן כשמלל וכידו חריצו' סיס ככור
 פכיקס ששים על חזכרס כהשפס וכלה נגללים כהשחכים
 מחחורי ככסה כשהפמך סיס רחש למטוס סיו ספריה
 סופמים ידיהם והשחכים כמססם כמאון שהמלך סיס
 כעין מליהם ועלה וכשפלה כל כהמעלה סיס שס שאין
 מן כקף ומונה כמלך על ככסל ועל כל א' מפני ככרר
 כהמעלה כעליונה סיס עמוד אחד של שים על רחשה
 ויונה של זכב עומדס כיימסה וסמסה כ"ס על כרפי כמלך
 אכרי של ד' שפלה סיס טופס ירו ומונן כהמפרס על
 רלס חמלך ומיד סיו טופסים ככסרים אכפפסיכס למעלה
 כהלשו ועומים כשו חוטל עליו . ועוד סיו על כל מעלה
 ומעלה ליסוי כהכסה חיות כממלות עס ספירות סייט כרלשו'
 ככור כנגד כהרי כשנים זכב כנגד מלס כשלישית כמר כנגד
 כדי , כרביעיים דוב כנגד כבי . כחמישית כקר כנגד לטר
 וסיה עולה כיוניכס לרמוח כסיס מסיס שלוס כיימסה . ורלוי'
 לכפוי לפיך מה שהמקחי מספר שסס יסודה וסיה כ'
 כהחה מרקי קיסולו וסופס כסומי על פני יסודה וירושלי'

בן חמי ימים יבוא . יבואש בן מלך כ"ה שנים יבואש
 ה"ב כ"ג יבואש הנזכר ועובדי' והיזיאל בן עובדי' ואמור בן
 דודים ומיכאל בן ימאל היו נביאי' . יבואש בן נפח משבט
 חפתי' מלך על י' שבטים כ"ב שנים . חומר המלך כי נפח הוא
 מיכאל והוא שבע בן בכרי נדב בן ירנפס מלך שמי שמי
 נפשה בן אחיה מלך על ישראל כ"ד שנה אלה בן מלך שמי
 שנים . זמרי מלך ד' ימים . עמרי לפי דפתי היה משבט חפתי'
 מלך על ישראל י"ב שנים והוא קנה הר במוקדמה עליה פד
 ויקראש באמרון ומי פיך מפדולין למלכי ישראל
 כל הימים :

אליהו התשיבי קנה מאחיהו היטיאר קריב לבקי

מלמט שלמה והוא שנה כחז' ב'
 אלפים התקס"ב לבנייה . ימט סברות משונות נפדדתי
 לדעת מי היה זה אליהו ומיין בחוסמיס נבאיעל פק
 המקבל שמאריכיס בזה כי י"א שנה משבט גד מלך הניו
 ואמו מנטימן וזילמדנו אמר שהיה משבט בנימן ומיושבי
 לשנה בנזית ודר בירושלים ובפרק המקבל גרלה שהוא
 כן יבפקס יס ונחילין נראה שאינו נפחה וכל האמה רוב
 המכרשים וכן כל ישראל נהנו לומר נפחה הוא אליהו וכל
 זה הדבר נמלך בחיקוי . ב"מ פ"ע נראה שהחוקק שהיה
 היה משיח בן יוסף חוסמית משנים פ"א ואמר כי כאשר
 ישראל הרנו נאשני גלעד עבדו מנפשה פלגש הוא היה
 דר שם ולרוב נדקתו גלל . יבורס בן יוספס מלך כל
 ירושלי' שמה שנים יהודים הי"ב אליהו נביא החלב בן
 עמרי מלך על ישראל כ"א שנה אחזישו בן מלך ב' שנים
 יבורס אחי החזיון מלך י"ב שנים ויאר באמר המד' מ'
 ויבט טילאו מיוסף ו' שופטים נדיקים וי' מלכים רשעים .
 כלם אל הבלקים אליהו שנה ב' אליהו מ"ז לבנייה שהיה
 שנה י"ח למלכות יוספס מלך יהודה ורלשיה מלכות
 יבורס בן החלב מלך ישראל ובדניי ימי' נראה שגל נפחה
 אליהו ליבורס בן יוספס מלך יהודה שנה ב' אליהו ה"א
 לניכס ובכדר עולם נראה שגל המכנה ד' שנים אמר
 שגגה ובזה חין מכרש וי"ח שהחלטק מאליהו היה שנה
 ב' אלפים התק"ז ובכ זה חין מכרש . במדר עולם נראה
 שזביאה נפחה יגלה אליהו וניכר יבורס . במדרש פיר
 השירים ואמר כי ק"פ רבוא נביאים היו לישראל בימי אליהו
 ואמר שצוה מ"ח נביאים שכחוסים בצורה שני בירשאל
 בכל דור ודור אלפים ורבעות מנביאים אשר לא עלה
 זכרום כהפך להיות נביאי שפה . ושבעה נביאות נבאשו
 כפורס שס' ד' אמרום נקראו ברוב נטוח ה' מרים לחות
 חתה דבורס שהיה עם ברכ וואמר המדרש שהיה חתה
 ונפח נבואה' סיחה נפרשת ממנו חתה אשר חלקה חניניל
 אשר דוד המלך חולדה אשר שלוח אהרן המלכה ובכל
 הלכות גדולות מונה מ"ח נביאים בזה הדרך חכמה יתכן
 יעקב משה ארכן יוספס פתחם חלקה עלי שמואל גד נאן
 דוד שלמה עדו מיכיו בן ימאל ובימי החלב טובדיה חפתי
 השלטי יהוא בן מנני בימי אה' עזריהו בן עודד חזיאל
 חבזי חקיה אלעזר בן דודו שמוריה בימי יוספס בימי
 ירנפס בן יואש הושע עמוס בימי יוהס מיכה המורשת
 בימי אמליס חמוץ אליהו אלישע יונה ישיעו בימי יוספס
 בן חזקי' יואל נחום חנוקק בימי יאשיאו אפייה ירמיה
 לוריס

בשנים ויבואש וימיר לו ראה לפני מי אחיה נכנס ודע
 סמך סלמד הפונה מיד פסול והחוס ואפד כפרה ינראל
 ועיני כל ישראל חלויים כך לכן השם דרכך שמה ים כך
 עון אפילו קל וכן חקיר כחלק ההנהיג בזה והוא מטיב
 פקדן השם ועשה הפונה וכן הוא מאביע לחיו הכהנים
 שכל אחד ואחד מה מודע בחבירו ובעלמו ובלם מבקשים
 להפסד מכל עון ויש המלך אומר לו דברים רבים וכובי'
 מה הכרחי אמר זה מכריזים מעט ללוטו ללמדה שלו
 במקדש וכל העם קמים וכולכים בזה הכרזי כי כן רליתי
 בפיני בראשונה הולמים לפניו כל ביהא מודע מלכי ישראל
 והחריים כל שהוא מודע מוכי ביה דוד ונדרו לפנימס
 הצמר הם כבוד לנים דוד וכלו כבוד וכן והחריים
 היו בלשים כל שהוא מודע לוי ונדרו לפנימס האומר הנו
 כבוד לנים הלוי והיו חלפים וכל סגנייהם לנשים בנדי
 משי פכלה והחריים כ"ד חלק כהנים לנפשים בלדי
 משי לכן והחריים הפסודים והחריים המנגים והחריים
 טוקיים הטלפים והחריים השומרים והחריים עשוי הקסוד'
 והחריים עשוי הפדוקה והחריים השומרים' והחריים הממרכי'
 והחריים פס' ח' יקרא קעפלות והחריים אל' חשתי עשוי' פלאת
 הקודש והחריים' שבעים הסודרין והחריים מסה כהנים וכו'
 כך ביום לפסוח דרך והחריים פכ"ב וכל הוה קרוב
 אליו יוסר השון וחקי הכהנים שנים שנים ונראה
 כל הניס היו ראשי ישיבות שומדים ואומרי' אשבי כ"ג
 בואך לשלם להספיל לנזרש שהייעו וכול למסוק בהרהרו
 ובסעוש לפסח סר הכיח היו מהפלי' על קוס מלכי
 בים דוד ועל הכהנים ועל המקדש והיה הקול כל כך
 חזק מכוני העם נעמה' אמן עד בפשפות הפדוקה
 צאיר טלפים ללרן ואז הכ"ג מפסחה כל בעם ופירס
 בבכיס ורלס וי' פני ככונה מוליכה לחו ללשכה שלו
 וסך שיה מכל אחי הכהנים וכל זה בנייהו חל בלוח
 בשלם היה הכבוד כלי' כי כל הפס עוברי' לפניו וביד
 רוכס לטוקה של ששם לנדי חולקה וכלם לנפשים בנדיס
 לנחם וכל החלמט מפסוקות נרקמה ופלאות מווס הפסו
 לי הכהנים כי רוב השנים לא היה כ"ג יוכל לנפיש לביחי
 קודם היום כלילה מפני דוהק העם שהיו רבים מאד מאד
 ואחלו שסוי כלם מפעני' לא היה הולכים לבניהם עד
 ירלו הם יוכלו להשיק ריי הכ"ג וציוס שאחרי
 היה ששם ששרה גדולה רוס פוב וזמן לקרוביו לפי שיה
 בשלם מן המקדש אמר זה היה מלוא לנורף ועשה לו
 לוח זסכ ויכסו בו זה הלשון פחוד מוסה חני פלני כ"ג
 בן פלני כ"ג משפתי ככונה גדולה בנים כדול והקדוש
 לעבודה מי ששוקי שש שס נפוח כך וכך ויארר מי שזיני
 פעטרה ויזכר בני אחרי לעמוד לשדה לפניו . ע"כ מה
 שלח האיש שהוא לרומא . וירשורס פתק שלח קרסיה
 ממנו ללאמרו מלך הפד' . רחבעם מלך י"ח שנים חזיממן
 כ"ג ושמטיה ועדו נביאי . ס . במדרש עדו היה הנביא
 סממבא לירבעם הנביא סקר פקטיב הנביא אמר לשומרון
 היה אמליה כהן בים אל ויש אומרים שהיה גרשון בן משה
 והנביא אמר היה מיכה ויש אומרים שהיה עדו :
אמא נט מלך מ"א שנים יבורס ועזריה בן עודד
 וחמי הראש היה בימי פסמס גדולים ויבוא

ישעיה קבל ממנו שנה ב' אלפים ק"מ לצד צדו •
 כוונתו בן אחיה מלך יהודה מלך ישראל •
 יואל כ"ג הושע עמוש ישעיה וכוונתו ומכאן המורשת
 נביאים • כדורש"ח אומר שהם כ"ה שנים מלמד • ואז
 היה רעש גדול שלא היה כמותו • יואל בן פזיה מלך
 על יהודה י"ו שנים • יואל כ"ג והנביאים שהיו בימי
 אביו • יואל בן יהואחז מלך ישראל מלך י"ד שנים • ירבעם
 בנו מ"א שנים • זכריה בנו' הדשים שלם בן יבש חודש
 ח' מנחם י"א שנים • פתחיהו בנו ב' שנים • לחז בן
 יואחז מלך יהודה מלך י"ו שנים • יואחז חיה כ"ג הושע
 עמוש ישעיה עזריה ומכאן היו נביאים פקח בן רמליהו
 מלך ישראל מלך ב' שנים • בימיו (היה) בסוף מלכות
 פקח עלה כהנאז מלך אשור והגלה לארצות אשור שנת
 ראובן וגד וחצי שנים משנה ועל זרע ירבעם וכוונתו
 לחלה ופפור והנה גזון וזה גלות ראשון הושע בן אלה
 מלך ישראל מלך השע שנים • ואז שנ כהנאז וכל של
 ישראל הונח וכל מלכות שומרון ועל שני שבטים הל' פמחם
 ושלח גם הם לחז והחזיר והנה גזון וזה היה שנת של
 ששנה באה לחז וכל גלות שני לישראל וכוונתו מלכי ישראל
 במדרש ביום כ"ג סיון ירבעם כול הכדורים מלעולו יושל'
 וביום כ"ו אז הושע בן אלה הסיר הסדרותא ששנה
 ירבעם והניח לישראל לעלות לירושלים • חז"ל אמרו שמלכי
 ישראל הרשעים היו שבעה והם ירבעם וזרעו שבעה וזרעו
 עמתי וזרעו יואח וזרעו מנחם וזרעו פקח הו"ו וכן מלכי
 יהודה הרשעים היו ז' והם יהורם יהואחז מנשה אחז אמון
 יהויכין זקריה • חזקיהו בן אחז מלך יהודה מלך כ"ט
 שנים נרים כ"ג הושע ישע' עמוש ומכאן נביאים • ואמר
 המדרש שפושע הי' מששם ראובן ושבטיו חמה אבות אבות
 צפרק חלק אמרו בדקדוק מדן ועד צאר ששע בימיחוקיהו
 ולא נמצאו איש ואשה שלא היו צדקיהו כהלכות שופאה
 וסברה בשנת הרבע למלכו עלה כהנאז שלישיה של
 שומרון ולא היה אז מלך בישראל ולכדה שש שנים אחרי
 גלות שני והגלה ששם הפרים ומנשה שנשאריו פס וזה היה
 גלות שלישי שהיה שנת ב' אלפים ר"ו ליוזיהו • קבלתי מפי
 הדור דבולטקו קבלתי האלם ההושע הנביא מה כבבל וזאת
 לפי שנתו שיקברוהו בדרך ישראל ולפי שהדור הי' לדרך
 ופוסקין זה שישפוטוהו מוך הארון סיכף אחר מותו ויקברו
 הארון על הגמל וינחשוהו שיך לו מלאו ובמקום שינות
 הגמל פס חריה קבורהו וכן עשו והגמל סך בלי שום
 נזק ומוקם עד גליל העליון הוא אמת במקום בתי חיים של
 ישראל ועל פי התכונה שהיה בצדון הכריתו היסודים
 וקברוהו פס כבבד • מנשה בן חזקיה מלך יהודה מלך
 ל"ה שנים הושע ב"ג • ישעיה יואל מנחם פתחיהו נביאים
 ולא נמצאו ציטיו לרוב רשעו • כפ"ל הלא אמרו שני ועשר'
 שנים היה רשע ול"ג שנים עמד במשונה • וזה הוא חלק
 מנשה בתימוהו אשור בשאלות של ברזל כבבל העתיקהו
 הכמי אדום מספרי יונים • ה' סיכול אלהי אנדרה יחק
 ויעקב ורעם הצדיק אשר עפיה ששמה וכל נאשם ופמח
 גבול לים ובמאזרח כנרת הסהים ונורא שפך והכל ידלים
 ממך ומרדים ממשפךך והכספךך על הרשעים • אבל גדוים
 ונוראים הנוףך במדת כי אשה גדול על כל הארץ ורמזם
 מהז ורע עוףך רשעה האנשים ואשה כבוד מופך נדרת
 לקבל השעים חוףך ואשה הלום הצדיק לא דרשה ההבונה
 של אנדרה יחק ויעקב לבי מלל הסאי לפניך אבל אני
 חסדמי

אחים מקריה יערי בימי יהויקים בגולה יהואל דיאל
 ברוך מיה שריה מההיה תגי זכריה מלאכי אנדרי בלמן
 מ"ב מלאחי וחסר שנים ואומר אני שצדוקיהם הממלח ותלום:
ארישע קבל מלאהו בשנת סילוקו לשמים שהיה שנה
 שלשה אלפים ומ"ו ליוזיהו אומר רש"י בכחוב'
סך שני דייני כי אלישע בן שפט היה מששם גד ומששם
 הסטקוס נראה שאלישע היה אחר סילוק אליה כ"א שנים
 ובסדר עולם נראה שהיו סוף שנים ואין מדרש • במדרש
 סוף סרשה נבא נראה שאלישע ששם ישראל סי שנה
 אחזיהו בן יסורם מלך יהודה מלך ח' שנה הושע היה
 כ"ג אלפים נביא עתה אשהו מלכה ו' שנים • יהוא
 מלך ישראל מלך כ"ה שנים יהואחז בנו מלך י"ד שנים •
 צפ" חלק ועמון בר נבא • מלך ארם בר נדק היה צפרק
 רבי הליפוד פ"ג לומר האיש שהיה' אלישע היה שנים
 בן יבש אישה של הולד' הנביאה ואחרי שהיה אוחו
 הוליד הממלח בן שנים והמדרש אומר שהאיש שהשילו בקבר
 היה זקניה בן כעננה :

יהידע

הכהן קבל מאלישע כמו בשנת ב' אלפים כ"ה
 לנביאם והארץ ימים עד ק"ל שנה יואל בן
 אחיהו מלך יהודה מלך ירבעם שנים • יהודע
 ועדיה כ"ג וזכריה בן יהודע כהן ונביא דיוין ותחן
 המלך ויואל לזה ונבאן ורעה דמו עד שנה נכונלודן
 וזקם אה נקמהו נחרתן ציה ראשון כנראה במדרש אישה
 ויום הרביעה היה ששם וזו כסור • יונה הנביא היה גדורו
 רבו של יהוא ומשחו למלך בשנת אלישע • צפ"ר רבי
 אליעזר שהלשנים היתה אמו במדרש קלח נראה שנת
 הצרפת לא אה ובמדרש וחי אומר שהיו בן יונס היה
 ששם זבולון ומה מששם אחר ו"א ששמו של יונס היתה
 ככרפיכי זה אליהו שהיה כהן ונביא לא היה מששם
 שמו של מה ישראל • במסכת ר"ה ס"ד אומר שששמו
 של יונה היתה עולה לרגל : אחר פקחה סקודי אומר
 ש האשנים שהיו בששמה יונה ומגידו ותלמו מורס • כסדר
 עולם נראה שיונה חי יואר מק"כ שנים וראיתי צפ"ל פיון
 סיודי שזומת אדם המלך לזה שהיואר קטן מבניו ומלך
 שהיה שלמה היה יפוח הוא אז זרעו בלי זרע של קיימה
 ימלךן סחמו זרע הגדול שמה שהיה נתן ואלו נקלחיה אחי
 השר כנראה במלכים ח' סימן ד' ומן העת ההוא עד
 יחושפט ואחזיהו זרע נתן היה נקרא אחי שהיה וכן
 המששם שהיה יהורם כיו זרע נתן כנראה בדברי ימים
 ב' סימן כ"א ויהורם לבדו נשאר מזרע שלמה וכאשר
 נבדג השחלה פתחיה לשמים כל זרע הממלכה של אחי
 שהיה ובעתה יהודע ויהושפט ששע יואל נק"ל ב"ב
 אלי והלויקים והוא היה ראשון לזרע אדום ולשארית זרע
 נתן בנו • זכריה בן יהודע קבל מלאהו בשנת ב' אלפים
 ס"ז • הושע הנביא קבל מנכריה שנת ב' אלפים ו' והיה
 מששם ראובן עיין בדור ישעיה אופן קבורתו : עמוס קבל
 מהושע שנת ב' אלפים ק"ו והיה כמוס בלשונו והיה מששם
 אשר : אמניה בן יואל מלך יהודה מלך כ"ט שנים • אמון
 אבי ישעיה נביא והיה אחי המלך בן כ"ה שנה אמניה
 צמלנו • וראיתי בספר דרכי נועם ל' חביה האומר שהיה
 במלכות מירושלם הגידו לי כי פס מנחם פבורת שנה נבא
 אמניה מלך יהודה ונביאו הסיר עליה • ואומר המדרש
 אנה שסר אמניה מאחרי ה' הנביא נזר ובמעו עבדיו
 וקשרו עליו קשר • וזקריהו היה כ"ג :

ממלתי ובחלל של שפת הים רבו השאי אחי אסור מאד
 בכבלי ברזל ולא אוכל להוציא השינים על כי הכעסהיך
 ודעומו לפניך להציב ההופנות ולהרפות בהשפיות ופחה
 אחי בל לפניך בנכרים כורעום שביבי לחלתי מדה פוכך
 חסאמי חלקי רעוטימי ומכיר אחי רעוטימי וקוואל אחי מחלתי
 לפניך ה' אלהי שמתחול והחלתי לי למטן לא השמיחתי
 עם פוטוחי ואל העמיד פניי לפולם והובעתי ברוב הסידיך
 אטילו שמי ראי ואלהי' סמך לעולם כל ימי חיי כל ברואיך
 יהללך סלה ולך הברזל' לעולת ועד פ"ב. וברדת כשאתמר
 ישעיה רחמי ה' העליל עליי מנשה ואמר כבר נאמר כי
 לא יראתי האדם ומי ולכן בקש להרגני וישעיה נרת והזכיר
 ה' ויבלע הוך האלין' אמנם נאמר הוין מהאילן יצית ואז
 צוה מנשה והחמו האלין' וישעיה מה. ודע שאם החשוב
 פחות מלכי ישראל מחמל' ירבעם בן נבט פד גלות הושע
 כפי פשט הפסוקים חמלא שליט כך רמ"א טנים וכן אם
 חמלה שנות מלכי יהודה מתחלל רחנכס על שנה ששה
 לחזקיהו שחזר בנה הודע המתלכ עליטם כך רמ"א טנים
 יולד מזה כי בקצת השנים משנת ד' לשלמה שנהו הנית
 פד המארבן דרך מלכי ישראל ישלה בידך ח"י ודרך מלכי
 יהודה יהיה ח"ל והפפרשים נוצרים ויהודים נחשבום מאד
 כדי להכבידם יחד ולא נמלא דרך מחשיב באופן שאמר
 מכתש נוצרי אלו הדברים על סיגט להשיל פטר בין הכתובים
 ילה זמנו לגודל ההפפרשות וקושי הסכמתם וכן טבל
 לאמר כי השמתכות כותב נמאר שדרשו חז"ל וכן צווח
 יבא הארזי ודמויטם הם אכפתכות בעלמא. ר"ב"ה קבל
 מישעיה שנת ג' אלפים ק"ס: יואל בן סדואל קבל ממיכה
 שנת ק"ן. ובמדרש פרשת תהא אומר יואל הנביא היה
 בן סדואל הנביא ונקרא סדואל לפי שסדה ישראל בחלמו:
 נחום קבל מיואל. שנת ג' אלפים ר"ם: חבקוק קבל
 מנחום שנת ג' אלפים ר"ד: יוצר פרשת בשלח אומר
 השנמיחה היסה אב חבקוק ובעפרשה שנת ג' אומר שהיטה
 אלה עובדיה הנביא ופרשתו יואל אומר שנת ר"ה היה
 כשדבר אליה אליעזר. ובפירי' ר' אליעזר אומר שהיטה
 אחום אבישג השנמיחה ושנקרא חבקוק לפי שנחבק שני
 פפמים אחד מלמו ואחד מהנביא: צפניה קבל מהגבוק
 שנת שלם אלפים ר"פ לבראי' ובימיו היטה חולדה הנביאה
 ובפרק י"ד מהסכת שמתח אומר שנקב' בירושלים ולא נגע
 אדם בה מעולם: ירמיה קבל מנשעיה שנת ג' אלפים שי"ו
 לבראייה והסתכל הרבעים שנה והתחיל להכתנב ועד. אחן
 בן מנשה מתך ביהודה שתי שנים שלום כ"ה וירמיה נבוא
 יאשיהו בנו מתך י"א שנים תקום כ"ג פמיה וירמיהו בברוך
 נביאים וחולד' נביאה והמלך בעז' ועזרת ירמיה' גנז הארון
 דמשה והלוחות ונלגת והמס' והרבה חכמי קדוש' במער'
 פתחת המקדש. שאלו חז"ל במקום דקאו ירמיה הוכי
 מחנכת חולדה וספינו קרובת ירמיה היטה ולא קפיד
 עליה. ויאשיה הוכי שפיק ירמיה ומשדר לגבה אמרי מנטי
 דמיס רחמינו ורבי יוחנן אמר דהך להחזיר עשרת
 שפמים אמר רב נתמן חולדה מרצע יהושע בנה מלך
 שנתמי יהואחז בן יאשיהו מתך ביהודה ג' חדשים חלקיה
 כ"ג וירמיה נביא: ברוך קבל מירמיה שנת ג' אלפים
 ס"ז ומח בכבל שנת הי"ג. יהויקים אחיו של יהואחז
 בני יאשיהו מתך יהודה מתך י"א שנים עזריה כ"ג ירמיה
 ברוך ואוריה נביאים בשנת ד' למלכות נחמס גזר דיעס
 על מלכות יהודה ופלה עליו נבוכדנצר והגלה מיהודה

יחסיאן ס"ב פ"ג אחיזתם אדולו זקמ של אמיזום
 אטומי כרעע טוב שלא יזקמ ישראל ולא מקדשם אשום
 דבר נגד ראש. וכן ס"ג פ"ה הכבוד הגדול שמה
 דימפריאו מתן יח אל הכיח כימי זיתן בן השמונאי כ"ג
 שמה ליסודים ו' אלפים שקלים שהיו מיינים לו ואמר
 הני מידה מהכמהי פ"ו אלף שקלי כסף בכל שנה
 לקחו זרעים וכל איש שונים למקדש לא יוכלו להטעמו אפי'
 שהיה חייב למתן ואם יתמך למקדש איזו שקן אפי' רחש
 שישפה ואלמתי. ועוד גם אומר כי מלכי ארציה כבדו
 מאד ב"ה. וכן בס"ג נגד אחיזתן אומר כי חלמי ב' העמל'
 חזרונסי כעננה מלכי אזור ושב לביאו שמה לא הקריב
 זבחי להלילים בשום מקום אלא לירושלים. ג"ה מהמלחמו'
 אומ' כי אלכנדרו אביו של סיביריאו הקיסר הוויא כך
 מרובה גדול כדבור פ' דלחום היכול וערעם נשים בשבילת
 היופי וגם סיבירי לא רצה שפילאשו שקידו בירושלים ישים
 מנינים זהב במקדש להיות כבודו בן שם העתן ס"א הכ'
 שופטא לשר לבא לרומיים כימי מהלוקת אלפים אריסו בלום
 והורקוס בני ינאי נתן יקר והאפתה למקום שהוא כבדו
 שם וכן יזכירו לטובו שאלה כך היה קיבד כאשר שמע
 שלא ה' שם המונה אום לכחי' שיקרבו על שמו ומהכנסותיו
 סר אחד ושני כעשים בכל יום ואשתו המדנה כלום רבים
 של כסף וזכב וכן שם ס"ו כי יזכרו הכי' אהרי סיוהו קיסר
 טוב שכל העולם יוכלו לשלח נדבותם אל ב"ה אפי' שדבר
 המלך הוא שלא להוויא כסף ממדינה למדינה ושהיהודים
 יוכלו לבנות כנסיות ומדרשות ככונס אפי' שלא ישר העמי'
 הוא אובד בלתי רשון. ס"ד פ"ב קליאופטרה מלכה
 מצרים כבדה מאד המקדש בגדבותיה וגם עממי רבים
 ומלכי הארץ שלחו מנחה מדי שנה בשנה. ס"ב פ"ח מהריך
 מעבה היל' המלכה ומונבו בט"ה שנים קודם הדיבן
 כימי קאלבדולו קיסר וגבירם מלך ישראל ישמעאל בן אביו
 כ"ג. ס"ב פ"ו ירדון סקיסר היה שולח עולת וזבחים למען
 ילוח במלחמותיו ולעגור בן חותיו כ"ג שפס א' השליכם
 חולה וזו התקן קיסר לאפי' שנת ס"ב עם השמונאי
 בגלום. ויסימו ב' השמונאי פ"ד סילינטי מלך יון
 שלח שקיד לבנות מקדש ובעכננס ש"ה חלש לעת והמלחם
 הכ"ג תחפאל. וכן גם אחר כזה ארע לשקיד חלמי פסקון
 מעניה ס"ג בבנין ב"ה כימי אורדום לא ירד מער'
שמעון הצדיק היה משירי כנסת אדולה ושארי'
 בידו הקבלה מכל הכנסייה ההיא

פרק ט' מראה על מקדש סר גרזים סים בניי כימי
 אלכנדרום מוקדון. ובדברי סוהסין בהרבה מקומות
 מראה הפרשנות רבות ואין בלבי ויכולתי להכריע בענייני'
 הסם. רק יסו'לך מוכרח דרך מעבר. פ"ק דחולין אמרו
 דמות יונה מלאו כסר גרזים ויש מדרש שהיא ע"ז שפסק
 יטקבו. ובכח בקרייתו כי סמירימים המלכה רביעיה למלך
 מרדוך בכל שהפליגה במלחמות יוחר מכל האדם האחילה
 לכיזת על דגלי מלחמותיה דמות יונה ויא' לזה רמז
 בירמיה שאמר מלך טרון היונה שרומא חל מלכותו בבל'
אנשיגורום איש טוב קבל שמתתן הדיק בשנה ג'
 אלפים ח"ס לבדיאה כימי סים ר' אליעזר

בן חרסם פסיד מופלג. כימי נסחדש כח דוקר' וביסוח'
 ונכנה מקדש כסר גרזים כלשך הרחש למפס במקומה
 ובכח שפיקוריותם חמלאט בש' הטום להרפכ"ס. יובה'
 בן יועזר איש צרידה ויוכי בן יוחנן איש ירושלים
 קבלו מלחמותם שנה ג' אלפים ח"ק לבדיאה שהיה שנת
 ל"ב לבנין בית שני. כימי סים אלפזר הזקן כ"ג עכס
 לו מולטמיו מלך מצרים ששלח אליו זקנים לסמחיק
 הסורה מעבדתו ללשון יוניתי והואנדיה השימו כל המעשה
 הזה בספר כמי עמלו וחלו אורחו במין הביבילים שלהם
 וקראום אריסוסיחו ובחתייה להצטו למתך בקירוס קסאורוס
 למען אהלה פעולת עורח משה. כדור סיה סחמילו
 רלשי הקבלה להיות יונתם כי א' היה השיא ואלה אב
 בית דין והיה יוחנן כ"ג אביו של מחפיה וכשה ב' פרוח.
 בלכות דר' נתן יוסי בן יועזר אומר שיש שהלדדים
 סחדיים בן בהמחם כנראה בגמליה של אל' וחמור דר'
 פתחם בן יאיר וחמור ר' חיינא בן דוסא. אריסמו אחד
 משרי מלך סילינטי בן מולטמיו בן אלטו מלך מצרים
 כשב כנמסך מהעמקת תורה משה בזה סדרך וסו קצור
 הקערי גלום ישראל למצרים ע"י המלך מולמא בן אלטו
 אבי המלך אשר לקחט מיתול' ואבירו ומי אחס זולט
 כי ברלשוטה בוא עם המלך ססמיקסן אשר מלכה סכנור'
 שבהם זבלי זרע עם כמות שלשים אלפים לקחו להיות
 במלחמותיו ומשקם וספס קחו בשמהם לשבירים
 ומכדור מוס לזח וסחוקום בהם לעבדים ולשמותם מלך
 ביום הזה אום שלל גופום סהודים סהס יובאלו למצרים
 וקיה אום אשר היו יוסר מק' אלף ושימם למרות
 שילבו רשונו לאלטם וקלחם מהכחורים כחר לו לבחמה
 ושימם בחוקות אשר בכל מלכותו למען יהיו שומרים נאמייה
 נגד אויביו וזה סיה קזה סדורון ששלח המלך לאלעזר הכהן
 בירושלים. וגם שלח לו שלחן כולו זהב מקשה אחסיה ארט'
 ואמס רכבו וחתה וחי קומחו וז' ככרי זהב מקשה וז'
 ככרי כסף וז' גבישים זהב מקשה ובעולם ציורים וסוס
 וטרורים לז' מראה כמותו. ונקשרו בציורים סהס סרגליות
 יפות ומראוח גדולים ובינונים וקטנים כפי צורך יופי
 הציורים לא נעשו כמותו לעולם כי הוא אסף כל האומות'
 במלכותו הולא מכל מלכותו ועמד עליהם המיד למען
 יעשוהו יסוחר ישה שאפשר ב"זבן שנגננס כהס יוסר מה'
 אלפים חסמים של מרגליות קטנות שהיו שוים המשה
 שפמיים יוסר עדמי שוים מהסלים והכל שלח על אגרותיו
 ע"י שלוחו דורון אל אלעזר הכ"ג בירושלים ומהיה פניו
 לשלוח לו סורה משה ע"י ע"ב מהרגמן אוחס מלשון
 יהודים ללשון יווני וזה אריסוסיחו סיה א' מהסלוקים וכ'
 ציור מעמד ירושלים והוא מנב ירושלים הוא על קדרס

והיח'שע מבי' אדם ויח'שע לה' אש' אלו מפלס' אחר' חזק'ק
 לו' והאמר' קן עם בטו'שע ומעלה וספ'רה לו' מנד'ה' הי'ו
 אד' והי' ח'זה' ה'ש' להזקק' לה' והאמר' לו' מ'אז'ה' עם
 אה' ויח'מר' ממקום' פ'לום וכך' א'י וגם' ה'א' ח'רה' א'כ'ו
 ממקום' פ'לום וממ'פ'חה' פ'לור'ס ומל'ס' לו' מ'פ'חה' קדו'שה'
 כמז'ק' ב'נה' ה'י' מ'פ'קה' לע'ש'ו' כ'ה'מ'ה' ב'לא' ח'כ'ה'
 וקדו'ש'ו'ן ב'וא' א'ל' א'י ואל'ס' א'ה'ך' כ'כ'ו'ד' וב'ס'כ'ר'ה'
 וב'ס'ר'ה' ח'א'ש' וה'מ'ו' ב'ר'יה' ז'ה' ל'זה' ו'א'מ'רו' מ'י' י'ע'ד' וה'פ'ס'רו'
 מ'י'כ'יו' ע'ד'ו'ס' ה'פ'ח'ו'ס' וה'ל'ו'ה' ע'ב'ר'ה' ל'פ'ת'י'ה'ס' וה'ב'ל'ר' ה'ה'ו'א'
 ו'ס'ל'ט'ו' כ'ל' א'ה'ך' ל'ד'ר'ט' ה'ע'ב'ר'ה' ע'מ'ד'ה' ב'א'ש'מ'ע'ה' ו'כ'פ' מ'י'
 מ'ה'ב'ע'ה' א'י'ת'ס' ל'ה'ש'ב' א'י'ת'ה' ע'מ'א'ה' כ'ו' כ'יו'ן' מ'פ'ח'צ'י' כ'ה'
 א'ב'ו'ס' ו'א'מ'ר' ע'פ'ת'ה' ע'ל'מ'ה' כ'פ'י'ס'ה' וק'ר'ע'ה' ב'ג'ד'ו'ס' וב'ג'ד'י'
 מ'ג'מ'ו'ס' כ'ה' ע'ד' מ'ג'מ'ו'ט' ב'ני' א'ד'ם' מ'מ'ה' ו'ה'א'ש' מ'כ'ה'
 ב'ר'י'ו'ה' ו'ב'פ' א'ש'ה' ו'י'ל'ד'ה' ב'ן' ו'ת'ק'ר'ו' מ'ל'ר'ס' ו'ע'ו'ד' י'ל'ד'ה'
 ב'ן' א'ה'ך' ו'י'ג'ל' ו'ה'ל' ל'ב'ר' א'מ'ר'ס' לו' א'ש'ו'ס' ה'כ'ב'ו'ס' ה'ו'
 מ'מ'ו'ס' כ'ד'כ'ך' כ'ל' ה'א'ד'ם' ה'י'ח'י' מ'ז'ד'יק' ד'י' ע'כ'ש'ו' מ'מ'ו'ס'
 ב'מ'י'ת'ה' מ'ס'ו'ה' א'מ'ר'ו' ב'ל'בו' ש'י'ס' ב'י'ד'ך' ל'י'ז'ה' ש'ו'ן' ח'מ'ו'ר'
 ו'ל'כ'ן' מ'פ'ש'פ' כ'מ'פ'ש'ק' ו'ב'ג'ד'ו'ס' נ'א' לו' ו'ס'פ'ר' ל'ה' ה'א'ש' מ'ע'פ'ה'
 ה'מ'ז'כ'ר' ו'י'ס'א' מ'ה'פ'ל'ה' ל'ה'ר'ג'ו'ס' מ'מ'ו'ת'א'מ'ר' ל'ך' א'ל' א'ש'ת'ך'
 מ'ש'ח'ו'ן' ל'ך' ה'כ'ו'ר'א' ו'ב'ן' ה'ל'ך' ו'ש'אל' ע'ל'יה' ב'ע'י'ר'ו'ס' ו'ה'ש'י'בו' לו'
 ה'י'ם' ב'ש'ב'ה' ו'ה'ל'ך' ה'א'ש' א'ל' א'ב'ו'ס' לו' כ'ל' מ'מ'א'ו'ר'ו'ש'ה'
 ו'ז'כ'ה' ל'כ'ת' א'ל'ת' ו'י'ח'מר' א'י' מ'ק'ב'ל'ה' א'י' ע'ל' כ'ל' מ'ו'מ'י'ס'
 ו'ב'כ'ו'ר' א'ל'ת' ה'ה'ח'ו'ל'ה' ל'כ'פ'ת'ו'ס' ב'ג' ע'מ' ו'א'ל' כ'ה'ז'י'ר' ל'ה'
 מ'ע'פ'ה' ה'ט'ו'ר' ו'מ'י'ד' נ'ס'י'כ'ה' ד'פ'ת'ה' ו'ה'א'מ'ר' לו' א'י' ע'מ'ד'ח'י'
 ב'ב'ר'י'ו'ס' ו'כ'א'ל' ו'ס'רו' א'ד'ו' ב'ב'ק'ו'ס' ו'ט'מ'ר' ע"כ' :

יח'שע

בן פרחים ומשמון בן פתח קבלו מהם שמה נ'
 הלויים כהכ"ל גביריה פתיא שמה רי"ג לבין
 הרים . זה יחשע היה בימי חלמידי הלל ויצאיו כמו ע'
 פנים קודם חרבן הבית . כימי היה אלוטמו כ"ג טעמה
 פתח ה' . וראה מלאכי פתח פ"ב פתחיה פתח סורה של
 חשיב כבוד הקבלה יאסעש ע"כ פתחיה סוף כבוד ר' יהודה
 בן שבי וכן עשה בעל ספר היעמין והרלב"ג כספר
 הקבלה שלו כפי יסוד קודם יאסעש ואלי לכאפי בזה אחרי
 הרלב"ג כ"ל מלאכי מבייט . זה יחשע בן פתחיה האריך
 ימים מאד בימיו מלך ממתיא בן יוחנן כ"ג שנה אחת היא
 שנה של רי"ג לערין כה"ל וקול עמד בלשונות מלך יון
 והרג יוקט' מתנהו עם חתמים אלף יומים וזה סיפוד
 בגו הגדול ימלך אחרינו וזה כי אלו יומים אלו ליהודים שלא
 יעשו טעם ר"ח ומילה וזה היפוש בקבלה על פה ה'
 לנו טהרה ויקור בלשונות יודי' נת חתמים עיקור
 אכבה מלך והיה הלפס אלו והגס לו מאכלים של נבייה
 הטחנים אמ' ותפקו וחייתא וחייתא רשעו לחמי' ואז
 היהודים הלכו על היוםם וימרום כ"ל ויגדשו מל' ודחי'
 שחדע על יא' ע' זכר מנחם הללס המדרש עמב"ה הר"ן
 פ"ב לשכת אמש בתגלת העניה פ"ז מזכירה במדרש אמרו
 ז"ל כבגנון אחר וכן העלדים כספר יודיהא מזכירום כבגנון
 אחר ולכן נחל לומר שבגנון מגלת טעמים חסידים חכמי
 הדוד לבגול יחד בשפת חרע' דבר יסודים מתי פתחה
 ויהודים אחרי בה חסמונלי וגם הנרות כלם בהללה
 מאגסיוכוס . וישב אגסיוכוס וישלח בית חל רב על ידי
 בגרים וילכו בני מחמיה ויהודם מכ"י אחיסם בראשם
 ומכ"י ר"ל מי כפוסם בללים ה' שהים כחוב על הבדייר"ה
 של ויהרגו בשונאיהם מאד וגם יהודה מכ"י נהרג וכן
 אלאור אחיו ומכע נדח הסיל . וישב בלוישית אגסיוכוס ושלח

ישראל להיות אדם ישראלי ורואי כמו ש'להיותם גרים לא היו יכולים להזכיר בשבוע ה"א והיו אומרים אין במקום הין ים אמרים שיש בהורות הקברים של רומה סק אחד נקרא של פס אפלטון כשהיה ערל ברומה ואני שהגדלתי עם הכמים גדולים למצוא הסקס הוא ויעמי ולא מלאמי בימים היו ופואי' בירושלים בני בחירא וכו' בן בחירא האריך ימים מאד עד שהיה דבור שמואל ולי כנראה בשנה פ' ר"א ופ' כל הנשק; הרר ושמאי קבלו משמעים ואפלטון בשנת ג' אלפים הכפ"ח לעיריה וכוו ש"כ לעניו הניח שני בירושלמי דכהובות פ' הכושא אומר ה' מקדמוי ומשקמו של הלל שהיה סבב בנימין הלך לן ללכת בה ח' חבני שפטיה בן אריפל בן דוד המלך וכו' והומר בהדרת כרסה וחי שפוא' בירושלים מגלה ויחבין האומר הלל מורע דוד ר' מיה רבא מרע אביסל ר' יוכי בר הלפאה מרע ויוד בן רבב רבי נהמיה מרע נהמיה בן ההרשחא וכן הילכות כההדרין פ"ד הרמב"ם בכ"ג אומר מפני מה רש הגו' שבבבל גדול מן השניא שגא' ומשיב מפני שהוא בא מן הנזרים והשניא מהקדו' בכסותה ריש פ"ק לוררי' ההוספה כלל נהג גשיאמו עד ג' שנים לאחר מלכות הורדוס והיה לו הך עשיר ושמו שכל ולא רשע ליעקוב לו בערותו כדלפאה ארע הוסה י"א שבכל שיה אה חזקיהו הכז' בשלשם ארע דוד המלך. אומר כדר כולם פ' בחדר נתקן הלל ושמאי ולא נמלקו כי אה בני' הלכות כנראה ודע כי בס"ק דבבבא עד ימי הלל היו קורים פ"ר סדרים משנה שהיה להם בקבלת ממרס"ס והלל וביעטו מקבו הכל בשחא סדרה וזה היה בחילת מלכות הורדוס כנראה בפ"ב דמגינא ודע כי כל אלה ראשי קבלת דלמתי היו בבבל והלל הכוזב עלה מבבל לא' והורס פ"ב לעשיא כמו ק' שנה קודם שגאל בבבל חזקיהו אחרו על השיאוח כנראה בשמון סי' קמ"ח וכו"ג שמואל עם ח"ר הלפס א ועלמה מצבי בחירא שהיו מגזע ימי וראשי ישיבת בירושלים וכו'. ודע כי בני בחירא היו ג' אחים ונקבלים יהודה יהושע שממון אחים בני בחירא מיוחסים והיאמים כמכסה מדיום והלל הכוזב האריך ימים עד ק"כ שנים ונמך הביאוח וצמי מלה שיה שהוא עד זר רבן יוחנן בן זאלי וכלם נקבלים דור א' ונבלים ממה שמו בשלשם הקבלת וכלם רבן שממון בנו רבן מליאל בן בנו ורבי' כהרב פ"י פייסוס דרבנן רבין כלם אהה מלכות הורדוס כבד השמונאים וכו' ארריו ו"ג במאי האריך ימים כמו הלל חבנו ולכן נקרא שמהו פאקן ודע כי מימי מרע"ה עד ר"ג האקן בן בנו של הלל היו קורין ומלמדים בשמיה. ולסויה שבה חולשא במולם ההמילו לקרוה בשיבא ודע כי כשהטל אנבי ירושלים את הלל יזקן לראש העלו מנהא שיהיה בן צוגו במדרס אהר בדרך שזוכים לסויה בין האומה; ככסודות והבטורמים שמשמים בכל הכמות פ"י ראשי ישיבות חלופן שדורשים ומלמדיים ומקלים זה זה וזה הדרך מרבים בחכמות ומלמדיים ומנהא הנזכר הוהך ללכה אל שרי מלכי כרם עם פ' אחים לבוים זהב כדלפאה כרבינא והשיבות העלו שמאי שמהיו וזה פנהא היה כמו נביא וההקנא להורדוס שימלך בימיהם היה כבא בן צופא והורדוס כבד מאד הלל ושמאי ונמחה והלמדיים והלסים והבבות מחכמי צמלי הוראה. פייסוס הלמדיים משמים והבחרים היה על להלל הכוזב גדול שבכלן היה יוחנן בן עזיאל אשר

האריך ימים עד שבבחרומו קבל מן בני זכריה ומלאמי הכזבים ובזאתוהו היה מחברי ר' יוחנן בן זאלי ושמאי היה הוהך לבקר הלל כנראה בפ' ים מוחין הלל כשעלה מבבל היה לו מ' שנה ומ' שנה למד ומ' שנה ישראל; בימיהם היה רבי יוחנן החורמים שכלבו לבקריו וכמו שכתב ומיאר בן חזקיים בן גריון שעלו ב"ה וב"ש לבקריו כנראה כמכסה במחוט פ"ו ושם גארו י"ח דברים כנראה פ"א דשבת והוא כבד ספר מגלה טעמים בימיהם היה ר' נחומאי בן הקנה שחנר ספר הבהיר על הקבלה והאריך ימים ורבי חנינא בן דוכא שהיה מלמד בנימין כנראה בפ' מרבי הכמים ובפ"ג דהעניות ובמי הלל ורבי"ז עבדו ב' כהנים גדולים והם הגמאל המלמי וישמעאל בן שאבי ההכזבים שכל א' מהם שהיה א' בדור ההם היה שמואל הקבן שפאקן בדרם חכמים לפני ר"ג האקן ונקרא קטן בערך שמואל הנביא ומת קודם החורבן וגם לפי שאפילו שהיה הכס גדול עם כל זה צנינו היה קטן אמרו חז"ל שבמון שצ"ה ה' קיים היו כההדרין וישנים בלשכת הניזיה ושמי צמי דייטס של כ"ג היו כמקדש א' היה עומד על הפס העזרה וא' בפתח הר הבית ומלמד אלו היו בירושלים תכ"ח צמי דייטס אחרים ודע כי זולת צמי דייטס היה ירושלים היה צ"ד לכל שנס עין צמי עיר להם צ"ד של ג' לדון צמיני ממונות ובכל עיר שהי' נמלא ק"כ ישראלים היה להם צ"ב צ"ד של כ"ג לדון להם דייני נפשות ודע כי לא נמלא בחורס מי שהיה מעמיד ובוחר אלו שופטים כי י"א שהיה המלך בהמלאו וי"א כההדרין וי"א גדולי האון בפ"ק דכריתות אמרו שכל הסמיון שבישראל היו לאלהם כל חייו והיו כ"ב ירושה לבניו אה היו ראים בפ"ק דע"ז אמרו מ' שנה קודם החרבן גלשה כההדרין ממקומ' מפני שרבו ההמאני ופילו דייני נפשות מישראל וא' שפחה ששמי הויביל מעמאני ונשר כבס רבי"ז במדרש שיר השירים אומר שהיה בירושלמי מס"א כנסיות. במדרש ארכה א' ש"ן כל ה' היה בעל גמרא וכו' ומדרש ריב"ז ה' גדול מכולם. הרמב"ם צמי' המשתיות בהקדמת טיובין א' שר' כחירא עולד קודם החרבן והיה מ' שנה ובפ' מכסה אבות פ"ד א' שרי דוכא בן הלפס היה דבור כממון הלזיק והלריך ימים עד שראה ר"ע. ואהה בני אל המהה כי הרבה הכמים נמאלו בגמרא שהפליגו בצורך ימים ולכן נמאלו בהוראה צב' וכו' דורות ניסין פ"ה אמרו בן זאק עמד מ' שנים כשענית לממן לא ימרב ב"ה וכלם שכל כך רזה וכמה באופן שכלשר היה לזול' נראה כהחלל הך מגרונו ודע שאלו שמונה דורות של הורא' שהיו צבים שני ממלחה ועד סופו לא ראו החרבן ודע כי כל ימי היימי הוההם על כך ושם הכמים גדולים ששבו צביה ראשון וצביה שני וזה כי מאחרי הגמרא והפכרשים לרריו' סוחרים זה לזה כמו שהראה והנמלא' צביה ראשון היה יוכר. בפ"ק דיומא א' ר' יוחנן מלי דבמי' ירמח' ה' הוהך ימים פ"ג דקדש ראובן ששמד מ"ב שנים ולא ששבו בו אלה י"ח א' והגראש לי כסדר מולס וכאשר הכבשו לעיל הם יומר ושנות רשעים הקאור' זה מקדש שני שמד מ"ב שנים ושמונו בו יוהר מש' כ"ג לא מהס מ' שמשש בממון האריך ופ' שנים יוחנן כ"ג וי' שנים יוחנן בן גנדאי וי"א שני' אלעזר בן הרסוס. מכאן ואלך השוה שכל א' לא הויהו בשמו. וכן בת"ס כבד צביה ראובן היו מ' וי"א אומר שרי' וי"ב בירושלמי דיומא פ"ק א' במקדש שני שהיו כ"ג צמילין צדמים וי"ג

סקנה סמוך. וזוהי הסכנה ג"כ לספק ד'. וכבר נדע כפי
 חלוקה סדר עולם להראש"ד ולהרמב"ם ואחר' בחיזה
 דורות נמצאו אלו עשרה סבובי מלכות וזה כי רש"ג
 חזקן ור' ישמעאל ברי' אליעזר כ"ג ור' חנינא בן חרדיון
 שביום כ"א סיון נשקף וס' ה' עמו. ור' חנינא בן חכינאי
 כל אלה היו בדור רבן יוחנן בן זכאי בזמן הרבן בבית
 דבי חילוק הרמב"ם בהקדמתו לסדר ארמית. ולא כפי
 גריף לומר שהריגה' היה ביד סיסוס הרשע. אשר להיזהר
 ביו"ב רנ"ו אלא כנראה ביוספון טבל לומר שעל ידו למד
 תורה ולבסוף עשה מה שעשה' ובס' הקב"ל אומר שבכ"ו ס'
 נהרגו. ואח"כ היו ר"ע בן יוסף. ור' יהודה בן בבא.
 ר' יהודה בן חימא ע"ב שנים אחר החרבן ור"ע נמשך
 ביום ה' שהיה. ולגריף לומר שהיה הנזר על ידי אדריאנוס
 הקיסר שהחייב ביהר ועשה כ"כ הריגות השודדים
 ופאח"כ היה ר' אליעזר בן עמוס ר' הולפיה החורגין
 ור' יעקב הכופר בדור שאחר זה שהוא דור רש"ג ששני
 ולא מלאה אחר אדריאנוס הקיסר כפי דברי ימינו' שלהם
 אלא גאוסטטוס הקיסר שהחב רבינו הקדוש ולזה אמרתי
 שאמנתינו ברשפיה ממלכתו בימי רש"ג סאי' בחילוי
 היה רשע ועשה מה שעשה ואח"כ בסוף ימיו (כי כ"ב
 שנים מלך עם ב' ציון) הרהר בהשובה ואחב רבינו
 הקדוש את שטול לומר שהיו אלו הנסגרי' חסד מלך אחר
 וזלל ביד קברי רומה. והספק החמיתי בזה משבו' אחר
 הדרך כי מאמין אני שלא לקה ראונין בשום דבר כי
 הסתא' הקטן עשה מיועזי אביו היה לכבוד אמו ועם כל
 זה עשה חשונה ביום מכירתו היה פרוך בשקף ופעניו
 ק"ו שלא נכנס בחסתה הגאווה ואכזריות הזה וכאשר מילי'
 אותו הסורה וחז"ל; אמנם לומר אני לפי דעתי שכמו
 יוסף בדימויו וזה כל ב' שבסוף כן צעומי' לקה
 פליס' כמו שאמר יוספי' אהבם שבע כחאלימס וא"כ
 על זה דרך היה ראוני לישול על יוסף אכל העונם
 ר"ל על שם הפריס ומנשה כי הוא יומר מהאחרי' החזיק
 במדה רעה הזאה מהגאווה ואכזריות נגד אחיו ולהביא
 עליהם מהזקן קללה ולא ברכה ועל כל זה לרוב הברכות
 שקבל מבניו וממשה וגם לרוב דלקתיו אשר עשה
 מהחשונה ולהחיות עם רב אה' ולא קבל אלא שנת ה'
 ר"ל לשבם ה' זולה שטול לקחן הדבר שבחילוי אהבם
 שהרגו על שמו היה אביו משבם אהבם ומהם שנתם מהיה
 או למפרע והם כי יהיו לוקים שמהם אהבו וגם טבל
 לקחן הדבר שהחכם ההרג על שמו היה בימי צמדומיו
 ולא סיי' ראוי לכ"כ עונש ולכן זכה יוסף ולא נשם אלא
 צמדרנה ה'. ולמשונה ספק שני אומר אני כי לא מלאה
 מפרש' על אלה הספיקות שעוררתי ובצדק על זה הפרט
 זולג כי ראינו בספר היוםים שאומר שרש"ג הוא נגד
 יוסף וגם קבלתי על סה ממכתי כד ר' גר' שקיבל אה'
 נגד יעשקר משה רמז שיש פחד למורה בשולם סנה'
 יעש' כל זה הנראה כי הסכם הוא כפי סדר סבובים בזה
 הדרך לשבם שמתן נהרג ר"ל אליעזר בן שמוע סקן
 שמוע יש בו חינה שמתן ואולי היה משבם לשבם לוי
 הנהג ר' ישמעאל סקן היה משבם לשבם יהודה נהג
 ר' הולפיה המפורגמן סקן יש בו חינה חמור גרם כפי
 שנאמר ביששכר לשבם יוסף נהרג ר' שקיבל בן יוסף סקן
 גרמו בהקדמו בן יוסף שרמו אל יוסף הקדוש לשבם דן
 נהרג ר' חנינא בן חרדיון סקן יש בו חינה וכן. לשבם

זנון נהג ר' יהודה בן חימא סקן זנון במספר קטן
 עול' כ"פועם שמו עולה ל' וס' יהוד' מלא עולה ל' לשבם
 נהג ר' יעקב הכופר סקן שנב במספר קטן עולה ח'
 כמו שפולה נד עם שמו לשבם נפחלי נהג ר"י בן בבא
 סקן נפחלי במספר קטן עולה כ"א כמספר יהודה במספר
 קטן לשבם אשר נהג ר' חנינא בן חכינאי סקן רמו
 כפי דעתו אשרי המחנה ש"ל שבם אשר הוא נגד בן
 חכינאי עד כאן ראינו חשונה לספיקות ואפי' שאינם
 מספיקות כראוי נקבלה עד יבא מנבאר שמייע' סיון
 חשונה יומר נכונה ומקובלה ור' סבוב יכפר בעד:
רבן שמיעון בן גמליאל השני קבל מר"ע שנתם
 כמו אלפיה חח"ל לנריאה שחשע
 סרוב אלו ראשי קבלה עד כאן והביניהם היו מעט קודם
 החרבן ובין החרבן בית שני צדורו היה ר' שמעון בן
 יוחאי ור' אלעזר בנו שלמדו שפ"ל בעמרה י"ב שנים כנראה
 במש' שבם ס' כמה מדליקין וראוי שחשע בן רש"ג וכן
 לא כתבו כל הספר הזמר אשר הוא בידיו היום אבל סיי'
 תלמידיו ותלמידי תלמידיו שחברו הקונטרסים שכתבו הם
 והביניהם כמו ש' מה אחריו מומו וקבלתי על פה שום
 הסבור הוא כל כך גדול הכמות שאם היה נמצא כולו יחד
 היה משתח' גמל ודע כי כבר מוכסם בישראל כמו נראית
 בספר יוחסין שכתבו שזה הסבור לא חילוק על הנגמל
 או שהוא דבר שאינו מבורש בגמרא אלא מפרשו הלזקין
 נהג' כמו אמר אחר גאל יבדל שיש מחלוק' בין הפוסקי'
 אחרונים אזלין בחר הזמר שאינו רוצה וכן ראה קידוש
 כשעודה שליטת של שם ואינו רוצה הפליין בחול המועד
 וברכת המזון דחיד אינה שנונה כוס וכן כל כיוצא
 בזה. וראיתי בסוף הקדן ו' מהזמר שג' יתגלה כל הנזר
 הזמר אלא בסוף היוםים וכן היה שלא נתגלה בימי הרמב"ם
 והרמ"ש ויש פלסול בין האחרונים אם היה ר' אלעזר
 בנו של רש"ג או אחר שחבר הפוסקין שביד מנהג אשכנזים
 ואולי יאמר ובעל' הדבור ערך קליר אומר שנקרא קליר לפי
 שכתב שמות הקדוש צעונה ה' והכלה לכתיב כה סוכרון
 ואין בזה מכריע ובספיקתא ה' שהיה בן רש"ג בש'
 השוכר ראינו שמתה ר' אלעזר בן רש"ג ביקם רבינו
 הקדוש לקחה אלמנתו לאשה והיא לא רצתה באמרה' סתה
 עלי של קדושה גדול ממנו וראיתי בכפר יוחסין דבר
 שחמיה ובתראו להשמיק לפיכך הוא בשנת כמו ר' אליהו
 ר' נמצאו כמות אששים שאמרו כי דברי האורח אה' אשר
 הם נבטין ירובתמי הם דברי רש"ג אבל אם אשר הם
 בנה"ט אינם דבריו וי"א שהרמב"ן מלאו בא"י ושלמו
 לקטלוימס אחר סלך להראגון ונשל ביד ר' משה דליאון
 וי"א שרבי משה דליאון הני' היה חכם ועשה אלו הסדושי'
 משכלו ולמנו יקח חכם מחיר רב מהחכמים סיי' כטבו
 ואלה אהבם על סה רש"ג והבורסו וזה כי סיי' נש'
 ותרסם נאולכסין ש"ל בכפר יוחסין ומלריף יומר הרבה
 אבל אי משמן יש הכל הכל והאמת יורה שרש"ג
 והבורסו סתדושה אמרו הדברים הסה ויהי הרבה אבל
 יוכל לסיים שלא נכתבו דבריהם כדורוהם על סדר נכון
 אלא כקונטרסים מחזאים ונמשך הזמן חזרו כלהספן
 ולא אחמה מהם כי כן עשה רבינו הקדוש בחבור השמיים
 סהיו מחזאים הקונטרסים בארבע כנסות אחרן וכן עשה
 רב אשי בחבור הנפלא. בימינו ה' ר' מאיר ור' מאן
 ובקצו לבייש רבי שג"ג סנו' להיוסם יאמר חכמים סתם
 אמתלב

וסגולה הדבר לרש"ג וגדל שא לא יאמר והתמידים הלכה
 נפשה אלהי יקראו לר' מאיר בלשון חכמים ואמרם אי
 נר' יתן בלשון י"א כנראה סוף ברוריה בניסיון ש' המקור
 בלשון סר' מאיר היה נר' דקד מנח בניו של מרדכי קיסר
 י"א שרדון היה שר' זכא הסקסר והנגייר והיה מקרא
 ג"כ ר' הוראל ואומר בעדדש שהיה יפה מאד . מסכה
 כלים ש"ח ברוריה חסד ר' מאיר אמרה הלכה וספק
 בדברים והיחס בה ר' הירא בן חרדין ובספסלים ש"ה
 ואמר שבימי החורף למדה ש' הלכות מש' חכמים ובספ"ק
 ד"א לגלגה על שאמר ז"ל דעמן של נשים קלם ונחבסה
 בעסקיה חוץ פברויה ור' מאיר טע' לא' פתלמידיו לנפשו'
 ולקפחה לדבר פבריה וסבלמה הפקיר בה כל כך מד
 שגארה ונכנס ר' מאיר החמה הפלמיד וכשנגלה אליה
 חמקה עמיה ור' מאיר פרק לבבל מחמה כיסופא . הזכר
 ש' נחמה ואמר כי חסד רבכ"י ואמו של ר' אלעזר היכה בה
 ר' נחמה בן יאיר ור"ש בן לקוניה היה חמו של ר' אלעזר
 כנראה במדרש קדושים ובפ"י חנא קורא ואמר ר' שמעון
 ברי יוחי בפ' השוכר אח' הפועלים ואמר ר' אלעזר ברבכ"י
 ור' ישמעאל ברי יוחי ור' שמעון בן תלמחא א"ר בעלי
 בשר מאל מאל וכן נעשה ג"כ בלואין שפשיבו מקריבים
 אדם ואשתי כרס זה כנגד זה היה יכול לעבוד חסיהם ג'
 שורים בימיו היה ר' יוסי בן הלמחא שחבר סדר פולס
 וסיה חסיד גדול ואומר בפ' כל חכמי פסיה לו ש' ברס
 כלם חכמים גדולים וזה לפי שבעל ופנה כדי שיכיר לו בני'
 שיעסקו בסתיה ובמדרש פ' ויבא אחיה ואמר שכיו כלם
 בני זמניה ובספק כמה טומני' נראה שהיה אמן לעבד
 שרונ ואמר הקדמה בראיות נראה שבימיו נחגייר סילטוס
 אחד שנקרא שמו אח"כ יוסף קסיגאה . דוד הזה היה ראש
 ישיבה ברומה ר' מחיה בן הרש כנראה במקומם הכנס
 בגמ' רוחי בילקוט פ' ויחי שמימיו לא היום בפסח ואל
 שסן ברמיו אשה וסל לכסיו ואל יכול לו הדרכה רבי מחיה
 סרסא עיניו והש"י שלח לו מלךך והרפאכו ורואיה בהרמב"ם
 סנהדרין סוף פ"ה בהגהה שבימיו לא היה כבוד גדול ממנו
 ויש בריוחה אומרת שאלר' סחיה ב' חסד שדור ר' הלך
 כפרה הם וכו' . דוד הזה היה ר' אלעזר בן יעקב שסיה
 יודע מ דות המקדש ויהר מכל החכמים והאריך ימים ;
רבינו יהודה הטיח הקרא רבינו הקדוש בן רבכ"ג
 כהר קבל מחביו בשנה ג' אלפים
 חק"כ ליעירה וכמו ג"כ להרכן והיה נקרא קדוש לפי של
 שלח ידו מאנחנו ולמס' א"ל לא במסלמה וע"ה בירושלמי
 לפי שגדל ליום אדם ור' אבחי ראה מעוה ובידו של
 דסיהדקין ואמר לפי של סיה כיה לטעם במלחמו והוא חר
 הסמיות שנס שלסח אלפים חקמ"ט לכריחא ק"כ לחרכן
 בחוס' ריש מליעא ואמר שלא היה למד הגמרא לתלמיד'
 על סה כהדר הסקרים אלא בחפן התלמידים אחד סה
 וא' היה וכבר נודע שהמניעות כבר היו מפנים קדמוניות
 אמנם חוץ מהסדר ומסואים בפולה בקונטרסים במקומו'
 ענינם אשר היו עומדים החכמים וזה הטיח הקדוש ברוב
 עשרו ויכלמו ע"ס אמוניו . הקובץ שהחל לאסוף כולם
 והכריס יחד בעד נלחמו ויפ' ולשון זה כאשר הוא לפנינו
 היום וכן חכב רבינו סה בדיש הגזול והתלמידים היו
 וימדים המבנה על סה בזמנה כי קוב לאכרון סוף מגלה.
 בימיו היה ר' חייא שהכר הסוכפתח לנלד עיניו התענה
 ואו' בפ"ק דקרתין שאלחו נקראת והיודים וסיה יולדה

הקדו למסכ. וראשי גביסין ס"ג כי ריש לקיש הוה
 שטן מלך ומכר עלמו ללודאי ועשה הגוף כשכרלו לבורג
 ולמטוס חמט נחשו לזכרים לרפואה והיו כל רשע למטן
 יתחול לנס לאח דמיו וכפוגיעו סומן כהיו רזינס לרשע
 גללו לו מה רשעו ופסיב רזינס לאו לקטור חסכס כרשמי
 ולתסם לכס תפס וסלי ונחשו וקטרוס וסל"ג לקח סק ואבן
 גתונו. נתן לכל ח' מכה מכה פרי' על פמסס עם סק
 וכמטעס פסרנס ופסחו פיסס לרוב ולכרס וסוערס פיסס
 כאלו זוחקיס ופוס כחחול לפתק כס ולומד לכס חסס
 זוחקיס ועדין לפסרן לפת לכס ח' מכה ואל' פלסילס לרנס
 מכל וכל. אמרס ליה כרס' רטוקן פתקת כר או כסס
 פסחב עליו אמר לה כמי כרסיס כרי לי פי' סומן פסקרני
 כול לי כפוקס כר וכס. אמרני' הסוספוס פמטפס לודאי
 כיס קודס פסח כפוגיעס כיימס לרסס חלס סיה עדין חי חמי
 כמטגל וסלמי לי חכס חלס כסוול כרסוול כרסוול פסמי חלס
 ג' פמסס בן יליר וסלי כפסחי ולס פלסחי ורסחי כחילין
 ס' אלו פיסוס אמר ר' יוחנן בן זכאי נסירנא כד כוס
 יסיבנא י"ז סורין אמרני דרנ ורב קמיס דר' וכו' וסגיס
 כמכרלי' פי' קב"ט וסס חמלס פריב"ז פסס לפמי רבינו
 סקדס וסוס א כנס לזכ אמרני סגולס לסיסס כי ריב"ז אמר
 הי' ולא כרלשן פנחרג כיימס כיימיו חי סרבינו סקדוס
 אמר ר' ורסליסי כחוסכס כפ"ל פקק לפמי חציון כפניס
 קפ"ט לחרבן כסי סמי כלמו ד' אלסיס פמי סלמחר אמר
 סנל דר"ל פיס אלסי סמי כיו עלמס וכו' וס לי פמסחלס
 פלס כפסס חלר עסו כתיב סלס חיס לביבסס בן ל"ג
 פיסס ורסליסי כפסכס נדס ס' ספסלס חלס סלול ארוך
 כדורו סיה ור' סרשון עגיס לכפס ור"ע עגיס לכפסו
 דר' סרשון ור' מליר עגיס לכפס דר"ע ור' חיל
 עגיס לכפס דר"ע ורב עגיס לכפסו דר' חיל ורב
 יכודס עגיס לכפס דרנ ארב חלס עגיס לכפסו אל רב
 יכודס כיימיו סיה ר' ירלס וכו' קורלס לרסו קלמס ארוך
 פקי וס לי סחי' קקן מלך וסיה מרג לפוס עלמו ככנען
 סלס ולא סיה סרקי י"ל סחי' סכס פכפסוס וי"ל
 פמסס פמלפמדרס וי"ל פמטפס לו סס לכרסוס סלס
 גייסס לא סיה פלסס ס' לרוב נקסו ודע כי ב' וג' דורס
 אמר רבינו הקדוס כוס נמלץ חמיס רניס חלר חצרו
 כפריס ולא מרג סס כמחכריס ונחרי' סלסי לפסרן חכרס
 קלמס ססיקתל חלר כריב כס שמוצר כנימס חל' קל' וקל'
 כפוגיעס הפיר כיימי דקריס כוסו אל' י"ו לכסססס
 סכנוסס ואל' כ"ג לחרבן כיימס כיו סלמי ור' אלסיס חקסיו
 לזירס מדרס הליס מדרס סמורס עמור קופס סרקי
 סיכלמס פמסס מלסן דרך ארן רכס ופסס סכסס ספריס
 חלר כמג כרס"ס לכווס ס"ס סמכר אמר חסימס סגמי
 חלר רכחי ס' כלס סדר פולס כרייסל סל ל"ג מדרס מדרס
 פמואל סרקי אליכו וכוונל חלס רניס. ורסליסי ככסר
 רוקח פמחגב סדר פולס חיס נקרו חסי כפנין פייב חלס
 מלרס וסכוס חלחל כסכר הכוס פעולס ס"ז כס חכס
 חמני חז"ל ס"ג פיסס עמד רבינו הקדוס כיימריס וסלס
 פחול עימס ופוסל סלי ח' פמואל ונחשו רניס מר
 חילן חקרי סיו פל פולחנו רבי לוס סחי' רבן גמליל כמ
 סקסן נפיל לסייומו עניו מלך חסי' סרבן פמטון כמ כדול
 סיס יומר חכס. ור' חנינל יחי' ר"י חלר חוס כענוחמו
 לא רכס לסייוס ר"י כל ימי רבי חכס כסי' זקן ממו וסחי'
 פוחל' רבי חכס פלס. רבי מוס כלפוייר וקכר כיימס פפריס

הג' זכאים י"ד מנחת יג חולין י"ב נכרות ט' פמורס
 ז' מעילה ו' כרימות ו' פדות כ' חמיר ו' קימין ג' זס
 הסדר כולו גמרא מן מחמד ומדוח וקימין הפרקים ל'
 וס' על ס' ה' ציד משה. סדר ספרות י"ב מסכתות
 וס' פהור הו"א בליס ל' פרקים אלהו י"ח נעמיס
 י"ד פרה י"ב פהרות י" מקיאות ג' נדס י" מכשירין ו'
 זכיס ה' פבול יוס ד' פקוליס ג' וס' הסדר אין עו
 גמרא אלא צודה סכוס הפרקים קכ"ו וס' לא יסמא בעל
 בעמיס. סכוס כל המסכתות שג"ס וס' שמיס המס
 מלכות סכוס כל הפרקים הקכ"א וס' כאשר לוס ה' אל
 משה כ"ז מהס בלא גמרא ופרקים רכ"ו לג מהס עם
 גמרא ופרקים ש"ו. י"ס מסכתות אחרות שלא נכללו
 בנאח בגמרא מהס כלל מהס שמהו לו אלל רכתי
 מהס אבות דר' נתן מהס אופרים מהס דרך ארץ
 רכס וזוסא. ולא גברא אפי מודיע הליך סך מורה משה
 בראשיה י"ב פרשיות ופסוקים אלף הקל"ד ספר שטוס י"א
 פרשיות ופסוקים אלף ר"ם ספר ויקרא י' פרשיות ופסוקים
 חמנ"ס ספר במדבר ר"פ פרשיות ופסוקים אלף רפ"ח ספר
 דברים י"א פרשיות ופסוקים אלף ל"ס. רב אחא בר
 הונא בשומדיהא רב עינא בסבא קבלו ממנו ש"ס כמו
 ד' אלפים כ"ע ליתירא ומך רב אחאי כמו שנה ומת
 שנה דרע"ה ואחריו רב שמואל בר אבא ומה שנה רע"ח
 ואחריו רבינא השני ומה שנה ש"ו ואו ה"ה רב עינא בסורס
 כ"י ואחריהו סני חלמיסיה של אלו ולא הוזכרו ימוסיס
 כי השיבות בעלו בעבור שאלא פרס ורדיפס ל'
 פס והתלמידים לא יכלו להקים עליהם ר"י עד שהגיע
 רב חנן מאיסקיאי אשר קבל מהוקנים וחלמידיהס. ראמי
 כחב בקאמרס ימן כי בשנת ד' אלפים רפ"ד דמר זוסרס
 בן מר זוסרס מורע דוד המך נעשה ראש כההדרין ואחריו
 סיס ר' זרות שלא נודע שטיסיהס ואפי אומר שאלו השנה
 זרות באלוי נמשכה כמו ק"ן שנים אהה זה שילמינו עד
 סך כמו ד' אלפים ח"ן לצריהה כי לו נאכד סידה פן מי
 הוא ששפתללל מהזע קדוח של מלכי בית' דנז. רב חנן
 מאיסקיאי קבל מתלמידי רב אחאי ורב עינא והתחיל
 מהדרש בשומדיהא שנה ד' אלפים שפ"ס ליתירא ואחריו
 רב עמי ואחריו רב הונא ואחריו רב אחאי ולא נודע ימי
 חייהס ומלכותס לרוב הגזרות שהיו בימיס סהס ולא
 מלאהי כספרי דייטיה של הומוות כי צדור סוס סיה
 הגמון ב' גביל קלבריה מר לישאלא ופסוקיה סנר
 אל אפיסור רומס שהיה שמו סגברו כחב וזוה לו שלל
 יסיה מר ליתירא שהו נד דס ומסנה הלבנת גממוסי
 האפיסוריו' ודתייהס עד היום הוס. רבי יחא קבל מרב
 חנן שנת כמו ד' אלפים ש"ס ור' זוספנאי סיס ריש גלותס
 צימיהס גברה מלכות ישמעאל על מלכות פרס ומך
 ישמעאל הנקרא עלי כנד מחר ר' זוספנאי וקח לו לאשה
 כה מך פרס אחר שנתגיירס ומקודס כמו בשנת דע"ד
 הסחיל מחמד לטעון פטוהיו. מר הונא ר"י בסורס ורבס
 ר"י בשומדיהא קבלו מרבי יחא ותלמידיו בשנת כמו
 ד' אלפים ש"ע ליתירא ואחריהס רב עינא ומה שנת דהמ"ס
 ורב זוסאי' ואלה היו סוף הבנן כבוראי שהיו סדורות
 בקפ"ז שנים וכיוצא. רב חנינא גאון ר"י בשומדיהא ומת
 שנת דהמ"ס. ורב הונא גאון ר"י במתא מחסיא ומה שנת
 דהמ"ס קבלו מרבנן כבוראי שנת כמו דה"מ וכיוצא ואחריו
 רב חייל מפישו' ואחריו מר יוקס יהיא רכס בר נכרואי

כנקראים רבנן כבוראי. ולפי דעה נקראים כבוראי לפי
 שהנגלו לישאלא לרוב מבוטא ולא היו יכולין השיבות
 לנפש על מי מנוחות והיו מפלפלים על הפנה המשימה כפי
 הסברות המפר שנת דרע"ד. ובשנת כ"ד גברולחו הוא
 היום דנו וכל המני דורו ושיבתו השלימו לכחוב והחוס
 גמרא ככל שהחילו לכחוב רב אפי ורבינא חבירו וס' אז
 שנת דר"ס ליתירא וספ"א למנן ספרות. ולהחיותה המסל'
 שנת ס"ה וס' ור"ס להחיותה גמרא ידועלמי. ומל"א
 להרבין הביא וס' שנים שהחיל רב אפי לכחוב והספס
 ככל ישראל וקבלו אהו עליהס ולמדו אחרו והסכימו עליו
 כל ישראל ועליו אין להסיף וממנו אין לגרוע זולתי רבן
 כסרלי שהוסיפו בו מעט דבר כאשר מקביל לנו מהגלוסיס
 כרשאים. ועיין בהוספת ריש כבוראי. וראוי שזדע
 כי רבינו הקדוש חבר המשניות על המשה עמודים והס
 ש' פירוסיס מקובלים ממרע"ה מפי הגבורה ויש להס רמז
 צבוח ואפשר להויראם צדק סברא וצוה אין פחוקה
 ג' דברים שאלמר כהס סלה לבשה סמיו ולא נלמד מהסכרה
 ולא מעדה. ג' דייטס שהויראוס על דרך סברא ונפלה
 עליהס מחלוקת בין חמייס וחידי או יחידים זה צוה על
 חקירה כעס וסברא. ד' תקווס שהגיעו הנביאים והחמייס
 הקמוסיס. ה' גזרות ותקווס חמייס אחרונים ככל דור
 אדור כדי לטעון סייג וגדר למורה ולזה כהה המורה
 בלפרה עשו משמרס למשמרתי וכו' רב אפי וסיעהו שחברו
 הגמרא יסדו על ד' עמודים וס' ל' לפרס על פסמי
 ההפנה ודקדוקים ופרסיס וכלליס. ו' פסק דין על דעת
 המולקיס. ג' גזרות ומקטת שטעמו מדור רבינו הקדוש
 עד דורו. ד' דרשות והגדות שלומדים מוסרי' וסודות.
 וחסר נא בני לומד כלל שנה לכחות כ"ס ספר הליכות
 שילס שחבר ההגס ר' יוסעס הלוי להיווח טובב על כל
 צרכי הגמרא ומהנה שטלומות כלליו וסדריו כבולו רכב
 אצל מחד. והוא הכרחי אל החלמידים הסודסיס בגמ'
 והגליג לעשות ממי שקדמו ואל החמוץ כמי לדעת כנה
 קדימה סדר אל לחבירו בין חנין הקדמת סמנ"ס בני
 המשניות כי סס האריך צופי נפלא וכן צענימס אחרים
 רבו הוועלות מחד. ובחתיי לציג סומניס אל הטיח
 הד' ומין פרקיהס וסכסכותיסיס. אמר ר' שמעון בן
 לוי מלי דכתיב ויהי אמונה עקר חוכן יצועת חכמה ודעס
 יראת ה' היא אולרו. אמונה זה סדר זרעים. עמך זה
 סדר מועד. חוכן זה סדר נעים. יצועת זה סדר נזיקין.
 ודעס זה קדשים. ודעס זה סדר סקדוס. סדר זרעים
 מכחזוס י"א. נכרות ס' פלה ח' דחמי' ז' כללס ס'
 שביעיה י' חרומות י"א מפפרות ה' מעשר שני ד' חס
 ד' ערלה ג' כטריס ד' וזה הסדר אין צו גמרא אלל
 במס' נכרות. סדר מועד מהסכוס י"ב וס' למועד ס"ז
 שנה כ"ד פרקיס עירובין י' פסחים י' יומא ח' שקלים
 ח' כוכה ה' י"ב ה' ר"ס ד' חגיגת ד' מגילה ד' מועד
 קטן ג' תגינה ג' סדר זה כלו גמרא חין משקלים סכוס
 פסקי' פ"ה. סדר גוי' ז' סבבתי' וס' כרכ' הדג' יבמות
 י"ו כחובי' י"א דרי' י"א חיר' כ' סוס' מ' גיטין ס' קדושין
 ד' או הסדר כלו גמרא סכוס הפרקים ט"א. סדר נזיקין
 ו' מסכתות ג' צבות יחד סס ל' פרקיס סוסדרין ומכות
 י"ד שנועות ח' עדי' ח' ע"ה ה' אבות ה' הורין ג' כ"ז
 סהדר גמרא חון מפדיות ואבות סכוס הפרקים ע"ג
 ס"ג ס' למורה. סדר קדשים י"א מהסכתות וס' אפרו

שמה שמה דהע"ס. רבי יעקב מנהר שקוד ר"י בסומדיהא
 רב יודה ר"י במחא מדיחא קבלו מהגאונים הראשונים
 כמו בשנה ד' אלפים ט"ז. ואחריו רב יוסף בר שמואל
 מנבי בניו של מרימר ונטבר שנה דהק"ף ואחריו רבי
 יסודע שהיה בני נהר ועם כל זה חנ"ס' שלטה גדולה
 גדולתה במדרכי ס' חלו מגלחין ואחריו רב יוסף ומח
 שנה דה"ט ואחריו רב שמואל מרע אמיר ומח שנה
 דהק"ח. ובניו רב שמעון קירא ולא כהמך וגם הוא חנ"ס
 הלכות גדולות שנה דהק"ח. ואחריו רב אחא וחנ"ס
 שאלות אחריו נסמך רב נפרגאלי בעיקר של רב אחא ומח
 שנה דהק"ה. רב מרי הכהן ר"י בסומדיהא ומח שנה
 ד' אלפים דהק"ב רב יודה ר"י במחא מדיחא ומח
 שנה ד' אלפים דהק"ו קבלו מהגאונים שציו קודם להם
 שנה כמו ד' אלפים ה"ק. רב מרי היה בני נהר ועם
 כל זה חנ"ס הלכות הרבה ובניו יאל תלמיד א' למרבות
 רע. ואחריו רב מרי בר רב מששי' שנפטר שנה
 דהק"ג ואחריו רב צבי' הלוי ור' יהודה עלה אחריו
 ור' נפרגאלי במחא מחס' ומח שנה דהק"ז ואחריו רב
 חיאל והסירו ונפטר שנה דהק"ה. ואחריו רב מלכי'
 ומח שנה דהק"ג ואחריו רב חנינא והסירו ריש גלותא
 דהק"ט. ואחריו ר' עמש ומח שנה דהק"מ. בר אבא
 כי ראש ישיבה בסומדיהא והוא קבל מהגאונים שציו
 לפיו בשנה כמו ד' אלפים דהק"ו ואחריו רב יוסף בר
 ביילא ואחריו רב מרדכי הכהן ואחריו רב אהונאי ומח
 שנה דהק"ד ורבי חסדי גדול ומנומד בנשים ואלויה היה
 גדלה לפעמים בישיבתו. ואחריו רב אברהם ולא היה
 צמיחה חסד ראוי לפמניה במחא מחסאי. רב יוסף היה
 ראש ישיבה בסומדיהא. רב הלילי ר"י במחא מחסאי
 קבל מהגאונים שציו לפניהם שנה כמו ד' אלפים דהק"ן
 רב יוסף נפטר בסומדיהא בשנה דהק"ז ואחריו רב
 יעקב ומח שנה דה"ב ואחריו רב יוסף ואחריו רב פלסוי
 ומח שנה דהר"א ואחריו רב אחא ואחריו רב מסתירה ומח
 שנה דהרמ"ח ואחריו רב נחמ בר רב פלסוי ומח שנה
 דהרמ"ג ואחריו רב חאי בר דוד ומח שנה דהרמ"ג ואחריו
 ר' הלילי כנ"ל ר' יעקב ואחריו ר' חיסותאי ומח שנה
 דהרמ"ג ואחריו ר' עמרם והוא שלח בבחרותו סודר תפלות
 לטבר. ומח ר"ח דה"ח וצוקיקוה דבור הבא היה גאון.
 ואי כלטיר רחמי' בקונטרס יפן לופן קבורם רביים עמרם
 ולא ידעתי אם הוא זה הגאון שנמחא מחסאי ששלח
 הסדור לו אם הוא גאון אחר. ועם כל זה נחנתי לציג
 לגיך הדבר רב עמרם היה במגלח עיר גדולה פל נהר
 רישו ויך הרב להקים ישיבה בעיר קלוניה ויהי כי זקן
 מאד טוב לתלמידיו שצאחי מוחו יקברוהו אלא אבותיו
 במגלח ויענו תלמידיו כי זה ה"ל להם סנה גדולה והשיב
 להם תסירו אותו ותשימוני בחרון ומל"ס בסנייה קטנה
 על הכר ומתוה הסנייה שותך מל"ס. ואחריו מוחו
 קליטו התלמידים את נדרם והסנייה הלכה מיד אחר
 מרזחה חיים עד שהגיע נהר עיר מגלח ויתמהו אנשי
 העיר ואלמרו כי יש לרון ואיש מח פתוכה אז אמרו איש
 קדוש הוא שנה להקבר בחרנו. וישלחו ידם להחיות
 בסנייה והיא דמעה לאחר וישתוממו האנשים ויגידו הדבר
 אל בר העיר וישבו כולם אל שפת הנהר ובידות יהודים
 עמהם נחקרה הסנייה אל היודים וישלמו הכותים
 ידום החזק הסנייה ולא יכלו כי בורחם מהם וכן עשו

רב אהרן בן כנרתה ר"י בסומדיהא רב נחשן
 בר זקוק ר"י במחא מחסאי קבל מהגאונים
 שלפניהם בשנה כמו ד' אלפים ח"ש רב אהרן היה סוחר
 ועשיר גדול והוקס ר"י מפני עשרו חל לא היה ראוי
 ומח שנה דהש"י ורב נחשון ר"י במחא מחסאי מח שנה
 דהש"י ואחריו רב נחמ אחיו מלך האם. ובזאלי זהו
 הזכר בפ"ב דכ"ב ומנר ש"ח ואחריו רב חיים ומח שנה
 דהשכ"ח ואי האציר רחמי' בהלכות שמיטה ובדיקה שהביא
 אלד דהי מ"י שבס"ס ויש עם חלו הדברים שאלו עשו
 בני לנקירואן מצדריאה אל מר למח הגאון שנמחא מחס'
 וכו' ואחריו שביטלו לפני הגאון פרשים רביים מודברי אלד
 דהי דביני שמיטה ובדיקה שזאביט' ה' השבשים ואומרים
 שזה הדין אמר להם דברים אחרים ושואלים מהגאון אם
 ראוי להאמין דבריו ואלה הם דבריו וסוד ספר לנו אלד
 הנו' שבשכר' המקדש בראשונה עלו ישראל לבבל ועמדו
 הכשרים על בני משה ואמרו להם שיורו לנו משיב ציון.
 עמדו בני משה ובעו בצנייה לפני הקב"ה וכחשו לחנעוהם
 שציו מענין בזה שבתקדש ולא לנו לבן וזה הענין ששאל
 עם אלהיהם וצוהוהם ואלו ילכס לחלויה ובזאתה
 הילכה היה רעש גדול ובצק ראו חיל גדול והשיב ר'
 שביבם נהר שגולל חנניה וחול במקום שלא היה עם נהר
 מעולם ועדיין גולל חנניה וחול בלי עיט צדעש וקולות
 שאלו היה עם אצילו הר של כזול היה מנפאו וזה בכל ימי
 החול ובשבת נח ולזה נקרא נהר שמכין ומקומות באותו
 הנהר שהוא רחם ס' חמה ולכן חיים יכולין לבוא אליו
 ולא אל אלהים. והענין צנייה שלא בשבת ומספורים
 ולומדים תורה א' בעל פה עליהם ובני דן לא היו יודעים

ספמים רבות עד דנאו במופה כי מחקרה ליהודים ולא
 להם ויקראו ליהודים ויאמרו להם סנעטו בסנייה ואלו
 זה זכר הסנייה נחקרה להם וינכחו ויסתרו הארון והי'
 זו כסוד כתב האומר אחי ורמי צעלי בריי ק"ס מגלח
 הנה בלחי אלפים כי נפטרתי לעולמי צק"ק קלוניה ומקדש
 אי שהקברו בקבר אבותי ולכלס חיים ש"ס ואם
 עמרם. ובכחות המכה הסחילו להתחבל עליו והוא יוא
 הארון ממנה והעיוו אנשי העיר ויסחוקו על היהודים
 ויכוסו כל לא יכלו לזוז הארון ממקומו ומיד זוו לשטר
 אותו שם ובו עליה בית תפלות גדולה ויהודים השתדלו
 עם חמנונים והואלות להשיב הארון ולא יכלו ובכל לילה
 היה רב עמרם בא בחלום להציה בחורים ואומר להם
 מחקברו בקברי אבותי וחינעו בחבורים וילכו בלילה
 חוץ לעיר ויקחו שליו שיהי על העצים וילבשוהו
 בגדים לבנים ויגברו רב עמרם וישמוהו לוי תחזיו ויקברו
 הגאון בקברות אבותיו והי' היה עמם שלא מרע ולא נחלה
 הדבר ע"כ בקב"ה. רב קמי' היה ר"י בסומדיהא ומח
 שנה ד' אלפים דהר"ע רב יעקב בר ישי ר"י במחא מחסאי
 שנה דהרמ"ה קבל מהגאונים שלפניהם בשנה כמו ד'
 אלפים דהר"מ בר קמי' מח שנה דהרמ"ג ואחריו רב
 יהודה ומח דהרע"ח ואחריו רב כהן זקק ומפטר שנה
 דהרמ"ה ורוד בן זכאי שיח' ואחריו רב חנינא ובמחא
 מחסאי רב יעקב בר ישי מח שנה דהרמ"ה ואחריו רב הלילי
 ורב קימיו ורב משה ורב שלום ומח שנה ד' תרס"ה ואחריו
 רב כהן זקק ואחריו רב נפרגאלי ומח שנה דהר"ן ואחריו
 רב עמרם בר שינא ומח שנה דהש"ח וזה הוא שבבחרותו
 שלח הסדר כנ"ל.

גדול . ר' שלמה בן גבירול הזכיר במקומו רבים היה
 גדול הזה שבנוטה ופסר בגלינה . היה חכם
 גדול מדקדק ומשורר מלא והכס בישון יון
 וקבלתי מהכתי הדור ששיגר ח' לבש קאה מרוב
 חכמתו וסדנו וקברו בנן שלו אלל אילן האלה וההאנה
 חמס פניה קודם זמנו ועשה פלמים גדולים ויפס מאד
 ויפמחו עם הארץ וישמע גם המלך ויחמה וישאל לאמר
 איך החכים על האילן להקדים פירוטיו כל קד ואלס
 אמנם המלך הסליד בו ולא הודע מאומה ויע המלך להגהן
 לו יסוריה עד שיודע מה עשה לאילן . ולנכח הודה איך
 הגד ליכודי וקברו אלל ההאנה ומחמלי שלמס הקנבר במכר
 הפירות וכו' והיפך היה ויהלטי עליו ונכבר זה הרב בשמס
 דהמל' כנראה בס' יורסין . ר' משה בר' יחמקן' עורא
 בדור הזה היה גם הוא חכם ומשורר גדול בהכמות
 חזוניהם והוא חכר בס' פרוכה הכובס והיה לו ג' אחים
 כלס החכים גדולים ושמה יחמקן יוסף יהודה ויכא ופסר
 שמה דהמל' . רבי יוסף דדיין בר' יחמקן בן סהל היה
 בדור הזה היה חימאל היה דור הזה ר"י חמדינה אלקירואין .
 רב הגאון חכם גדול ופסיר היה חמדינה והחבר ספר
 הסקולוגיה כנראה במרדכי ב' אע"ש ושבועה ס"ה והחבר
 ספר הפן כנראה בהגהה כרמניס הלכות שנינים פ"ג
 והיה ר"י בהרץ אלקירואן רב נשים בר יעקב חמדי רב
 חשימל הנזכר הוא רב חמאל הכ"ל מהו בלל זבים זכרים
 ופסכר בהמרא ב' גדיס הירא ורבינו קלונימוס איש רומס
 נכמך שס וראיתי בקונטרס ישן ומן כמוב שלמד סודה
 חרב היה גאון וכו' רבו של ר"ף . רבינו חמאל איש
 רומס היה בדור הזה שכן רש"ם פניאו כנראה בהרמב"ם
 הלכות המן ומלה פ"ח כנכס ב' . ר' משה פרידס חכם
 גדול ונזכר מאוד בהגהה והערון . רבינו יחמקן הישראלי
 חכם גדול בחורה ובכל המושכלות ועשה חבור אל כרפואה
 שנעסקו אל לשון לביט וכו' על מסכת מטס וחבורים
 אחרים והיה יוסר מק' חכם ולא נפל אשה ומת שמה
 דח"ש לבריאה שחיה סח"פ למרבן . וע"ל רבים ראיתי
 ממנו בספר שערי ציון וראיתי חבור רשאה הנקרא ספר
 מנאות השמן המכיל אמר יוסף בן הרב ר' יחמקן הישראלי
 וכו' אמנם ראיתי בספר ש"ה דהרמ"ם בלל"ה א"ו . ו
 שכתבו זה לזה הרמ"ש והישראלי ולא ידעתי אם זהו או
 אחר וקבלתי מהכס זקן ח' שיש קבלה אלל מרבויהו שר'
 יחמקן לא רצה לפעון אמר אדרבה הלך אלל כרמ"ש ושאל
 חמט מח"ס . ויחמד כי לא כשב הדברים הסס להרפחו
 אלל שלחיות שהרמ"ש לא היה מתייר מכתיבת ערבי ולבט
 לא היה יכול להגיע אל סברה ודין הדבר ועשו שלום .
 ג' ר' יחמקן אמר לו שחיה רוצה לסיח חמדינו וגב כרמ"ש
 רצה ללמד ממנו חכמת הכהנים ואומרים שאז ר' יחמקן
 חנר ספר יסוד עולם לבקשה כרמ"ש . וזה ר' ישראל
 משאחיו נזכר בספר הקדונויקי שלסם ג"ל . אמנם לפי
 קשרת"ש היה אח"כ זמן הרבס וזה ר"י בדור הזה ראיתי
 לעשות פשרה בדבר ולכן אומר ח' שר' יחמקן דהרמ"ש
 היה בן בנו של זה . ר' יחמקן בר' יעקב אנספי קבל
 מהרבנים שהיו לפניו בשמה כרו ד' אלפסי חמ"ן לבריאה
 והוא ח' חמדיניו בארצו נסיו ורבינו רנאל הכ"ל ופריזי
 עשו השניניהו בארצו היא פיסם של ישמעאלים וברח וסלך
 לספרד חמדיני' אלוכחי ובריתו בן ב' פני' וכפר שם בשר'
 דהמל' ג' וי"ל בשמה דהמל' והוא העמיד חמדינים הרבה
 ושעמטי

ושמתי העתקה אחת שפעלה רבי יהודה בן קרדיאל ואינה כל כך שלמה. כחב ספר יומטין שרבי יהודה הלוי היה בן ר' שנה כשהלך לארץ ישראל כנראה בפסחיו וקבלתי מוקף א' שבהגיעו אל עשרי ירושלים קרע את בגדיו והלך בקרבולתו על הארץ לקיים מה שנא' כי ראו עבדך את לבנים ואת עשרה ויחוננו והיה אומר הוינה שהוא הבר האומרים ליון הלא ששלי וכו' וישמעאל א' נכס קנאה עליו מרוב דבקותו והלך עליו במוסו וירמסו וימסוהו:

רבינו אברהם בר' מאיר ו' עזרא וכתב בעל ספר יומטין כי ר' יהודה הנביא ון' עזרא הזה היו בני שתי אחיות והוא היה חכם גדול בתורה בדקדוק ופירוש ואלפנטגיות וכו' וכו'. ואומר בספר הלכות שסוף מנאל ברומה שנה דהתק"ו וסוף פ' שמים שנת דהתק"ג ופי' דמאל שהיה ברודים שנת דהתק"ו וכו' וישלח שהיה בלוקי בס' שמות ראה ד' בנים שנולדו בכרס א' ובפ' הרומה אומר רמיו ספרים שבדקוק חכמי סבירא ושכעו לו פ"ו מזקליהם שב' פעמים שהחכמי כל ימיו וכל קודיה וכל מלל וכל חסר בפרש' ויאל פ' אכן של א' נראה שהי' חכם בכלל. ובפ' תשא נראה כי מל ישראל הוא מל דלי בן קן שפכו רבים וכן הוא ראה על פעמים רבות ובפרשת תרומה נראה שזמיו היה מדרש גדול בסבירא וכבר גלוי לכל הגולה רוב חכמותיו וחבוריו ומנאל כהנא הכהנים של הרמב"ם אשר כתב אל בני שבתות ושהלות רבות על חכמת החכם הזה וזוה לו ללמוד כחבוריו בכל ימיו. וזה החכם הלך בגלות בעולם רוב ימי חייו כנראה בחתימת חבוריו. ואני שמעתי מעמיס רבים מעניינו ומעשיו ואחיותיו אשר צבתי שהאריכות הנחמיהם מלכותו. ושמעתי אומרים שרבי יהודה הלוי בעל הכוזב היה עשיר גדול ולא היה לו זולתו בס' א' יפה וכשהגדילה הימיה אשה לוהמתו להשיאה בחייו. מד שמע א' כעם הזקן אישה וקפץ בשבעה להשיאה אל היהודי ראשון שיבא לפניו. ויהי צבוק ויכנס ר' אברהם כי עזרא מקרס לבוס מלכותו ההנהגה. ובראיה האשה העני הלז נזרעה בטענות אישה ויפלו פניה עם כל אל הסחילה לתקור אומר מה שמו ואם היה יודע מורה וימנער האיש ולא עזר ממני האמת. והלך האשה אל בעלה למדרשו והבכה לפשו וכו' ויחמר אליה ר"ם אל שפחדו איי אלמדנו מורה ואגדל שמו. ויאל הלוי יהודה וידבר אתו ויגוב ו' עזרא את לבבו ויכנס ממנו את שמו ואחר רוב חמטיו ר' יהודה הערים ו' עזרא להחיל ללמוד ממנו מורה והיה שמעיד בערמה ומראה עצמו בעושה פרי. לילה אחת ויחמור ר"ם ללחם בנים מדרשו וזה כי נתקפה מאל על חברי מיצה ר' שבצמון אדון חסדך. והייתה אשתו קוראה אהו לאלול לחם ולא בא וסלכה האשה ותסגר בו עד כי בא לאלול וישאל ו' עזרא אל ר"ם מה היה לו במדרש שנתאמר כ"כ ויהסל בו הזקן ון' עזרא הפליר עד שהאשה התשובה היא כלכה אל מדרש אישה כי גם היא הייתה חכמה ותקף מהבחה אישה וחראה אהיה ו' עזרא ויקס ו' עזרא ויקה הקולותם והסחיל לתקן בני א' ג' מקומות בפזשו וכשהגיע לסיבה ריש כנס כל הנים הוא הראשון בהסחיל רנה הא' לשמור כפליים וכו' ובראיה ר"ם הדבר שמה מאל וימנעו וינקתה ויחמר לו ענה ידעפי צי ו' עזרא אהס והתן אפס לי ולא העביר ו' עזרא המתוס מעג פניו והוא

ולא בוס ויתן לו ר' יהודה את נחו ללשה פס כל עשרו. ור"ם ללחם לו חנר הנים של סיבה ריש בפזמיו שמתחיל ראשה אהרן מתך וכו' וזלה שנים חייבם ריש תשאר שם בהגונים לכבודו. ורמיה בספר יסוד עולם כי ו' עזרא מה שנתה דתחכ"ד וי"א תחכ"ד יוס ב' ר"ח ארז והוא בן ע"ה שנים. ואחר בשעת מיתתו ואחר בן חמס ובשנים שנה נלאהו מתרון אף עולם. ורמיה חכמים ומפורסם אשר היו קדומים מאל שנתה לו רמיו לכהנס בדור השני הזה אשר הראש"ל לא הזכירם וסע' יוחסין להנס אהל לא כסדר וחלוקה הדורות ואני אסחלל להינס להפך כסדר כיד א' הסובה עלי: רבינו בחיי הזקן היה בספר דבור הזה וחנר ספר דפוח הלכות בלשון ערב ורבי יהודה בן מנחם ספיקו בלשון הקדש והוא היה קידם הרמב"ם דור א' לסוה כי רב שמואל בן מנחם בני היה בדור הרמב"ם היה לרוב סיבה' זה התבס דבור הזה: רבינו נתן בעל הערוך היה בימים האלה ראש ישיבה ברומי ושם משפחתו עמו והראיה שהי' בדור הזה הוא שאם הניס כספרו אינו מביא ראיה מהם חכם האל מהאחרים אלא שהיו רביו מנאל ורבינו גמס שהיו בדור ראשון מהרבותם וכן רש"י מביאו בס' הגמ' ונהם בא לדי ספר הערוך כ"י ישן נושן עם שני ספרים אחריו שחבר זה הגאון המגיד שהשלים זה הסבור בש"ו לירס ב' שנת דהתס"ה ליערה שהוא אף ל"ג לתרנ"ו ואלף תי"ג למנין שסרות ובשיר השני מודיע טעלר לו בן וקראו יחיאל ומה פן ל' שנים. והשני בימין ומה פן ב' שנים הג' שבחתי ומה פן ב' שנים ה"ד לא זכה למנו. וראשון לכלם היה רחובן שאז היה ח' ואומר כי שנת דהתס"ב הוא ואהיו ונית אהיו עשו כנסת צביהם עם מקום מים חיים שהיו יכולים לנקות המים וכלילם אחד שבים וזמן חודה מהכל והספרים שקולים וסם אלהי. ויכול להיות כי ר' נאן שביאו רש"י בס' דברי הימי' בבנין סבי' הוא זה ואם הניס בספרו בערך עד תבין ונראה כמעט צבוק שהיה אז שמה שנת דהתל"ח. ואומר ספ' יוחסין שמה שנת ד' אלפים תחסי' ורמיה בהנס' בספר מרדכי שנת פ"ו אומר ששאלו שאלו בן ברומי מן מר שלמה ומר דמאל ומר אברהם אחים בני מרגל ורינאל טפן רב גאון שחבר ספר הערוך ושם אומר שהיו עמשפתם יחאן והסיבו שכנר נשאלה שאלה זו בנים מדרשו של מר יחיאל גאון והסיב שנה רבינו יעקב גאון ריש ספיכתא דמסא דרומה דמנהג כשר הוא לסיוח המילס סייף לקריאה החורה האפיקוע שוסר וכו' ורמיה בס' האמונה כי זה ר' נתן בעל הערוך היה חכם בכל האמונה ובפכזר' ר' יחיאל צבכה' שחמרי סאמב"ס הלכות גרנותו ספיכזר' ר' נתן בעל הערוך ורבינו אברהם אחיו ורבינו יחיאל בנו ורמיה בקונטרס ימן טפן שזה הרב נאן לו ללשה בחו של רבינו מנאל גאון ולא ידעו את היסה כמו של רבינו הגאול גאון שבדור ראשון או רבינו מנאל מרומי החנר בהג"ה הלכות חזן ופלה ס"ס ומקומות רבים אחרים. רבי' חמס הדדש' מצבולא רבו של רש"י ומביאו פעמים רבות ונס אומר בס' ר"ם וכן ס' ר' רבינו שלמה בן אחיו של חמס הדדש' וכו' ספ' יוחסין שזה הגאון היה רבו של הערוך. רבינו אברהם היה סגן מגדולי תלמידיו של סרי"ף והברר חבורים כרלס צב"ק פ' הכול ומאגיל בפזוקה הרמב"ן לחסר הגדול רבינו

יודע בר גרזלי שחזר ספר הפסים רבינו יהודה ו' כטון רשע המעמיקם היה גדול הזה שכן מצינו כנו ר' שמואל ספיה בדור הרמב"ם שחזר זה רבי חנניה ברבי חייה החוכן הגדול מה שנת דתה"ס. ר' יחזק ברבי הבר הלוי ר' משה פרו תלמיד הר"ם הדקדק רבינו יוסף מוב עמו היה דבור הזה ומוזכרו רש"י נחמה מקומות ופסוק פ"ק דקדושות וחבר חבור כל כדושים ונקרא בן סורקא וחבר סדר תנאים ואמוראי' כיראה בסוג' לאיון סימן ק"ל"ה וכלכות גדולות לאיון ה"ל ר' ק"י וחבר ר' על הכורה כנראה בספ' שפרי יאון ועם אביו של ר' יוסף היה רבינו שמואל כנראה במדברי הנהדרין פ"ד וחבר חבורים אחרים ור"ה הרבה. רבינו יעקב בר יקר היה רבו של רש"י כנראה במדכי דברכות פ' ג' גלו דברים ומקומות אחרים וזהו בקראו לפעמים מורי הזקן וזה היה תלמיד רבינו גרשון מאור סגולה. רבינו יחזק בר"י אשכנזי היה רבו של רש"י וכן רחמי בקופרס רבינו יחזק הלוי גם הוא רבו של רש"י המוכתק כנר' בפ' רלוהו כ"ד גבי החוקק לק"י. ר' גרשון הזקן מאור כנולה נלפסי כנראה בספ' יוהסין והוא בעל הסקנות היה בדור הזה ועל לי קפסי ראיה למשה בדור ד' לרבותם כשמדבר מרבי יהודה סהסיד ובהב"ס דמדכי דבבא פ"י ורואה ספ"י כמנהג ורליטי בקופרס יאן שכן שמה שנת דתה"ס (בקופרס אחר) ורליטי בשפרי ודורש בקדן אם ריה' תלמה היה אומר וכן פסק ריב"ם בסין זקן רבו של רבינו גרשון מאור הנולה המכונה לרבות. ודע כי כי לא מחשבו גרואו חלש עד סוף חלק ההפני כנראה במהדרי"ק ר' ק"ח שם כרשב"א. רבינו שמשון ברבי יחזק ורבינו יהודה הגדול ראש סניארי' לקדוש"ס ו' ורבינו יהודה הכהן בעל ספר הדין היו תלמידי ר"ג כנראה במדכי דבבא פ"י וב"מ פ"א. רבינו קלעימה ברבי יהודה היה אה חמו של רש"י כנראה בפ' ג' ד"ה. רבינו שלמה הספרדי שמוזכר ו' עורא בס' הוהרם שפסיה רבות וזכרם בפ' ג' בריאטי קרלו בעל קיד השקול"ה היה בדור הזה ואפי' בשפ' הוהרם מוזכרו בפ"י ור' הוא פסיוה הדימו ויזיל לריות כי ור"ה רבינו שלמה בן אחיו של ר' טפה סדרקן ומוזכרו רש"י בפ' ד"ה פ"מיה רבות לרבות משה חמי שן' מרדא בקנה מקומות מדיא יאון ממש של רש"י על שם רבינו שלמה ופאולו וזהו ולא ידענו כזה הכרע חלל שבדבר האל נראה לי פנ"ש"י היה בדור הרמב"ם והאמת יעשה דברו. רבינו חנניהם כן דלור כן ר' יחזק בן רבינו ברין הכסוד לעיל חזר ס' הקבדה רב מטט לאי וס' יוחסין ורביס אחר' לקרא ולקמחי רבב שלשלה שקבלה חזר מדמי לבניך עד השתא וכן רחמי בס' יוד עולם ח' ג' גאהן היה נק' הראב"ד על שם משפחתו ססיהה נק' ו' דלור ובדור ראשון של רנן כנוראלי אומר שכתב ספרו שנת ד' הנפיש ח"ק"ח לבריאה חשך גם א ראיה אללו שרש"י היה בדור שחזר זה הואל והראב"ד המהדר הזה חזר שם בז לבו ונספו והקירנה והלמודו ושלאותיו לאקרו ולהכמי ודכו כמו שפטיהם גם לאי עתה לנפש על כל גדולי ההכמי' וזהו רש"י שהיה מאור הגנה לא סוכרו ורליטי בס' יוחסין עמוד הגוף חזר ס' אמינה רבב וס' על הכמה שהכנסו שנת דתה"ק"מ ושהגדר כפוליסולה על קדושה א' ושפיה לוי וזהו הראב"ד שמוזכרו הרמב"ם בפ"ב

שנה והלא ככתבו שכתב לנו והיה לראב"ד תלמידי רבינו והכס גדול שהיה נק' רבי מאיר ובכתב שכתב הרמב"ם אל ר' שמואל בן כטון שהיה משבח פסמה ר' יהודה אליו אמר שספיד לו מחפתם זה ר"מ מתלמיד הראב"ד רבב הגדול שנספסריה וגם היה למד חלל הראב"ע פ"ב. וזה הראב"ד ליטו בעל הסגנות בשום פנים שלא היה משבחו כ"כ כי הראב"ד לא השיגי כלהב ומנפש דעת אלתי כחייב ומספ' בנות הרמב"ם כנראה ברוב השנתיים כי בעל הסגנות היה בדור הראב"ד כאשר מראה. ר' פדורטת חכם גדול מאד בנה מלצה אל קורטובה בימי כרי"ף ועשה לו סוכה כרבה כרי"ף הגוי וגם למד ממנו כנראה בס' יוחסין. ר' הייח הלדלוי בת מצבל למסדר ונפטר שנת דתה"ק"ד. רבינו יחזק בר' יהודה היה מושלל כחכמה ונראה כנראה' דהרמב"ם הלכות חמץ וחלה פ"ח שזה כנכון קבל כרבינו גרשון מאור הגולה: הרב רבינו משה בן מיימון הנק' הרמב"ם ממיר קורדובה כספרד. ספר ר' שלמה יחזק הנק' רש"י משר פדויה כנראה קבלו מהרמב"ם שהיו קודם להם כנראה חזר ד' אלפים חתק לבריאה. הרמב"ם לא השיגי ספיה לו רב מונקא חלל רבי יוסף ו' שיגש ורחמי כמגדל עזו בלכות פ"ג וכן נראה במדכי דתה"ס כנראה' שבוטח בס' ו' גיאות ורי"ף ון' מישש היו רביו וקבלתי מהכמי דבור שמואל כסוד שעתד עם רבו כנר' נגדירה י"ב פיה רלוטי ושם קבל סודות. ורחמי בס' יסוד עולם כהנר ר' יחזק בר' ישראל ובהנזר של ר' שלמה ון' יחמי שהרמב"ם נולד בשנת דתה"ס שהיה שנת חלק ספ"ו לשערות ונפטר שנת דתה"ס ובספ' יוחסין אומר שנת דתה"ס יום ש"ק טפה ופליה אמר חמי היום ובקופרס יאן רחמי שטלד שנת דתה"ס ומגלל כסוף ס"י מסכת ר"ה הרמב"ם סרימה יד ר' ד' ד' כן כנו האומר הרמב"ם אפי' מולד יום י"ד יוסף שם חלק ספ"ו לשערות כנר' קורדובה ונפטר שנת דתה"ס לשערות יום שני כ' טפה ואפי' מדי כנו טלד שנת דתה"ס לשערות ואפי' ד' בנו עוראלי' אפי' בלתיים שנת דתה"ס לשערות. ורחמי כנבב שהיה מרדע רבינו הקדוש והספיל למכר ס' הדימו כביותו כן י"ח פיה וי"ה בן כ"ג שנים וכן כתב הוא כסוף החבור ונראה בדפיס' שבקלף גדול ועם אומר והסלמחי כמלכים ואפי' בן ל' שנים שהי' שנה חלק חפ"ם לשערות וחבר ספ' ממש מורס בשנת דתה"ק"ו לבריאה היה שנת חלק ק"ו למדין וחלק ספ"ו לשערות ויהי שנת השמיטה מולד שנימי הוא שנת כ"ח ליזיל ואומר ספ' יסוד עולם שעתד פליו ס' שהיה רלויס ואומר ס' יוחסין שזכר חבור גדול י"ב פיה אחר ס' המכר וספ' הדימו כנראה' כן י"ח פיה חמייה הממיה ה' שנה אח"כ. רחמי כמגדל עזו הלכות מהדרין פ"ב שהרמב"ם עמד כמה שנים על ההבור ועשה הספקיות הרבה עד שהיה מליך הדיורס ככה כנמי' לא אספכתות כנרע והראב"ד בעל הסגנות מליך בהלכות כנאים פ"י כנשגו' כי מלצה גדולה פשה כנאספתו דברי גמ' בבלי וירושלמי והוס'. י"א כששמע הרמב"ם כ"כ דברים קפודים וכוונות כהשגות שעתה לו הראב"ד אמר עליו אמרו לרב כנכספיקריה שפאס השתיל לא פליים ואומר כי הראב"ד לא השלים שגורו ואומר הר"ם כנר' אמר כהשבוטיו ס' ו' שפטיה שהרמב"ם ראה בהשגות שהשיב כנראה

ברח מפני המלכות מספרד למצרים והיה יחי' בשליחות
 לבין ערביי אכל לא היה יודע כשדי ומדי ובהיותו
 במצרים לקח לו חמילדים מאלכסנדריה ומצרים והקן
 ישיבה ושמעו הך למרחוק והכמתו היתה מדרספת בין
 סודים ונסתרה מן האומות לחסרון הכבוד ההם ובהר
 ללמד לבון כשדי ורבי עד כי ב' שנים היה שלם בלשונות
 ההם וינא שמעו בכל הארץ ולקחו מלך מצרים לו לרופא.
 והיה אז במצרים מנהג כי השלמן היה יושב ביעים
 ידועים על כסא מלכותו והיה אליו ז' מדרגות על
 כסאו אשר עליהם היו יושבים גדולי החכמים ששבע
 חכמות ככתוב למעשה כי לא ידע המלך בחיזו ממדרגות ההם
 יהיה מושב הרמב"ם לכה מלא חכמתו נפרדת והיה
 בכל החכמות והרוב כבוד עמוהותו ולא להעלות לשבח
 בשום אחד מהם. ואלו הם דקדוק הנקרא גרמטיקא והיא
 חכמת הפעולה ודרכי הדקדוק. הגיון הנקרא פיזיק'
 והיא לויקה וחכמת הגיון ולמות השבון. הלוגיק הנקראת
 ריטוריק והיא חכמת הליכוף והטור בהפך השבון. חשבון
 הנקרא ריטוריקא והיא חכמת המספר החשבונות וסוד
 הלבון. השבועה הנקרא ייאומפראיה והיא חכמת ג' נטריה
 ומקומות והשבועה ומדות. חכמה הנקרא אסטרונומיא'
 והיא חכמת השמים ומהלך הגלגלים וכוכבים ומזלות שיר
 הנקרא מוסיקא והיא חכמת הגיון ומנועה הקולות צירי'
 ועליה. ובשמיני שרופא המלך קנאו מאד וידברו אל
 המלך חושה ממנו עד כי כל גוינות בהכמת הרפואות
 לפני המלך. ויקבלו הרופאים עליהם לשמות ההם שיסדר
 עליהם הרמב"ם לפני המלך אך שהיהו יקח בראשית
 ההם שהם יסדרו עליו וכן קבל הרמב"ם לעשות ויהי ביום
 הועד הרמב"ם הגיד הדבר לתלמידיו וליע בניו
 מאד ויהתל בהם. וינא להם כל הסגולות וההרפואות
 שייערכו אליו קודם השמייה והח"כ יקמו כל בהכרעה
 גדולה ויפס ויקמו החלמידים ויקראו זום ומלה לה'
 בעד כרב ויך הרב לפני המלך והרופאים נהו לו כום
 שהרפלה וישת וחיכף שב אל ביתו ויעשו לו תלמידיו כפי
 סדרו ויהי לו חמו ורפאסו ויהי ביום השלישי ויך גם
 הוא לפני המלך ויכס המות בידו ויחמאו האנשים ויך
 מילול היהודי והרמב"ם על אשם לשמות נש הם ויחמו
 עשרה מהם לפני המלך ויסרון הרב מאד לכבוד ולהשחרר
 בשערי המלך והשרים ונהפכו פני שולחיו כשוליו קדרה חמצה
 שמעתייה בא פן אחד והוא שבהיות המלך הולך והרמב"ם
 יחד ברפואתו והרופאים מלא מקום גנים להם
 חוץ ההכפושט שהיה ראוי למלך לשמות ביום שלישי
 והקדיתו ללכת למלך וגלו לו כבוד סבו יודעים בודאי
 שהיהודי השם ארם בהכפושט ויהי ככה שהיה לפני המלך
 ביד הרמב"ם ויחמר המלך שיתן מעט ממנו לכלל וחיכף
 מה סכלב ויהמאו המלך והשם בלבו בודאי שהי' זה כ'
 הרופאים ובחאסם להרמב"ם עם כל זה נהמאו שפוחה
 והרמב"ם נשאר ענוף בלא נשמה עם כל זה אמר המלך
 להרמב"ם שיך רואה שחמה חייב מיתה עם כל זה לפני
 שהרבים שבעבודתי מהמאה אני שפחדת אהה חוקן המיתא
 שהלכה והרמב"ם לקח זמן ג' ימים להשיב לו הך ונא
 לתלמידיו שהוא יבחר שהרופאים יקחו מכל גודיו שלו ה'
 דמו ובה הלא נשפו חולם יהיו עוכבים לנפשו הרופא
 שלוחים לפי שיש עורק אחד היונא מהלב שודאי אליו
 שהרופאי' לא ידעוהו ולא יפתחוהו וכן היה ותלמידיו נקאו

הראב"ד עליו ואמר מימי לא נהתי אלא בעל מלאכה א'
 כך שמעתי אבל לא ראיתי כתוב בן בשום מקום עכ"ל.
 והוא הלשון אשר ב' בניו דבריו שלא נמאז זה בשום
 מקום לפי שאם הרמב"ם היה רואה כשנחשו היה משיב
 להם וגם על מה שאמר הר"ם בר נחם החשובה היתה
 ו' ובהשבוה להראב"ד מאלו שאמר על הרמב"ם שהוא
 עבר ונחמו ישישים עכ"ל ואמר אני כי לא נמאז הללו
 כשבוה כזאת כי ינעתי ולא מלאתי אבל אם אמר הדבר
 ויכל להיות כי הראב"ד בן דלוי' הזקן בעל ספ' הקבלה
 היה כי עבדו היה עדין חי בימי חבור הרמב"ם. וראיתי
 בהלכות מעיד פ"ה ומקומות הארדים כי הראב"ד בעל
 ההשגחה משיב ג"כ על דברי ר' מייז"ל. וראיתי בהקדמת
 ס' משניות לסדר זרעים האומר שחבר סידורים לקח
 הגמ' ועל זה מעיד ג"כ ר' יעקב בהקדמת הפתקתו
 ב' המשניות לסדר זרעים ולאמר כי הרמב"ם ס' ג'
 הדרי גמ' קדון כל מפרש ולא נהפשו בהך ארום אמנם
 ראוי מהם ב' או ג' מסכתות ובלשון ערבי כהבס והוא
 הרמב"ם בספ' המלח ש' מ'טע עשה ס' מ'ו' ואמר שפעה
 פי' לקח מסכתות וגם ואמר ב' ההשניות מסכת חמיר
 שחבר הלכות מכל גמרת ירופאטי והוא ואמר ב' מ' יות
 ס' חלק שחבר ספ' הדרכות וספ' הגבוהה וספ' פי'
 היסודות ועקרי האמונה. וראיתי באגרת חמודות שחבר
 רבי אליהו היים ואמר בהקדמתו מעיד אני שראיתי כתב
 כמסר' טובים האומר שרא' בימי ירושלים והודי' שיו
 בלום מתקטע דרומית מזרחית ג' ים ליקינים ואחרו שאין
 להם ספק אחד זולתי ספ' סיד של הרמב"ם וגם אני
 נחפיר קבתי מוקף הדור שבהלכות ואומר שיש
 קבלה בידם שזה החבור נחפשי מעבר להלך וגם גוון
 אל י' שצמ"ס. וראיתי בכמה נחפשי מרסוליה האומר
 דבר רבותי שחפשי מאד בהכמה שקראוה גרמ' תפשי
 סככים כלומר שידע מפניה האדם מה שפחד להיות
 למדינה או ללש' וגם ייחתי בעיניו פ"א כולה כדמותה
 לי שלא נשאר לי בעולם ספר בענין זה בלשון ערבי עד
 אשר קראתי והנחתי ש' פיזיקו ונדתי עד סוף דעתי
 ותלמידי הסגרים ונחברו לי פס' כל המלות וכו' וגם ואמר
 ובכר יש' חלבו גדול בענין ז' בלשון ערבי בדרשות
 כל מלות ומלה וכו' וגם שם ואמר שיהי וכבר הדברתי אני
 חזר גדול בלשון ערבי בענינים האלה ושם בלתי הראיות
 הנבחרות והמוסחים החוקים על מליח הנורה והנבך
 ועברתי כל לשון הראיות שלתורים סילובוסים בהשגות
 לא נכרח ושם ערקתי כל הקשיות שזקסו עלינו על
 שאנו אומרים שבהכר יש' מחון וכו' וגם ואמר שם פעלה
 גרעוהו לחבר עם הרפאה ארם כל הנורה אה' אש' פ' שהי'
 שיהי גדו' ככל הלכה שהינה בעקומה בלאו ענין לדוע
 שקומה כיד כגון סלכות שבת מהחבור כל דבר שהוא
 ג' בחס"ס שבת אינו נריך להודיע מקומו חך הלכה
 שהוא מהלכות שבת אבל היה בע"ל או שפתיים או זממה או
 כריסות ארזים מקומה ואומר הלכה פלונית שהיה במקום
 שלוי' מהחבור היה בחסכת פלוי' וכו' מעיד מגדל עון
 בהלכות יו"ט פ"ו כי הרמב"ם ראה נההות שפחדו בימי
 חכמי גמ'. וכן ס' שבו מנהיגים ממנו בעזרה לכן
 אשר וכן נמאז' זה שיהי בהלכות סנהדרין פ"ה וכן הוא
 מעיד בעמנו בספר המלח של ענין סימן קל"ח וראיתי
 שצ"כ בקונטרס יסן האומר ששנה דמסק"ל הרמב"ם

ציתו ויעשו לו הקדשה וחי ואלו הך במערה וחזר ספר
 יד צ"ב ע"ג. ואם אחרתי בני להגיד אליך כל המעשי'
 הנוראים שהשחית בכבודי ושקבלתי על פי מזה הרב וכלה
 חזקו וזה לא יכלו, כי היתה אחר שפרס והלכות ופיה
 וסירובים. כי הגלוי לנו אין צורך להזכירם אמנם נעלמו
 ממנו הרבה. כמורה בפילוסופיא בהגיון ורפואה ובלשונות
 כדנה כמו ערבי יומי וכפדי. ומעיד אני ששמעתי וראיתי
 הצירים של רפואה שנעשו לשון לשון וגקראים על
 פניו ושפתיו בודלי היות עדין בלשון יומי וערבי כך
 גדול והטובות שהם לא לחמו לנגיל ואחרים במצרים וגלגלו'
 אחרות אשר לא נחשפתי אלא וגם שבעיהן אינם רזוי'
 לגלותם. וראיתי בחתימת פירות המעניות של הרמב"ם
 לומר אני הרמב"ם בר' יוסף הכהן בר' יצחק הדיין
 בר' יוסף הדיין בר' עובדיה הדיין בר' הרב רבי שלמה
 עובדיה הדיין וכו' ואני הנאחז לפתך בלשנת זה הרב
 ויחובו למען הראה גדולתו מגד עצמו ומגד אבותיו שהיו
 כ"כ חכמים ושלמים ורובו יגע ומלא להדמות להם. ואומר
 ספר היוחסין בהרמב"ם היה נקרא רב המאמין שהסמיד
 המולוקים על הקבלה. העיד הרמב"ם באגרת החמדה
 אשר הרב בכלל האלה חיונו הקטנו והיו אומרים בקדיש
 בחיכון וכוונתיו וכוונתו דמכאל הרמב"ם ואומר כי גם
 היום בכל גלגול מורה ביום שמחה מורה אומרים פתירת
 צדקה פיוטים ואומרים ג"כ ירחם ה' על נפש כבוד
 מורנו ורצונו כבוד המורה רב המעמד הרמב"ם ועל כבוד
 קדושת רבינו הגדולה בנו ז"ל. ואמר בספר יוחסין כי
 בחמות הלכה השמועה בחללסנדריה ומנזרים וירושלים
 קראו לה הרון חוכמות שבפנתם בחוקותי והמספיר
 קראו ויהי דבר שמואל אל כל ישראל וסיים כי נלקח ארון
 ההלקים וישלחוהו לקבור בארץ ישראל ויהי בדרך ויקומו
 הלכמים על השלמים ויבקשו לקחה הארון ולא יכלו כי
 חפזי שהיו שלמים היחה המבא כדעה עליהם ובראיהם זה
 אחרו איש קדוש הוא ויחמו השלמים ללכת לדרכם.
 וראיתי בספר גזרת תמוזם שחבר ר' אליה חיים שאומר
 בהקדמתו. אני ראיתי אגרת הרמב"ם שכסב סירובות
 למצרים לחלמיו והיה אומר אחרי בואו מארץ הנבי
 פלאהי זקן שאריר עיני גדולה הקבלה ואלו ידעתי אז
 מה שהבנתי מה דברים רבים כהבתי פלא הייתי כוחב
 ע"כ וכן הריש"ב"א בעל ספר מגדל עוז הלכות יודאי החורה
 ב"ח אומר איך ידע ודעה שהרמב"ם צדוף ימיו ידע
 בחכמות הקבלה ויחי כי ארבו לו עם הימים והיה בן
 ע"י שם ויגוע ויאסף אל עמו ונקבר בגליל העליון ונחבנו
 בירוח והשבתה על מלכותו ואח"כ בימי הרמב"ן וכד"ק
 אשר קמו חשבי בלעלי ודברו נגד הרמב"ם כנראה בכחתי
 הבה אשר הכותו חכמי לרעה נגד כי המורה החסידים
 הבה חקנו המהבה שהיה כחוב עליו מבשר האנושי וכחבו
 ר' משה מיימון מומתם ומין. אמנם אח"כ שבו בהשפנה
 וחקנו המנהג כנראה שזוהי אשר נפטר בשנת דתתקס"ה
 הטה"כ ב"י הגל משה. וראיתי באגרת הרמב"ם הל ר'
 שמואל ו' תנון דברים בלמוד החילונים ובהרחי להאילו
 לפתור להפלותיך ובכלל אומר לך שלה התעסק בלשנת
 בהגיון אלא בחטור שטונג אלמכרו וכן בספר ההשאלות
 פלי הכל בלוח נקיה ויחקן שוכיל וכן ספר מדעניו
 לפי מה שהיה מופלג בחכמה וכמו וכן אכונג בן אללאי
 הצבירי נכחתי למצין. והספיר ארסנו הם העקרים לכל

והשאל היו קובעים הלכה כר' יהודן בן לוי חכם במקום שאל
מסבאו רש"י ורמב"ם נקבע הלכה כרבינו מה . ורד"ח
כחוב שהיה שר' ח' נצרכה כקרא גובי פריה בלשון יון
גבור ואיש מלחמה אבא ואיש משהו ונסמע המהמחמ"ט
לפינו לו יקבל למור לב שודא חלי וכוני מברישו על
דאיש שלא יבט היקו וירד רש"י אל השר ורבינו לטיו
וסער הקימו ויאלצ עפה ראייה חממך . אכן רטמי
שחיעני על דבר גדול שיש לי לעשים ואח' כי קיטטי
ק' אף פדטי' ור' אלוה גדולות ורטמי לנוד ירושלים
וגם יש לי צער פתקון ז' אלפיס פרשים אחרים ואני
בוסח בה' לנח הישמעאלים היושבים עם להפדס ממכתם
במלחמה . ולכן הודיעו דמך ואל חסה ואל השיב רש"י
בדברים מושבים אלה יק' והלטוד ירושלים וחממך עלים
ג' ויסו וסיו דר' ירשוק שישמעאלים וחננה ומשוב
צער הזאת עם ג' סוסים ויחממך השר מאל . ויחמך
יוכל להיות כי כמה יכיו דכריך אך אם האחד עם ד'
סוסים האכיל בפרך ללבוש והאבוב כל יהודים מצדסס
ויחמך לו כ' אשר התננה אליו רש"י ויחזור עם ד' סוסים
אחרי' ולא נותר משלו אחרי' כוב המלחמות ששקס כי נעשו
ש' שנים ויחזור דברי רש"י וסיו דמח' להער' על ר'
סער עמתי כי בהנבסו בשער הכיר נשל אכן ממעקף
בשער המות אחד מחמיריו עם סוסו הרוכב עליו ויבטל
השר מאל והודע כי כמה דברי סיהודי וילך לו אל רש"י
להשחמות אליו קודם שובו אל ביתו וימלא כי הך לפולמו
ויחבל מאל עליו . ע"כ מלאח' ואני כחבתי הקצור . וקבלתי
שלא ה' לרש"י ביום זכרים . זולתי ג' ביום אבד סה"ס
בחיו רבינו מאיר נחן הגדולה שהיה חכם גדול בעראה
במרדכי דקדושין סי' האומר ומקומה רבים אחרים וסוה
אלב לב לרש"י ור"ח ור"ב"ם . לרבינו סיהוד' בר' נחן
הקרא רבי' נחן השני וכן הוא חכם גדול וסי' קח'
סמממח' לפני המו וי"ח הכנה כנראה במרדכי מלך
סי' כל העשר . ורואיני בקונטר' יסן כי נשפר בסוד .
לרבינו אחרים נחן השלישי וגם הוא היה גדול ובקי בעני .
רבינו שמריה ראייה בקונטר' יסן שהיה מנהלי פלמיריו
וחבר ש"ח ועיסוח בצמח' ונדע שמו בסוקסס רבינו
שפעון היה מתלמידיו כנראה בסנהכות הרמב"ם הלכות
שפלה פ"ו ובאל' היה רבינו שפעון משק במניח הגמות
מרדכי נחמן ס"א רבינו שמחה דוויסי אשך מבר עמאר
רמתי על פי רש"י רבו כנראה במהררי"ק סימן קפ"ו
ומקומות רבים אחרים . ובמהמב"ם סוף שנה אבה"ס כ'
בעראה שדברו יחד זה החכם ורבינו סס . וגם זו ראייה
רש"י סיהוד' הזה . כי רבינו שמחה דבר עם הזקן
ונדדו . ר' הלעזר בר' נחן מוס' הנקרא ראב"ן היה השכמו
חכם גדול וחבר חיבורים חשובים כ' לפנת פעמח . ר'
אלעזר בר' מכלום ור' אלעזר בר' מאיר בר' יצחק
מאורי' ילמס' היו זקנים גדור הזה ומזכירם רש"י בסי' ר"ה

ירחו וזוהי ר' אליעזר בר' שמעון נסמרו שנה ה' אלפיס ד'.
 רבינו יהודה בר' קלוימוס הגה' ריב"ק ורבינו מהרש
 ורבינו אליעזר בניו כנראה הרמב"ם הלכות שופר פ"א
 בהנה ורבינו שלמה הכהן גיטו של הריב"ק ורבי יצחק בר'
 מאיר כיו דבור הזה כנראה במדרש דב"ט פ' אלה נפך
 ופמאל במדרש דמכות פ' ה' הלאה שפלו כי ר' אליעזר
 בר' יהודה והריב"ק ורבינו מאיר ור' ברוך בר' שזואל
 ר' ראוב"ם כמנו זה לזה וכו'. רבינו יקחיאל בר' משה
 שמואל הכהן הרמ"ך לומר ה' יוחסין ענשה השנים
 נגד הרמב"ם והרמב"ם השיב לו. רבינו יעקב גיקלייאס
 סוף דבור הזה חכם גדול בקבלה רבינו יקר בר' שזואל
 ה"ו ורבינו שאלחילאל ורבינו משה דר' מרדכי שמואל
 סגורדי כנ"מ פ' המקבל חשבתי ספיה דבור הזה .
 רבינו יצחק בר' מרדכי שמואל ר' משה בר' יואל. רבינו
 משה. רבינו מאיר בר' משה כלל היו ברענגשבורק
 וברינו דבור הזה כנראה בחשיבו רבינו לראב"ן במדרש
 דכ"מ פ' חוקת הנחיש ר' יוסף בן פלג אשר השיב לר'
 אברהם אלב ג"ד כנראה שסקדמת אבודרהם רבינו אליעזר
 מסיס ורבינו משה ברענגשבורק ורבינו יעב"ן היה דבור
 הזה נגד' כנ"מ פ' חוקת הנחיש אשר ראוב"ם וכו' וכן
 נגד' לרבינו יעב"ן ורבינו יצחק היה דבור הזה כנ"מ
 במדרש המעיל פ' אלוה נפך ר' אריה רבינו משה פד כהפשיט
 להרמב"ם כן ראוה בקומטרס יע"ן. רבינו יעקב בר' משה
 פ' דמים כנראה כבוד לזרח חיים פ' חחמ"ו. רבינו
 אליעזר מגרמיאל היה נזאמס הלאה כנראה נס' האמונה
 דר' עס פזנ וסיה חכם גדול וזנ' פ' ברוקה שלכן
 קרא עס פ' ברוקה שפולס פ"ח כמנן אליעזר. וזרעה
 משה ער' אליעזר היה קבל תורתו מהקדוש רבינו יהודה
 ואז קבל מרדכי קאישא גאון מצע אגאונים דמחא מהדיא
 אשר נעס משה וזנ' פ' בלוייה וס' הריב"ן אורה וכתב אשר
 החמתי שפזנ קמן לבטור תלמודו רבינו אברהם הכה"ל אשר
 בא ללמד אלנו מארץ קרניל פ"כ. ורואי ככל נ' שזה
 ר' אליעזר מחב' ברוקה סיס מתספתח ורדון שפאשכנ"ו.
 ורואי כנראה הלכות מילס פ"ג ברמב"ם כי ר' ראוב"ם
 חב' פ' ברוקה. ולא ידעתי להכריע. ורואי במדרש
 דתולין סוף פ' כל הכשר שהריב"ק ורמב"ם היו רביהו
 אל בעל ברוקה. ור' צימון בעל המסעות כנ' וספר
 ראשי עובי מההסעות טאה דהסק"ג כמו שראיתי כנ"מ
 יוסין. רבינו יעשיהו דראשון היה שמילאלי בער
 מררי שפמלמס נפולו דבור סיה. וקבלתי כי נעס פסירט
 אבר ואסו בן צמי ירעה לוחי. וכן ה' כי רבינו יעשיהו
 סאמרון ספיה בן צמו ירעס לח התמחו כן מלאחי מההנה
 סראי. וצרי יעשיהו בן צמו סיה חכם כמו ל' פסס
 אשר מייחס זקנו וכן נפאל רבי מאיר בר' ברוך האומר
 שקבל מרבי יעשיהו ולא היה כמו טאה ל"ח לאף אפי
 ורואי כנ"מ פ' עס ירעס פ"ג ר' יעשיהו חאון ל' וצרי
 וזכר פסריס. ר"מ בר' מרדכי סוף בעיר בורעס כל
 למיליפולס וסרביץ אורה וכתב חבורים ונפס' עס טאה פ'
 אלפיס ד' זה ראיתי בחב' ר' שלמה ו' יחיין. וואו' פ'
 פ' יוחסין שפנאף ימיו סיה פזר להרמב"ן וכתב ער
 המורה. רבי' פורת שמואל הגהה סרמב"ם הלכות ק"ס.
 ורבינו שמואל כנראה שפניא אגרות הרמב"ם הלכות שנים
 פ"ס. ור' שמואל כנ"מ גלמס שפניא הגהה סרמב"ם
 הלכות

הלכות אבות סיני ורבינו נתן המכריז במו"ב במהרי"ק
 פי' ל' ששאל מרבינו יצחק ברי"ה טולם היו דבור סוס .
 רבינו שמואל ורבינו יעקב ורבינו יצחק ששאלה אחים וכו'
 רבינו מאי' בן רבינו שמואל מעי' דומדוב חוהמו של רש"י
 ורבינו שמואל בן ר' מאי' הוא ממוס רש"י ור' יעקב
 הוא מבנה רבינו חס' ע"ס ויעקב אש' חס' יושב אהלים
 ור' יצחק ברי' מאי' קראו רבינו'ם טליהו'ם שלשמה חכמים
 יולדים ולא ח' מהק בר אריאון ובר אבהן אשר אליהו
 החורג לכל ישראל לבן שמיים רד"ה הדור הזה וחס'
 קבלו מאבותיהם וזקניהם ותמימי דעתו שלפניהם שנת כמו
 ר' אלפי'ם חק"ב והיו מעיר פרוס'ם שצנפנה כנראה
 בחרס שנתו על המוליד לעו על הגם ומצילו המרדכי
 בטוף משה גיטין רש"י'ם היה בכבוד וולד יומי בחרותו
 של אביו עד כנראה ולמד מוקי' הדור והאק מוס' פ"י רש"י
 אק' וקבלתי חב' פי' כל בגמ' בחיי זקנו רש"י ובראשון
 גשה מאריך מהל פירושו'ם ארס' אצו וסרפשו לפניו ולא
 שלא שרו אכל אחר כי כבדה על ידו וט' שלא יולדו
 בגמ' עמו . ורואיה כבדה מיימין על הפלות השנה
 שהמנ"ס נחב על אלפ'ם . ורואיה בחביר אריאלי'ם
 ומקומה אחיה שרש"י'ם השלים לפרס קא' מסכחות
 שכתב רש"י מלפרס לביבה פירושו וחס' רוב מסכס כתרס'
 וספה שני ואתרי'ם ורואיה הגהה מרדכי פ"ק דערובין
 ובעשה שהיה שכלכו על' הסרנות כשבה שהיה קצר
 הלאה מאד וכו' זהו רבינו שמואל שמינוי סתם כל
 כך פעמים המרדכי ופס' פנה דמחל"ס' ק' רלמי' בם'
 יוחסין . רלמי' כבג"ס שסביב המרדכי דכמוכח סוף פ'
 סתוב כחומר השיב ר"ס לרס' יצחק בן רש"י'ם . וכן
 רלמי' ביוחסין שלרש"י'ם היה בן חס' גדול וקראו רבי
 יצחק ונפטר פנה דמחל"ס' וגם לר"י היה בן חס' גדול
 קראו בן שרם חרין מהל רבינו יעקב וקראו רבינו חס' היה
 חס' גדול ומפ"ג ביושר הכנסה לא קם כמו'ם מהלסל
 ומוס' על הלכות ומר תבורים ונכנסו סתם לו בבלס'
 הסרסקא כנראה כבג"ס דרסרנס"ם סוף ע"ס מהלכות ס"ס
 יחב' חוס' ופלוטיוס על בגמ' והוא הוא ר"ח שמיני'ם
 המוס' חסיד ורלמי' כרלמי'ם בג"ס שאתרי' המרדכי דניסין
 אומר ר"ח שנתה הכימסס הוא שנת ה' אלפי'ם לי' .
 ופסחוי כפרלמי' בגמ' על כרלמי'ם בר נחם ס' ו' הלאו'
 גרנינו יעקב בן במו של רש"י'ם היה נמלא צימין עראל .
 אכל השנתה שפסות סוסר ור"ל ר' יעקב מעי' דומדוב
 אנו' דבור ב' וקבלתי ממסר"ם משהו'ם שיש לו בקבלה
 כרטימו שר"ס מנ' ס' סק' כשר על גבי בגלי'ם כה"ל
 א' שס' ר' שמואל הלוי ורלס' במקומות כרנב שהיה
 מלכנסו לפסוח כרניה . ורלמי' כקומרס' ישן שהיה עש'
 גדול גאלכס כחצר החק' . וחומר יוחסין שפספר בעיר
 קרוב למדיו'ם כמו ג' פספסות שנת דמחל"ס' . והעמיד
 מחמדים כרנב . רלמי' כמדדס הגלון ר' עזריאל מרבימי
 פי' גדול קטור בו הרנב כדודו ועמי'ם על קבלה .
 ובפסח היה כחוב בו זכ' המעשה . וזו לאונו . שהחקה
 ו' כסס מפי'ס' ממדדס הר"ר שמואל כה"ר אליהו מאובני'
 ידעו כל קלמ'ם הקודש כי יוס' ד' ס' כלכ היה שמואל
 סניוא אמת דורש כעליה כר"ר מנהס הורד"למי' אשבי
 ילדו . והרנבים יושבים לפניו הר"ר יעקב מטודלומי'
 וה"ר יצחק מגסר מורעמי' וה"ר מנחם וה"ר אברהם
 פ"י שמואל וה"ר הדין בר' יצחק והר"ם מקושבי'ם

יסלח ויאמר לך לך לאצק ויפתח מלך המלך ויראהו בנין
 היינו רחוק מאד מברגלונס . ויאמר לו חיד אלק עם
 שפינס רבנה כואה בים גדול הוא כי יראתי משאון גלוי
 יורחם עליו כרב וכן לו פתח כחובו בו שם קדוש ויאמר
 לו שים פתח זה בפני ספינתך ואלך לדרך ואל תפחד .
 אמנם זכור לכתב הפתח מן המקום שהתקרב אל הסיר
 ותפליטו בים ויקח לו האיש וישכח וירדס והספינה גרם
 מאלה אל חוף ברגלונס ותקן עד שער השיר ונכנסם גרם
 ביבשה וחרוה כל השיר אחרים . ולצטקתם הקיץ הסמן
 ויקס ויקח הפתח בידו וישכרסו . וזמח הספינה בחלי
 השיר ושם עשו בני השיר מגדל אל לצרכון עד כיום הזה .
 וקבלתי ששים להרמב"ן תמיד ח' ושמו ר' אבנר וזמח
 אוחו רוח פועים ונעשה דוקי ומלו גרם פעלה במעלות
 זשים מרל בכל הארץ אחרי הימים ביום ל"ב שלח והכניח
 לפני הרמב"ן רבו ונפשו הוא בעלמו הרב חויר אחד
 וימתחו ויבטלו ויאבלו ואחרי אלו שאל אל הרב כמה
 בריכות עבר והשיב הרב שישו ד' והוא אמר שהיו ח'
 והיה רנה לתקוע עם רבו והרב נתן עיניו בו דרך כעם .
 ויאלם האיש כי עדיין נשאר עליו משפ יראה מאה רבו .
 ולבטח שאל הרב מי הביאו אל הסמרה . והוא השיב כי
 פעם ח' משפ שדרס בפרשת שאינו ואמר שהשדרס היא
 בלויים של המלוק וכל הדברים בעולס . ולחיות אלו הם
 מן המגע נשק לויש אחר . וכן ארבו ועדין לאו ואמר
 זה שאל מה שהרעה ויהמה היום מאד ויאמר לו ח"כ
 הוא הרחיבו גא האם פמלא שמי כחוב שם ויאמר הרמב"ן
 כן דברתי מידי הבקשת ומיכף הלק לו בקרן חיים וישלל .
 ויבא בפיו פסוק אחרתי אפליהם אשביהה מאגוז ארס
 כי אום שלישי של כל פיבה יש עם האיש ששים ר'
 אבנר . וכשעמו האיש הדבר הזה נפלו פניו . וישלל
 לבט אה יש תרופה לתקנו . ויאמר הרב אה משפת
 דברי הסבוק . וילך וירדס לדרסו כחשם לקח לו
 ספינה בלי מלח ומאצ' ויכנס בה וילך כלשך פוליוס הדוח
 ולא נודע ממנו מאומה . רחמי בקומ' ימן כי הרמב"ן
 היסה וירחו קבוע בעיר פרסימין שבגליל קלומיה ובאקוניה
 בחר ללכת אל ארץ ישראל למח עם בלכמו והלמדיו מלוין
 איתו ובקשו ממנו בויח אליהם אוח וסימן לדעם יז
 שפירסו מן העולם . ויאמר אליהם בואה מדעון כי ביום
 שפירסו חבקט מלחם הורחי הנקברה בעיר סזאה במחיה
 אלהם ונתקן חבקט תרלו דמעות מנורה מלוירת וילך
 לו הרב אל ארץ הנבי ויהי אחרי ב' שנים לנביח הרב
 גלח תלמיד אחד עמס המנכה בקצתם והפועה מלוירת
 בה ויהפסס הדבר לכל בני בגליל ויאבלו עליו ושפט
 אח"כ שנקבר הרב על דרך ביחח בגלילס שיהיה לפתח
 לבא ע"כ מלאחי . רבינו יונה מעיר גירונדי היה בימים
 שאלה ר"י בסולומלה ורחמי בקומ' ימן שפסר שנת
 תשס"א אלפים כ"ד ויהי ח' והיה תלמיד מובהק מהרמב"ן
 ונבי שמי חיותה . והיה רבו של הרמב"ן והיה אהם
 שמן והוא חבר פי' על כרי"ף בפנס מסכתות . ונפלא
 עימו רבינו יונה אחר שכן נראה בהצנח שזוה מלך חרנון
 לח' יונה שידין דין מה' והוא שלח לח' יונה לגירונדי
 לשאל מה ישעו לו וזה רבינו יונה ור' אהרן היו מזרע
 נביאים . רבינו שמואל היה אביו חכם גדול רבינו נחיה
 ברי ראובן הנק' הרמב"ן מגליל ברנליהם היה תלמיד ר"י
 והרמב"ן והאריך ימים עד ששאל הרמב"ן מהר"ן וקבלתי
 שזם כהנון נפלא

אמן אם לאו דנבט עק דהא לסתך כי רש לקדש
 יי כואיל ויזא ספיו דברי פסק באלקוה וימן המלך לא
 לקדש סלבוך כי אהא דברא אכל לקדן הדגלים שלא בלא
 אלו וכל סוף אהר ויזא ויקלע סקרי דיו ורגלו. ועל
 כל פי שפאלא אם רזא להמיר וכוף פטיב לאו. ויסי
 בכלוס טה המלך להמירו במקום א' וכל סקרי אגנפתי
 אגלו ושלחו לניהא הדי נקדא אמטן לפי שפאלא בלא הי.
 אהר הדברים האלה ר' אמטן טה לטולכו ביום רש
 להבטי' אל שלוח וכו' וזמן הקדושה אהר להמיר'
 דמין לי ממט וקדקט טה סהס וימן בקול רל ואהר
 דתן ק' פטיב' קדושה כמו שקדשתי אה עקד על מלוכה
 ועל יתדן ואל"כ אהר ומהא וקדק קדושה היזא וכו'.
 וכן נהכו סלובס לומר הקדושה הדיא ברי' וכו' ו
 וסגמנר כל הקדושה הדיא נהמלך ונעלם מן העין ויזא
 כי לקא אהר האלהים ויה ביום שלשטי' נה נהמרו
 סיליה לכהא קלומיזם בן רבינו משה' ולמד לו כל ספוט
 ויזא לו לשלוח אהר בכל חפציה ויראל פ"כ. ויכל להדיס
 פיה רבינו קלומיזם כוא אהר מריב"ק אהכח בדור ג'
 כי שפאטי סיהס לו בן הקדקא רבינו משה' ובלולו פיה
 להקס טה אהר ויהאמס ויפיה דכור. ורשטי' במחזור
 אהכמי פיהס פהפשה וואמריס סהמלך ג"כ סזון במחור
 טה שפטי וכו' ויה טהא. רבינו שפאל בר חפטי אהר
 ורבינו שפאל המכונה מר' ל' ל' ורגולו הדברים האלה
 נפיקים כ"פ אהר ביה רי"ז כהאס פהמיה רבות
 נהמרי' ומהמרי' ט' ק"ו. כהב הגדול רבינו אברהם
 דפרנסה סורג ורבינו נהאל מקיטן ורבינו יתק' בר' כוהרס
 הקדקא ריב"ק כי כלס בדור סה נהאיה מסור ומסר
 בכל הפוכים ופסק נהמרי' ומהמרי' ק. רבינו יתאל
 מסרי' סיהס מהמלח' רבינו יתודס אהמיר' ומהמרי' ו
 ובסופם אהכ פהפשה ומניאו סמ"ג סיהס אז טה טה'
 אלהים י"ח ובסוף ימי' סלך לפכו ורשטי' בקופס' טה
 הקדושה סיה גס מן טהס נהכלס מפעוים וכו' ביהס מרהט
 יה טל סמן וס' מליקה נכל ערב טהס דולקס כל טהמט
 בלי סמן ויה סיהס טהא כלל כל אהטי סהיר עד טהגיז
 לארץ מלך ארסס וישלח טהרו וישלחו אה אהה סהר
 ויכורו אה משה בלא יתק' ויורח לפנה' אה פהמיה טהא
 ויזקקו לפתק' וכלך טהס ללכס לנהא נעוים הדבר
 ויזקק טה סרו בל"ד ויה סיהס מנהג סהיר סהמרי'ס
 סיו דופקיס בלילה ביהס ויהמיר כדי שיעניקו לכה איה
 דבר ויה אהמיר לפמן לא יפסקוהו מהלמוד סיה לוקח
 הפסד והוקטו בלך וסהמרי'ס סיו דופקיס גדול ויה
 פיה סהממר בפטי' וסהרין סיה וכלל בלך. וענה נבא
 סמך וסיה דוקס נשער ויהכ מכה בפטי' סהמך וכלל
 כול מהמיר ונדפסק פיהו וסרב כהס מיה חור הפהמיר
 להמרוי למתקן ויפחד סרב ואמר און אז כי אה סמך
 וילך ויפחד סהמח וסהמחיה לפניו ויהמיר המהל' לי כי
 ג"ה ידעמך ועס המלך נהמלח' כי כמו סהמסער ויה מן
 סהרין מן גס הוא ויה מסקב' וסמלך וסריו ירלו מן
 מהלמנו סהרן ויהמרו לכה סהמנו וסוה סהמס ביהס אה
 כהס ונהן להס מיני מחיקס ויטבו לאיהוס אהאמן.
 ויסל מהמלך מה אהרוי מהכניס נהמסו סהלס הלא ידע
 סיהס רוח ד' אלא פהמיה מהכניס בלך כל הקרב אלו
 להמירי ואלמלא סהמירי להמירי סיהס נהמס מכל וכל אהר
 סמלך אהר וכלעמי וסמירך סהמלחי ויהי כפטי' סלך כי

בבליסולה . וישימוכו הק"ק הוא עליהם לראש ולקצין עם
 ארומה מובה בכל שנה ושם כניח הר"ש על בני ביתו וימח
 זקן ושבע ימים . והלוי בקוים' כשעבר הר"ש מעיר
 ברעלונה עמד במה ימים בבית הרשב"א ושם למדו יחד .
 הרשב"א חבב להכני ספרד ויפשו כבוד לזו הארץ כי חסם
 הוא ובפל סבאל . והלוי בם' יוחסין נספסר הר"ש
 בפוליסולה ח' ימים לחדש מרחשון שנת פ"ח אלף השפי .
 ומד חוך חדש חמשים ורבעו כל היודים שבגלילות
 נבחר' החם מלך לרעה . ויושיעו ק"ק פוליסולה רבינו
 יהודה נט על כהא אביו . ובסוף ימיו עלה במחשבה
 ללכת לעמוד בביתלאה ויקומו כל העדה ויתפשו לה
 לו פי שנים מאת אשר היו מהרים לו מלפנים ונתפסו
 זו סוד עשרה שנים ושם מאריך מחד להודיע לבניו כמה
 היה לו מלמדם וכן הספיק אביו ומאריך מחד בספו'
 שפתי ביתו ובית אביו . ומלווה אותם ללכת בירח שמים
 ומעיד שלא קבל מאומה מירושלם אביו ששילט עם ספדי
 אביו לא יוכלו לסרוע חוכמים ובאחדיו היו סומכים על שחן
 הארץ ופיץ אותם לשב לודר באפסנו ומאריך מחד
 בסיבתים והודים ועמירם רבים יפה מחד . וגם מזכיר
 לבניו חפשים שארעו לו ולאחיותיו . ובבוכם אמר סרבינו
 יחיאל אני אביו היה לו חסם וחכר ואוהבים מחד יחד
 ובכניו יחד סכראשון המה סימות יום בהלום לחניו
 ויעיר לו רבני כנפס אחר המה יודים היום נפס' הבירו
 של ר' יחיאל ובהיותו בבית חי' קדיש הקבדה עמד ר'
 יחיאל ויאמר אל הקהל ראו רבוי כי קן נשבענו יחד אזי
 וחכמי הסופר לשי מח . ולכן אי מזכיר לו בפיוסם שישים
 הדורו ולא רחו שארון חכמו המופל בו גורעוע מעט ויפתחו
 ולחן ויבאו פפעיו מהמדדים וי"א שהיה שוחק וילמרו
 כי היה זה סימן כאלו יאמר לו שלא היה יכול להגיד
 שאלפה . וזה חכבר מה כחכמו שנת כ"ד אלף השפי
 וגם ר' יחיאל מע בשנת הריא . וגם אף' שצדיקות אמרי
 של ר' יחיאל ובלגנה וב' ננים קשרים וכו' היה להם כחלום
 גליל שנת ועוד לה שתיקף חכמה חון לעיר כי ה' מהסך את
 העיר ותיקן משנתה ברפדה ומחזור לטן ותיקף בל לה שנה
 ארשה בביוו הכול ומבחר ללכת סויק בחצי הלילה ומלך עם
 ננים חון לשער העיר ומכנס בבית ככר' שהיה כובכת שלם
 בטומרת חון לעיר כמנחמו קשה ויהי באשמורה הבוקר בלו
 שודים צביר ורבענו רבים יושבים ושללם לבו וילכו והיא
 שנה לביתם אה"כ בלי פגע רפ וכן מספר להם בבטיותו
 כחור בל לו חלוי העינים באופן שאל' היה יכול ללמוד ויהי
 היום והוא אשה בשיטה וההפאר עם אביו לרפאותו ונתוך
 ח' ימים ראה שועלת גדול אמנם מחס הכושים והוא נשאר
 שיר באופן שרוב למודו לח"כ ה' שאליו מלמד בקול רם
 והוא שומע ומתבונן ולא יכלתי להחזיק עינים אחרים
 רבים וימים שהיה בקונטרס הזה כי החכם שהראה לו לא
 ראה . ורלוינו בם' בר שנת ס' רע"ג ורס"ם שהיה
 כחב לגלות הזה . וד' ננים אחרים ח"כ ר"ג לאל"ש שנת
 (אליקים משה הלוי' שמעון) וכלו היו חכמים בפוליסולה
 וחכמו ספקים ושימוה על הגמ' ולא נמלא חליו כי אחד
 זכרם מהזע הקדוש הזה והבוכיים כאשר מראה בלגנת
 שכתב ר' חסדאי קרישקאש שהבאנו בחלק השני בסוף
 ספ' הזה ולא נשאר אלא רבינו יעקב כפל הסורים שלם
 בל עם אביו בטפרד ונשאר באשכנז . רבינו חיים חמו
 רבו של הר"ש נכסר שנת ע"ד לפ"ק . כרבי"ל ומחבר

סדרה כל אלה היו הנשים גדולות בצלמה אשכח . ר'
 נשאל יודיה' המרססררר ארפתי ור'וי' בצרמינו שנת רת"ה ר'
 שמואל ונד' ארפתי נכחוה שנת רס"א רבי חשקן מתיבערנ
 רבי מנחם ממוזנרנ ר' יוסף ספרדונר ר' יחזקאל בר' יוסף
 כריוויס ר' יונה כריוויס ר' יעקב בר' מרדכי ר' שמואל
 בר' יוסף הנק' חת ממיסררי יעקב הלוי כל אלה היו חכמי'
 ארפתי' בדור הזה הר"ר מרדכי קומפוניו יומי ר' משה
 קסבלי יומי ר' אליהו אלפניר' ר' אברהם ירושלמי' הר"ר
 אליהו מזרחי חבר ס'י על רש"י הנק' על שמו מזרחי וס'
 ס"ה כל אלה היו חכמים בקוסטאנטינה . בדור הזה אמרו
 הגוים ממספחה טולגו הער החפדו כמה וכמה שנים
 שהדסיכו הדסה ספרים עברי עברו חושלה גדול לישראל
 ודלחיו בהקדמה המכול: שהדסיכו בקוסטנטינה אומר
 אלי גרשון איש טולגו בן ההכם המופלג רבי ישראל
 נחן בן שמואל דין הר"ר משה והוא דור ה' להר"ר משה
 משפחה הגדולה בחו' סוף . הרב ר' דוד בן הער דון
 גדליה בן יחיאל שהיה בקספיליוס שנת ה' אלפים פ"ה
 לכריאה ושם נהג גישולתו אחרי מות אביו והוא דורות
 למשפחתו ובסוף ימיו גלה עם המשפחה ודחתו אל
 יער לנכונה נדחו מצורת ס' יליעם צנתה ק"נ לבריאה
 ואלתו סגוב שפמים ושלס הסיבה בחלפתו מלאכה
 לישבול כל ההכנסות שהיו לזקנייהם והגאון הזה חנר
 סטורים ובפרט הידור דינים ומלמד על דיני פרשות .
 והרב קארומזניכו בראשית ס' יורה דעה ויעזב ויאסף
 אל עמו בן פ"ה שנים לא כהנה עמו ולא נס ליחה
 והרה ז' בנים הרב דון יהודה היה הראשון נעים וזמורה
 ומלא רוח חכמה ודעה וחנר חכמים וס' חותם בחשובותיו
 כ"י ז"י שר"ל גאס יודעה בן יחיאל . והוא חנר הקרינה
 שנתחשה בלב נחמזור ויולד בנים ובעת . הרב דון שלמה
 ה' בן רביעי לרב דוד והוא דור שביעי הידוע אלא .
 והוא הלך עם אביו ואמו לפרסגאל כנ"ל וסיו לו שני
 בנים והם דון דוד הראשון והוא דור ח' ל' יחיאל וס'
 חכם ועשיר ולא רכס שמיני יקאו בחים וקרקעות ולא
 יקרה להם כלכותיו בזמן הגזרות ונפטר זקן ושבע ימים
 שנת נ"ה לבישונה והיות ד' בנים והם הרב דון גדליה
 שהתחכם מלמד נחור' ובריבונה ובכופ' יסו הלך קספיליוס
 והם כרבי'ן סורה והנר חכמים ונפטר אלא ל' קאן
 סגף שבעים עניים ובקשו הקראים ממנו שיסחל להכשירם
 ולהביאם בדפת חכמי גמ' וספליג לעשות אמנם לא עלה
 ליחד כי חכמי ישראל לא הסכימו . ובסוף ימיו נדבס
 דוחו ללנה אל ארץ הנבי ולא נסחייעא מילתא . כי ביום
 זמ גדליה נפטר בדרך ונקב' בנפת . הרב דון יוסף ה'
 שהי' והוא דור ששעי' ק"ו יחיאל . והוא אב אבותיו
 וס' גמאל אז בליבונה ובכופ' אצמו האלף קספיליוס לו
 ליועז . ואחרי הימים מת דון אלטונסו המלך יוסף במקומו
 דון יואן אשר אהבה גם הוא ויחסכו במקומו מהיופלים
 וס' חים ויקראוהו המלך ויאמר לו הנה מצוב אהבתי
 אפך נחמתי להביב אליך ולכל ישראל אפך זה כהניל
 ולא נפסקס מדינה של גיהנם . ולכן רוצה אני שתמי' אהי
 אל בני בימך ודעתי שכל ישראל שנמלכתי ישאו כמותך
 כי אפך ראימי שד וגדול עליכם ויפ' סלכותי לא יעשה
 וכו' כרצונך באורך בם' דברי סימס מלידוה בני יחיאל
 סף דנר בראוה הסר כי בלחה אליו הרעם מאה המלך
 חס-לסיום כי לא לקחו עליו קולות שורקובאל עד גרוב

לפניה פ' שנים. אמרו חז"ל בן ה' שהם למקרא בן י"ג
למנוח בן י"ח למוסר בן כ' לדרוך אלו חכמי האלמנטים
הלקו חיי האדם לשבעה חלקים כדך שבעה ככזי להם
ואמרו כי הקיטק הנקרא בשמות אינפניליה הוא נגד
הלבנה הנקרא זונה ודמותו חז"ל למך לפי שהכל שואלים
בשמותו ומחבקים ועסקי' אוחו. כב' נקרא ילד והוא
פראריאלה הוא כוכב הנקרא מירקוריו ודמותו לחיור
שמלךך עמו והוא פגן ב' שנים עד ה'. כג' הוא נער
הנקרא ארוילסלה והוא נגד זונה הנקרא יטירה ודומה
לגדי שמקד משה ומטה והוא מן שנת ה' לח'. כד' הוא
במור שנקרא ויזקין והוא נגד שנת הדומה לבוס שהוא
רץ וכש ומשכחה בטיפו זה עד י"ח שנים. ה"ה הוא איש
הנקרא וירולטיה והוא נגד מלדים הנקרא מרטי ודומה
לחצר ששעה המשא בן האיש לרין להשדל בעד אשתו
ובניו והוא בן מ' שנים ולטיל. שש"ז הוא זקן הנקרא
קוקי"ה והוא עד יובי הנקרא זקן ודומה לבלב שצופך
מזה ומזה הטיב כדך לביתו בלי טעה וזה עד ס' שנים.
ששע"זי והוא ישים הנקרא דיקריטיס וזה עד כשהי'
הנקרא סומרו ודומה לקוף שהיא שימאה נב שנים ככר
יה והכחורים מלעגים עליו ועל הנושתי. פשה רחוי
לדעת כי הנפש נכנס בולד פ"ה ימים אחר יצירה הולד
אם הוא זכר ז' ופ' לנקבה וזו הולד ק"ל הטרסה והמטפה
וארופורקה אומר שא"ל ישאל ב"י יום ישאפע ביום ס'
ויולד בהגש ז'. ואם ישאלם ב"ה יום ישאפע ביום ע'
ויולד בהגש ח' ואם ישאלם ביום פ"ה ישאפע ביום י'
ויולד בהגש כ' ומביא ראיוסיו בלארך ומקום שנים גוף.
הפלוסופים אומרים שהיו ברות חרוב שבלג והכרופים
אומרים במוח ומתקשם כחומים הראשונה בלג ואח"כ
בכל מרטי האברים. ולכיון הנפש יולאה מתחה כשא
הכבוד לרין שיהיה דומה לבוראה בקצה דברים והאמרו
בגלם אלקים ברא אוחו ולכן אח"ל שיש לה ס' דמיונות
אל בוראה והיא אוחה ואינה נראה אן כל הגוף שמה
באמצע מלא כל הגוף סגור. וישב בדברי חכמים. ויש
לם הרבה שמות וכלם כש פעולותיה. וכן אמרו השלושונים
שנאמר שהיו אוחה חרוב לגוף נקרא נפש. והאשר איש
דחה נמנעו קרא ריזן וכאשר איש יהיה מלא המטה
ודעת נקרא של וכשהחור הדברים נקרא זקן וכשמועד
ומחבר הסר נקרא רטיווי וכשמהבוד נקרא רוח
וכשמתמממה בהושים נקרא כינוי. כה"ל ראשונים והגאונים
ואפרים שהסו"מ בורה אותם בכל פעם שה"ל הולד
ואמו מאתיים בניברו כלם נפשים ימי בראייה שאלת
ועשותו אינן ששים. והגאונים שלא הוספתו בראו בראשונה
זכה ומוכה מאל כלם במדרגה גוב אמרו שהיו וכן
כפי רטנו פעולה לנפשו ככ"ל בנפשה אשר בהם מתעלה
האדם ואין לשאל על מה מה נטון השכלה לפלוגי ולא לי
אפולותיה ואלהם כפי מופת הגוף שישם בו לדמיון אדמים
לצנים שמתר נט שיש להם כח לכבוש אר השאם כן
נאפש אפי' שהיה אדם נכנס בהירותם בימי נערום ובהרות
בעליה וכן כפי המקרים העלרים באדם נחמה היטך
שחלטה וכככבים שולד האדם אל מזמם השלחתי או
התמה הנחירות שלד פונים או רטים וכיוצא בן הנפש
שעלה באברי גופו לדמיון מי שמען בכלי שער אפי'
מרוח העין והנוספיה פיהם עם כל זה לכנס שברון
סגור לא נפשו ימי הברה היטך. וכן אם השים י"ן

וסוף

אצות לתל והחיהל הדנים להחטט והמלך הלך מד
 רחמים כחל והניע ללהם האב המהפכה ובקש ליכנס
 ולתרו לו זה השבט לה דיקם יבואו בו ושלל מהם
 טוב כד שהפלוכוסים ילפיו שהניע לאתו מקום ומתו
 לו הדגלה קטנה וכו' ולכסוף נחלה שהיה עין הדם .
 ואחר האדם פ' הדמות היה מקום בו וב שאלן שולם בו
 מ.ה כלשנים היושב' עם האב' לה דואים יכולים לעמוד
 עם המד ביוצאיה משם מלאך המות שולם עליהם ומחיה
 כדמכ"ס מ' חלק אומר והזנים ג"ע הוא מקום דשן ושמן
 פנהו הלק ים בו בירוח רבים וזלטה עושים פירות
 יבלה ארצו כש"ח לני הדם למהל לאל וירוס הדקך להלך
 לוי יחפצו בו . והשטר שפלאו בו לחמים מופלאים עד
 ת.ה מועילים חושל גדולה ערבים ומחוקים גדולים הרבה
 מלבד אלו הקרובים ללוי וכו' לא אינו מהממע ולא
 נשקף לאלה הוא קרוב לידות וכו' לא הים בחוב בחורה
 וכל שבו שהבחר והפרסם בחורה ע"כ . י"א שהוא מלך
 ארזאנו המדקח מורה והוא בשלשם הים הגדול רחוקמן
 סיבב על הד נבזה שהמושל ללכל הים וגלגל האמצעי והאיר
 שמוחוקבו וכל יללחה ועשבים טובים עם . י"א שהוא
 נלד ארץ של עזן וכן אחר אליועמו הנקרא מערב ב'
 ואינועמו שהוא חלשם השלים ב' מלך גלגל האמצעי
 ד' מלך אורזאנו הנקרא מצה ד' מלך פולו ארציקו .
 מלך לאגפניה הנקרא דרום . ובספר הרפואה יוניס
 הקדמו ים וכן גדלה בנ' אהא היסודי ומצאו הסר אהבך
 דוכל אצור כי חכם דמקדון וע' חלשים אחרים ין
 שפרסומים הלכו בלחך ויעברו דרך הודו קדמה עדן
 לפיה קנה רפואה וען החיים כדי לפנדל הפלחה על
 כל חמיו הילך ובנוחם עם ערק עליהם להם ההרב
 שהספיקם והלחשו כלם שבוני הנבך הוי מיל החוק
 ג"ע לא נמצא מהם אדם אלא נלמד חכמה הוונים ורפואה
 שהטחום הם ימוס רבים עד מלך הרחמשתחא . והל"ב
 נספחה ע"י הנקבים במלכה הירא כל חכם דברי למח
 ידועים חמי אחרים מד היום כי רבים מבחי אלה בני
 קדם רואים מרחוק הלשם כ"כ מלאחי והר יולא מעדן
 לשיקוח לא הני וחסם יסוד וסיה לחדשם רחשים עם סח'
 פיוון הנקרא געוי שכוכב כל היודיה ומיחיה הוסב
 הנכסים ט' י' נהדח וכחם אחר כך גים במהירות גדול .
 אשקוס יסוד לר שכהמך גים חא ח' מילין ויהדח רחב
 חא מלח מילין ארץ עמק פים להיות כי שבע בו אחר
 געחלו ופלו חוק הנדל לח' יארום . גיוון י"א שהוא
 ילוס וסכנ כל האסיאוסיה ולומרים שהוא סכנ יורג
 גדול שבעולם להיות הששם כסרמן שהוא חרש חמוז
 חא מרבים הים מלך ומשקף כל הארץ ולומרים כי
 הים הלח מרבים החא הסגל וים על הכסר ח"ג
 חים וזכום ח' הנקרא מדווי עיר מלכות מלכה בלח .
 אשקוס חוק' סיכרי וסוכן בחדום גדולם וכוכב משה
 א'מילאיה . פחה הנקרא יסודם וסכנ חרץ כשדים ומלך
 צבל וכנס גים ס'ף . ודע כי כפולוכוסים בקשו למלא רחשו
 חלו סוכרות זהאומר ככה חח ככה חמס: חרן להחמין ח'ח
 דברי חוס . רחיו בוזר כרעה ח'י מיה כי כסר מרים
 הוא סיפון . ח' מורה על עם רבינו סעדיה ח' גיוון הוא
 קרוב לחן ישראל . חכמי האומות בקשו לדעה עם ח'
 חן כרחשונים ולכסוף גולי עמלח מרה כי מלחם פד
 חן כחלם ח' הנזים לשון הקדש ושער ביד הנכסר

שאלת נקדח ליון וזה שגשג סוד סודים פליס ואליו
 שטרלל יכו שיר יוהלים לא יכל לנצח המגזר עד ימי
 דוד . ידאישו סטרי גרלות סמה תלויס ברח מפס כס
 פמיס רניס וסלך לאידרא . לץ גיסי ארס זלח ישרל
 ממלכיס היס דנח מלך פמיס מולטוס הלגניו וזיס
 רשקן לחסר גרבות סמיס . ולי אומר כי בלילי
 וזכ לומר לנטח פס חניס סביב לבנות כי כנר אמרס
 מרסס בהלכות חפרו בלרות להסקיס בהמוס . כימי
 סיס חירקונו הלפנימי וחוכן גדול ונכסו עיר סרדיימי
 זקורטיק . היס מפסס פירך אחרי ישרל וסגנו גיסי
 סיס ח"ר קרנות ומלחיס חלף סכריס וי חלף סמיס .
 לו סיס חלך קדיחוס נקדח יוני וזיס חכס ופנך ונפל
 רצופ וסלמי בלהמוס הללתי בלשון חכס כל פולס
 ססדל ככל כסולס קלוריס לחלוק סלולוק ופס לו
 פוזנחוס וסמיס בדבריס ומפסיס לכל חניונו וואסינו ולוד
 ודרס מוכס עד סהך שמעו ככל חלך . אומריס סמיס
 נקבנה כנר כימי . ואומריס סמיס פסס סיס כחלס חלמי
 גדול סכוכיס ואלפנימיס וכדומיס אחיו רלס הפנימיס
 וזיס ונרסומיס פרסס . ולי פכרטי בדברי ימיס סלסס
 פמללו גדול מפס לו קרוב לליו . ללו סכמוס חדקיס
 כפי סמלחיס ככוחס חכמס מירסוח סמלס בני מלריס
 זלסקוליוליו סלמיס בוס ודרס להסמחם כעמן סוך חר .
 וכלקו סגסו כ"ג חקיס . וסדרו סלס ונכסו גיסי ססלס
 סמיס פס סלססיס ויכרלו סניו ידיו ורליו ככורו
 לססלל . וזללו רכחם סדרסס היס יואומריסל . בני
 כרייחיס מלח סוך ידח טופוס עם עפוחס חריס .
 חקיסס סכפיניס . בני חוקפיס החללו בדיקס ככחוס
 סיקי גיסי וללוק חס כחך . מפסיס סכרוס לו מוס חר
 חס לפי סניו לוקמיס ככס נחס הנקדח חנוולרו חס
 סיו חסורס מוסנוג ו"ח סזיס בודק סכין כננד לנד
 ולוחס עליו דבריס עד סזיס גלל . לו סזיס סלללו .
 ולי סזיס סווס חס סכוסו כיהוקל רוחיס כננד .
 בני סניסלל מלח סהרין חלומוס . בני סניונו סיקופיס
 ככלרות . הידיחיס מקור הנדל ורפן סקוט . בני קניחיס
 חחך ספסיס עם הנדל . בני פסיס סכס לו ססוס
 לרסנו עליו . בני סירדיחיס סמג סכפוטוס בני רימי .
 זכרי קרדוני עם ד רימי . המלכיס סדרסו חמרי ישרל
 סיו רלסמיס לחוק ר"ל סל סכח סולכס גנד חזיכיס
 סכרוס חכרוס הנקדח סוטמחיליס סניו וזיס חריס
 טכס חריכיס וליס חומר סכסיס וזיס לינו כדנר סכרוס .
 רלמי כססר היחסין סלס סכוכיס יסיס ונכרמי סכוינס
 לסיך חמן רלסס סכסחמיס הנכרן סלפמיסיס וסמיכיס
 כ . וזלס חס דניו חמר סמלל מלמיס רלמי כססר
 זכרי סכויסיס וזכרו סרל חלמי כמדרס ח' סל סיודיס
 וזיס סלחר כניסח יוכסס ח"ו וריניס ל"ח מלכיס קרס
 סמך ח' מוס סיס לו כן מלך סל פריידיס סקביס וזמו
 סקב ועמד וקבן מלמי פרס חמי מ"ח סכרס וקמו
 עמיס יסס הנכור חרס סיס סודר רימי סל כפיס חמיס .
 יקבט וזיס כחל חרס על ססס סיס וישרל סמלס חל
 סכרס . חל טכס סלכנס . סיקקין ינכרל סמלס סכר
 פלמי פרס וזי חלך יוכסס כן טון סמיס חלס זכר סכרוס
 ידענו מס סמיסיס כקרוניס סכרנס סידוחיס סכרס חל
 סמלס סמיס וכד וכן סכנס ככרס וזל מריס סססס .
 חלך סמלסס וססס דע קר כי סמיס ועד סמיסיס יס חלמי

כד נא עליהם שאני אפילו קטלו הרומים בזמן
 ספון בן המונאי נחל ל"ה לבין ביה שר וישמו את
 הפר לעיה. בזמנה מנחות אמר רבא בר רב יוחנן מנח
 ועד קרטיני מטרות את ישראל ולא אביהם שבשמים.
 ומזר כלפי מערב ומקסיייר כלפי מזרח לין מטרות את
 ישראל ולא אביהם שבשמים. וראשי בילקוט ספר שמואל
 אמר רב אדא קרטיני גדולה קמה גמתי בין ב' שמות
 באותן ב' י' קרטיני גדלה שקטיני' אחרת היתה אחרי
 הנל. בימי דוד ההדלו מלכות אשני למנוע עליהם
 שוכבים ויפלים. ואמרם שדוד מרר שלמה נט אל נהן
 הניחם שיהיה רבו מובסן ושקיו ימי חיו ל"ד שנים.
 ואמרם שאלם החבורים עשה שלמה הכהנים בעשבים
 ורבע. חצר ג"כ ספרים על כפע האילנות והעשבים
 וחיזות בהמות ועופות והצר ספרים והשבעה נגד הכפנים
 ונקרא' מפחה שלמה. מלכה שנה שבה לראות תבואת שלמה
 סימה מלכות ח' י' נקרא מירואו קרוב לאפיופואה.
 והיתה חכמה מאלד ושלה משלמה פי' הרבה חידות ומפלים.
 ולכלם השיב כהונן ונתנה לו דרוטות הרבה ואפנים הפופים
 בלשמו אשר שלמה נסע אורה בתלפוא. ואמר המדרש
 שזאת השלמה נחפזרה ששלמה ועשהה בת ומתנה נולד
 נכודאבר שהרב היות ושפתי שעדין ונהי' במלכות היות
 לקרא שם לבינה דוד או שלמה דבאמר שהם כלים חזק
 היות. לענינה הפילוסוף הגדול היה נדור חזק
 בעלימיתא והוא נהן קרא מירואו קרוב לאפיופואה.
 לא היו רועים בהורות הכס להיותו מאלד בתורמותו השופר
 כקול איו כל העדה ושאל להם אם רצונם בחורותיו
 מישיב הן. ולקחו בעיניהם להכנתו שלא ימרו כבוד
 בתונו עד טונו והוא הק' לבוש ושם היום פמנו ולא פנ
 לעולם וברי לדימיריאה הלכו אחרי הורח הדבש שנים.
 אליהם הגניא בדורו ההחיל מלכות סיונים לבוש עליהם
 שבעות על דרך הספקות הילודים וקרא להשבעות הכס
 אלימנו והכמות ד' שנים שלמות בכל אפיופואה וי"א
 שהשימו זה הכשכון בשם ר' למך נזיהו י"א בשם
 ראשון ליהם מלך יהודה. וי"א שהחילו מ"ג שנים קודם
 פסיכת מתיים וי"א שהחילו בימי אחו מלך יהודה וי"א
 שהחילו לשמן וזכרון תשיפת כתיים שיה להם היה
 כבוד והפארה גדול ולכן ההחילו בשנה היות. ראו לד"ה
 כי רבים מהכמי אשני ויותם הלכו סוכוכיהם לירשיה
 לראות חתי ישראל אבר היה בשכס והכתמה מהרומים
 בכל העולם. וזה נחדדה ופבלעו ויבלעו יחד הרבה
 והזדים הודו לישראל ויילמדו כי הם הכמים וזר מרה
 במדרש איכה. ואחרו חז"ל במסכה נדה אמר רבי אלכזר
 ברבי זקוק שני דברים פעלה אשה מלשינה ניכנה. ישפיה
 הכנה בדורו שפיה וי"א שיה מלך הוקים אקפו חמות
 שיר רומא ע"י רומוליס ואימוני אחי' אשר נחגלנו רחוב
 זרבים וי"א מלשה זונה שבלכות היו נקרא' ארבות
 וישמו מן המימותים ז' נכסים קמים שיו קרובים זה
 לזה על ז' הרים והו החמיל למלך עליהם רומלי אחי
 שהרב אחיו ויוכל להיות שדכני המדרש האומר בשפלקה
 כלמה בת פרעה עמד נברחל ומקע קנה אחד שעייה
 נכנה רומה ר"ל שאז נעשה קרקע קבה וכוונ לבנות עינו ונס
 נכנה אורה כרכס קמים והל"כ בזה הזמן הוקפה חומות
 וזה רומנו השים שם המד כהשון מהשנה מרנו על פס
 לבנו ומשך המלכות שם עד ימי דטאל בלרביים בית

פי. שאז כסקו בן מרקימיאל מלך רומה אה לוקרזיאה
 רומנה מיוחסר בעולת בעל מתיאסי רומה והיה קרחה
 אישה ואחיה וכל בית אביה ומסר להם זאת הנביא והיה
 ככלושה לדבר מדברים האלה והחזק סבין בלב וחסה.
 והזיק קמו כל קרוביה ויעקבו בסביבות העיר וברומותיה
 וסקימו כל העם מקלם על המלך ויגרשו אותו וזה נט וכל
 בני ביתו אחרים וסן קולם הוללה לא רנו עוד מלך
 עליהם אשר עד היום היות מלכו ברומה עשפה מלך
 במשך קס"ז שנים ואז החמילו בני רומה לארבי מלכות
 העיר דרך שררה ועלם זקנים ואז חוק ימים מושבים היו
 אנשים ברומה שקלו להמלך עליהם מלך מהדש ויבאו אנדס
 הערים החימוסים ונביהיו הדרך וילחמו אתם וילי
 השבים ויקח נרופי שהיה ח' מברי העיר את בני בני
 אשר היו עם הקושרים ויבקע אותם נגד השמש למין כל
 הכס ישעשו ויראו ולא יוסיפו להחש עוד נגד חשי השנה
 ונביהיו בזה הדרך עם סדרים הקומת רבוח כמו ג"כ
 שנים עד אשר בא יסאלרו אלוסכו בימי אלכסנדר המלך מכני
 חמונאי עליהם בכה ונעשה קוטר ראשון. ואני העיר
 תפהתו כי לפי ההבועה האלה שמוצרים הקוויקי היותר
 לאמים אליהם אשר רחמי והקדמי בהם מלה שיהא
 ההנהגה נמשכה ג"כ שנים אבל לפי שגרה מתקומות
 הארים עלבו כמו ח"ח שנים ולא מלאהי בזה הכרעה
 בדור הזה נבניהם שיר קוסטנטינופלו שסקודס היה
 נקראת ביזאנטי שאל"כ קוסטנטינופול שסקודס קראה בשמו
 וי"א שבמי משפס מלך יהודה שהיה כמו ב' אלפים ז"ל
 ליזרה נבנה. בשנת י"ד למלכות חזקיהו עלה סנחריב מלך
 אשור על ירושלים לצור בליש ולא מלך ה' יוך במתנה
 הכוח קס"ה אלפים כלם אחיו מרב מלומדי מלחמה. ואומר
 המדרש של ביר השירים על פסוק אחי מלכונן כלם שבה
 פרעה מן מלרים וההקדק כל טוס מלכות חזקיה
 ומתברר נגד עליה וקדמן ונולת חזקיהו שסחרים חזן לעיר
 הירון (לכס) וסברו זה ארבע נמיטוס בשנת י"ב למלכו
 שב סנחריב והניח כתיים לשבח סנחרון וברי יסדרם
 למד אליהם הורח ישראל תמס ר' דוסהלי בר יוח
 ורב כנניה כנרלה בתנחומס פרי וישב. והל"כ הק' על
 חגיגות רבות והפס הרבה מדיטת וספנים ממז'ס
 לפקוס וממדינה למדינה וזה בלבד כל העולם והך ג"כ
 על מלכות יהודה ולדך קר' שבס יודה וכל שבס משון
 ונקס לביהיה אל אתן להלח ותבונ כמו שפשה בלח
 שורון ולא יוכל כי בה נבנו מלך טוס ונלחט שמו וזה
 היסודים בדרך ונמס הקב"ה בסרי חק' וזה הי גלות
 רביעי לישראל. והג' גלוה הארים כגד נכחנו בחק
 ראשון בדור הזה ורלתי כחוב כי המלך סקרא מדיסין
 העיר על האכיוור בדורו כמות כמו ר"ל כי נהר פרס
 מטמא היהודים הגרים שיהים יבולט לגל עליו והיה אמר
 שבולטי ר"ל נהר גזון שהיה סבסיון. בסך חק פיה
 מבני בניו על האומר למדו תורה ברבים ומלך מרד
 במטיה ואכסליון ואמר ס' ויחסון בלחמ ואמר נביהם
 מלשון חשקה הרעה על כל יושבי חסך זה שכל הממלכות
 שהחדינו מלכות אחדות בלו מלשון. הלא הראה סנחריב
 ונבדולגלר שהחייבו ירוקלים את נכל העריות בלו מלשון.
 וכן אמרו חז"ל בם סנחריב ויבלל את העולם ולא נודע
 יותר שם האמות. והל"כ מלכי מדי ופרס שהם יותר
 לעמיים החריבו כל המלכות והל"כ בלו הרומים שכל

הכין המצדה לאוק ולכן דרש והחיל לנאוג ביסודי
 סובב מעל דלת צנע העזרה. ו"א כי המנהג הזה
 סחילי הדומי נחלת הנחנה הזקנים מפעם אחר והוא
 שציהוה הראש אחר יותר וכבד מכל אחרי הבון ראוי
 להסיר כובע מראשו בעת הפזרה להרשת שהוא מוכיח
 ומשועבד אליו. וכן נהפשו המנהג גם בין האנשים
 שסמחהו מחזירו מעניע עמנו אל גדולו ממט בזה הדרך.
 וראיתי בקובצו' י"ן כי כסוף ימי עזרה חרבה ככל
 מידל פרס בלילה א"ן והסכה העזר ולי נשאר רק קבל
 מומה מלד המלך וביי נמוע להחריבה בידו להט אלא בדרך
 גם. ואומר שכל הנראה היום אליט הוא כמו פ' מילין
 רחוק מביטנה כי ביטנה כלה חרבה ומלאה נחשים
 והרפיה. ואומר רש"י בקדושין גמר חזקל והרש פליעים
 בכל בלמגע זה מן המצח וזה מן העערב. וראיתי אורח
 חיים סי' רכ"ד בניו יוסף שיש מקום שכל של בהמה
 שצטרע עליו איה יגלה לזו משם אם לא יתנו עליו מעפר
 המקום שהוא והעבר עליו מעפר בדרך אומר וטעמה
 בדרך נזר מקיים. בדור הזה סורקומו ויחנה וגדול
 בדומה וזה לו כי יחד הכס ונטר והפליג נפשות מלחמה
 בעד חזקים מרומם ועל טעבר מלוח אביו על דבר פה'
 פועלם להכריח סמיהו אביו למפן כל הפס יממשו ויראה.
 וראיתי כ' בס' פנני יהודה שדוד הזה היה ירוכע בן
 ברוך הנקרא בן סירח בן בנו של ר' יוחנן פ' והוא
 שהין גדול הוא גבר פליים וחדוח ומלאה פהס מוצרים
 בנ"י גם כי ראיתי שגדעם אומר שכן סירח היה בנו
 של רימיה והזכרתיו בדור רימיה ואחרים הלימות שהוא
 חבר פ' חקילויאחשיבן שהשיעו בחבור הניביאה והשימו
 שמו בן לפי שדבר מעיניי האפש ובמעלות המדות ומאזר
 להמון שיקשיבו לשרים ולסופים. שמעון הכדיק שקבל
 שמו ב' אלפים חיו' ובשנה ב' אלפים פמ"ח ליער והלך
 קנים למחן סודה וכו' מ' פנה לבין הביט כננס אלכסנדרוס
 מוקדון שירשלים ונראהו ש"ב עם ח' מלבושים ולפיו
 יד פהסמכרו ושתחמו לבך ואמר לעבדיו שדמות דיוקנו
 מהב"ב היה נראה לפיו בכל הנהומה וכו' כאשר נה'
 במדרשות. ושאל המלך מהסן שיעשה דמות דיוקני במלך'
 והשיב לו שהיה נגד סתם אבל נדר לו בכל וולדוח הכהנים
 פוילודו בענה היתה יקראו על שמו ושמן הספרות יחמיל
 פשפסו היתה. וישמ המלך מלד וגדל למקום הדבה.
 ואומר יובסין ס"ה פ"ה זה המלך יא' מאי נופרי מעיר
 ויהי סיהה נקראה כהים ולזה רמז בלעם שחבר ארץ
 יד כהים וכו'. וזה רמז כנענים לאו ממלך לשלול ארץ
 כנען שפנע ירושע והשתמלאים בלא לשרער על כנענה
 ומעריבים בלא לקולו הכלל והפליקה הוליוו ממעריב ולכלם
 השיב להם גביהם בן פסדאל ספן הרויט וינכחו האנשים
 מלפני המלך וכו' כנראה כהוקך בעררשים. וזה ברשות
 המלך בנו הנומים והדיוקים מקדש כהד גרורים וכן בן
 טעפה החי שמעון הכדיק וממך הביט כמו מאחזי שיה
 אחיו בנו של שמעון הכדיק כהה מקדש אחר בהלכסנדרוס
 פ' מלרים ופליגי אם היה להם פ"ה או להם שמים כנרת'
 בש"י יקטשעל'. ואומר רוביסין שגדה זה המלך
 היה כי מכפך אחד שיהי נקרא נקתינר בל על אשת
 פליפו המלך וחסר לו ונגד זה אלכסנדר בסיות פליפו
 על המלחמה וראיתי שהיה מוצע חקילוי הנכור מלד
 האב ומחילוי הנכור מלד האב. וכו' יובי בקדומק שזה

לחיים ובלהי שר פמורות או לי חללי לי נקד נלימ גומ
 ולתי ימי דברימ מוקוס ולא מועילי מורידים ולא
 מעלין . ולמה שאתמס לי כי יאל לי סס בכל האמות
 שצברתי ספרים רבים והיו לי לסס כל ימי עולם . דע
 כי הייתי בוצר שיטה לי סס כ"ס מתפ שיטה לי סס
 בסברי מינות . והייתי בוצר מחק לנפשי מתישפסס
 ספרי . כי תושפי הסורה ולכו לאור בזור המיסי . ותוספי
 הלופוטויח וליכו לכוך שחה . וגם לוי סמיד להענפ סגוד
 כלס ולא סכנתי וזו לך קודס זה הזמן כדי שאל סכנסו
 עלי והיית עופס לי רע ידעתי כי קודס שיגיע אליך
 כתיי זה אהיה מת מושכב בארץ . וסלוס מליז מלמדך
 אריססו סהולך לבית עלמו . לאלכסנד סמך בגדול
 ע"כ . ורלוי שחדע כי הפלוטופיס נתקף לך כהות , א
 נק אקרימוי וזה ע"ס מקוס שיה סחוק מלפיי חיי
 מיל וסס גולד חלמון והוא ותלמידיו היו לומדים סס ועל
 סס זה סקוד סקולוי אחר חוולתיו ולמדוי . ספיי
 סיו לקרלי סקולוי על סס סיו לומדים סחה אכסדס
 אקרא בל יין ספוסה ובלפ"ז סורפיקו והיס רלס אל זה
 סס קריכופו ויומי . הג פריספיקוי סבלשן ויומי ר"ל
 מפיל לו סולך וארססו סיס רלס לזה סס לפי שחיי
 למדים וסלוביס חון למדינה בדר ליוליו סקרא ארקטוס
 וכוולתו סיול היו לומדים סומרים כבריולת כל זל מללחי
 בקליטיו ול"ד נקרא בלשן יהודה מללח"ס זל יפסוי
 ממיס רביס סואל ללפון סמכס . די קריסוי כי יפסוי
 סלוריס ספוסר סלחמון סול סעטני די סלס זלס
 סלמני עקרא חורקדי . בימי אפיגניוס סנס
 כמו ג' הללס ח"ס לנרייה וכמו ר"כ לבין
 סיי מלך סולומיולו ספי על סגריס ולקס ל
 סיד סלקוס סערמס וסיל טרר ישרל וס על ירושלם
 וכלס מלס יוחר מק"כ אלפיס ויפכרו לפגדיס . ואלוי
 מיס סליקס סני מלך סחיוו סמלס מוקדורלס ליפויס
 סמלך ובסר ידיו ככס פ"ז מיד סלמי מלך מליס . וגם
 סול סיה טרר גדול לישרל . וסרג סיסי סלף יודיס
 וכלס י' אלפיס סלס ללמנייה . וקראו לחריו כל
 סעלריס סולומיולו כסו וסמך סמלס סחה זל סס על
 י' מליס כסמך ר"כ מיס כי בל עיליס נביו קאטל
 כדפני וסנילס סחה סרומייס בימי ינלי מלך ישרל
 סנס כמו ר"ס לבנין סיה . בדר חל ס"י אליבל
 ס:הוקי וסס גדול בבור ולס מלחמס זל סכנל סלמדי
 קרבני וסעלה לסללח כלל מלחמויו עג רכומי סד
 סכס עגדו סיסל אכריקי סס הוא ססס גדול וקובולו
 סרומי רלסס עמו וינחא ירנכה סליפליס ירנה
 חלו ספלי ויס סס סמוס סיה סמיד עמו לבור סך
 סכנס ח' ויחל למלן לא יכס ציד חוייו . וגם ביסלך
 סח' כשחר לרומס קאלו בו אפסיס וכלני קרנה לס
 סרר חקיס כלמורס שפסק סחילתו ורגילופס ססר
 סיפס כן ר"כ סרר . בדר סל ס' רגילופס סכס
 כלל סמדימוס . וקליס סוכיכס סל . סרינוליו סיה כרלס
 גוליס כלכס סרומייס ספפו עיר קסיפליס . לומסרוקני
 סיה רלס סמלמיס סהנפס ליני סחע עם סגוף ונכך
 סב"ך עמו כלס וסרף . ללונני ספולכוף סיה סגז
 כל סינוגי סעו"ז ולל סיה כולל וסחה ויפן ללל כסרס
 סיה מןקסוה וכל עשכמוי על סלמוד . ולומריס ממס
 סרנה כפסיס עסעה על סרוף וגדוף סמסרות סיה סכס

לחיים בילו כהונ אלו הדברים . אמר אלוקסס לתלמידיו
 רלוי סודעו כי רוב סמכס ספלוספיס כלה לילס מלריככו
 סכס סכר סול סיס לסי יכודי מרע ישרל ירושלמי
 סכני קוליה ספנס כרימין כל לפומעימו מללליס כרוקוס
 סכר כלכוס וירד סמכריס לליט ויסכ עמו ימיס רביס
 סלכופיל סולד לנו ויוחר סרנה מלד סויה לליט ולמדנו
 סויו סמה סלמד סול סמו ע"כ . וככס בל ס' אסנה
 סרלה ככוס סכלדס אלככרדוס חלך ליחליל סליס
 אריססו רבי על סכרי סלמה וסעחוק מפי ספלוטופיל
 וקדלס על סמו וסיה ככד ללפון . סכ סמורס ח"ל סע"ל
 לומר סכמכוס סיו כרלמניס ישרל לך סעלס סלמון
 פליט בלו לידס ולמנו בלמדט דכר מלס כרלס סויה
 רלחינו מלחס וסלי להכך . ו רסד סוקרא סירורו לומר
 ככוף ספרו סנקרא סעלס ספלה ססכמכוס סיו נמללח
 ישרל , ורלחי ככור יסן חלו סרבריס וסעחקתי סס
 סלה ככלה וסל חיי פעוד ערוס כנרס ספמסי מפי
 סכס דון אכרס ו' דכר כחינו בליכבנה וסיה לומר
 די סכס יסמכלל ו' אלככוס סיה לומר פלוו סל
 סיס כמיהו דכרו כמכס וסחידוס ושע סיה סעיר
 אלקרה ס' ח' מלריכסוס סמכר ככוף ימי וסמכר בו
 מל מל סככ סמלס וססלס דון אכרס ו' אדל סלס
 כגז ס' ורלס בו בין עניני סכנסוס בין עניני סללוח
 מלס . וכן עניני חדוס עעלס וסיה לומר ככל דכר
 ודכר מללו וסל וסל סרבריס עכניס . וסחימני ספסעמו מולל
 כסכרה חומס כך וכן ופספס כך וכן וסיה ככוס ככוף
 ס' ח' סלה אריססו למלך אלככרדוס סלמיו ,
 ח' סוס סככ . ברוך אלקיס סוקח עוריס מורס ספליס
 כדכך יסכמכ סכס סרלוי לו סכר כגלני כרמני וכוונ
 סודיו וסולחי מן סככלוס סמור סכר היסי בו כל ימי
 סיי כמכספי כמכס ספלוטופיל וסיה קל ח' סרבריס
 על דמ סכל . וסכרני כוס ספריס ככל ס' יסודדו
 כ' לו סכ , על סכר ככוף ימי כמכמני עם סל סכ
 סככני ישרל וסלני חל ידו סכמכ כמור סררל סלס
 ססי וסמלך לבי כדכני מורס כסרלשו לי לרנל
 ויסחורס כסלח סקודס סממיס ונגיסי לרס . ולי ככר
 בלחי יורע כי רוב סרבריס סל למלס ססלל וסכר
 רלחי זס מתי לבי לסטוק ככל כחי כדס סירלדיס
 וסיה כלל מורסל על אריס סלמח לא כמכמס ספלוטופיל
 ססכס . לכן למדיי כניסי אככרלד סמלך ככולל ל
 יסוק ספריס כ' לך סל לחיך כפלוטופיס . ס' חלו סיימי
 יכול סהס לקבך כל סכרי לסר כספסו כככסי סלך
 הייתי סורכס כלל כלי ישרל ח' לכני סרריס וסככרה כד
 סלל יפככו ככס סדעוס כי ידפסי סלכל עונפ גדול
 סלח חל ס' סכלחי וסכלחי חל כרביס . לכן כני
 אלככרד חיי מודיך לך ולכל כלי סעולס סכוס סרבריס
 יודופיס ע"פ סכל ס' כדלס כ' גלוס ספל גטה סומד
 וסחי סמלי ככס וסכיי ספסכוס כללוח סמכרי סיי
 מוריכך כיריפה כככס סין רלוי לסככל ככס ולל רלנח
 ככס לי סגנין טון וסלכופיל כדחוס ועסח סני נק
 מלסס כי סלחי בלח ידיעה חלוי לסל למסכלסיס ככס
 כי ולכו כדכך כסחה ללכדון . ודע כי כמו סכרלוי חוי
 סכס על כמכמני זלס ג"כ יכל סלמח כן דוד כמכמני
 כלמנו לסמך סלסי זרס וככיל ח' וסל חל דכרי לכך
 וסכי כל כליס לא יכופין חוי לטימי סכך רלוח חוי

כל ארץ פיה למתק עטר טרשן סתעטר בלשון סתעטרו
 בסכלה רבה ובט מגדליה והארז כרכה ונשחלשל גבורם
 הסלכה אל מלכי אשור יותר מאלף ומאחיה שנה והח"כ
 אל מלכי מדי ופרס והח"כ אל מלכי פלידומיה והח"כ
 כונס אל אלכסדרוס מוקדון והח"כ אל מלכות רומה והח"כ
 אל בית אופותאן . כס' ר' חנינעא פ"א י' מלכים מלכו
 בריב' וספ' כס' י' ומרדו יוסף שלמה אחאב נבוכדנצר
 בורס אלכסדרוס רומי מלך הממשיח חזיר המלוכה לכפלה
 כאלשון . וזכו שלמנה הקברים עד סיום קום פתי סלך
 פמלטי קברוניק צ'אלרו ס"ל הים הראשון והסחיל מלך
 כבו ספ'ס שנים אחרי סנכמה עיר רומה ס' שנים
 אופיאלט כ"י שנים והני פ"ביראו כ"ג שנים ג"ו קאליוולה
 ג' שנים והני קנדיאו י"ג שנים והני גירון י"ד והנ' .
 ורלסיי כס' יוחסין סלכא בקרונקי סרירון כרה ולא טדע
 לכה וזמר ס' לטכסין ססיה גדר להונתה ונס' סיקוקן
 לומר סנכבייר . גלבה הני פנה לטשון הני שנה ויפליא
 הני מה ויססיהני י' שנים סירופ סחרג הבינה ב' שנים
 והני דמיניאו פ"ו והני זכמינו ב"א בנזסי רלסייה
 ב"א פליליה ברבס מ' פנה והני סריריאלו י"ח הוא
 קקלם גלשון ח"ל מרקיטו אדריאל כ"א והני זכזכ ניצכ
 וקלס' י' סרונ' מלכות ורלסיי כס' סכלוה ס"ס כי זה
 סקסכ סקקלס לפינו לטפיראו סקקלס תפויני והגריניאו
 וס"לא גניו מלכו בן כלס י"ב שנים ובלכ לחכר רביט
 סקחוס מרקיטו י"ס שנים קיטודו י"ג שנים טלינאו הני
 פנס טיניו י"ח סקסאו כעכס סקרינה ח' כנה מרקי
 טלינאו ד' שנים אטשו זכס ח' וזכר סעכסכ ס"א
 ללכסכר י"ח שנים ונס סאו עלס אכרי סרוקלס וסכר
 ייחידים רבים כאלכסכדיאלס של מלכיס ססימיט ג' גרדיאלס
 ו' פליטו ו' דנילו ג' גללבו ב' וטלינאלס כנה וסאו סרג
 כ' אלפ"י כופי קמיללא מחו י"ח סגדיו כנה והני כולילאו
 ס' והני סלבו הני כנה כובו ו' והני יכרמו ב' דילוקליאלס
 כ' ואסריס קברוניק כנסיסו כחור ואיס טכס ה"ק ללכו
 אל כנפ"כ וכססאל פמט פדשון סכירול סעיט סכסיס
 קיסר סרגנו והסחל עד לסס אקס סכסיסרול חודו ח' יסיה
 קיסר וסלך וסכר סרנס ולכסוף סלך גרומס ונס כחלח ח'
 ססלוחמיס סכיו כנכות וסכר ח' סכסיס ססיה כחלך
 ססגד לו וכלשון רומה סיה קקלס סכר סכור חוד וסל
 סדכר סיה סוקס על לכסוף נעסס קיסר ולומר מדרס רכוס
 ססוק ו"ס כרלשון אדמיני ססיה רומס חזריס ו"ד רומ'
 לס' גילוי ב' סני' . סכר קר סססילו סקסריס לסיס
 פלססס סטיר רומי וילכו לפמוד כנני קסנסיסו פול'
 וסכסכ טדסס כדכרי סיסיס פלסס . קסנסיס מלך ח'
 שנים ונל קסנסיסניט נט כ"ד והני ויליו ב' והני ונינאו
 הני פנס וטלינאו ו' והני ורלסיי כס' יוחסין פנס לכנס
 ידוסלס לכלצסיו כנס כסו כ' שנים לכינשו ומיססו
 וסני לעכר כנליו זכר מס סוככרי כדור ר"ג בן רכנ"ז .
 ופלינאו ד' גרלניס ו' סירודיסרול י"ח אדריאל ל' אנוחל
 ס' שנים ונימיני כטיי פסכו עיר רומה וזלס סיה סכסכ
 כרלססו סנכנסו לורכיס כה' . והמלך פלסס סיה ענד
 כדרינה וסכר סנה כנסס וסמוח סונדולי כרומה וסרסו
 סכר כ"ז שנים כנסס כה' ספסמורס וסמוח סירדלו סמורוני
 עס סיל כד ורכרו כה' מלך . ונכרנר ומיס מועמיס וכנס
 כרומס חקילס מלך כופי סכור מלך וישהת כל חלקס כוכה
 פסכס וסכרו כס פוסילי מלך כופי גופי ונס סאו ספליג

לכסמח וכן ההיחח מלחמות עד כיאם וספילס סקסו
 כרסס מאפיליס סירודיסרול כ"ו מרליט ו' ליאן י"ו
 וינמי י"ו לטכסיסרו כ"ו ויכסיני ל"ח . ורלסיי כס' יוחסי
 סכימינו לס זרסס סקסס ע' סלך סנה סמיס כ' אסיס
 מועמיס וסול גרס כנסי מאפיליס . יוספס י"ח סיבירלו
 ו' סכרינאו כ' . ונימינו כס סמכד . סוקה י"ג . סירקילס
 כ"ס . סירירדלו הני כנה קסנסיסניו י"ו יוספילסו י"ו
 סיבירלו ו' לטלינאו ג' סילסוקו ח' והני סכספיראו ב'
 סיריאוט ג' ליאן כ"ד קסנסיסניט מ"ג ליאן ה' קסנסיסני
 ו' רכסווס כיומו לקח כסלסיניור מלכו סקכריס מלך סכרי
 קסנסיסניו ויסכרו כיד וקולו סרירי מלך ררסס ולססי
 נכס' מוכר' ממיס . ופתי אסמל לערק לפיך יכר סקסריס
 ספלט כסנסיסניטו עד כ"ס ססכר לסס סריד ונקדלו
 ללל סססוס קכרי יון . סיקיל ב' ססיה ליאן הני כנה סיקיל
 מ' כס לטו י"ד ליאן י"ו וקסנסיסניט מ"ל קסנסיסניו י"ב ונימרו
 י' ססיה . ונימינו לקח סכסיניור מלכו סקכריס מלך
 מלכי ררסס וייכרו כיד מלכי אסמל אכר לפיסי נעסס
 מוכרס פסס כ' אל נמינו עד סיוס הני . יוסל ו' קסנסיסני
 ורלסייאו מ"ס לס ארסס ומלכו זה אכר ז' ססיה רטוס
 ולא טדע כמה וזה לס סמלך טכניו ככס כספיה עד
 קסנסיסניט וכלס פליו זכעכס סכלכד כססריס מידס . סמס
 נספסרו וסלוק סמלכות וסכ"כ מלכ קסריס סכריס רביס
 ולא נודע מי מלססס . וסלס כס סיקיל חלסיאו מיקל
 סניניאו וסכסיניו קסנסיסניו קודרו סמינוול . סכדוקק
 סרק סמטול חלסיאו אכדוקקו כללדוקסו חכריקו סייכח
 כללדוקסו מיקיל פליטוילי מ"ס ססיה אכדוקסו כ"ו .
 קלייטו קסנסיסניו חני כנה . וסמלמיס כן מלסס מלך
 יסכסאל כס פליו כנה חלך סס"ג לחרוק כניס סס"ג כסס
 סכסכ אלפיס ק"כ לכריסס וינלסס ויקק עיר
 קסנסיסניוסיילי מידו . וככן אודיע לך כל סקכריס סמלס
 וסכרידו מלססס כסנסיסניטוסיילי סכסיני יסכסאל אכר
 גרסו קכרי סיוויס וגדלס מלכותס מלל סייכפסליס
 לפלס לרומס עד סיוס כנה . סכסכ נכיסס סכסכ
 חכרוס כנכס סקל"ג לחרוק כניס כמי וסכסס סלמינו
 כנילויס רכוס . סכסס לס בלך ירסס מלכסיס ל' אכר
 כ' פככר לכסינה ופרס סכלכוני סעמיס ססס ססח י"ד
 מלכיס וכריס פריס לס אכריך כוכרסס . וך סכסכוס סכ'
 סכססס זה קס וזה עסל עד כנה פלך סכריס לחרוק סמל
 סקסו פליסס סמולך למלך ססיה כסס ונכין וספלה
 וסלנו כלחין עד סכריסכ כלכוסו סמלך כ"א ססיה ולל
 ילל ירסס מלסיסו מרסו עד סיוס כנה . ופולך סכרי
 כרסנכ כ"ג כ"ג ססיה אפריס כ"ג כ"ג . ריפס נט י"ד
 סרי . ונעכרלסס סכסס ויכ' וכל סמל סמל כלכונ כ"ד
 יכר ימי סיו . קלופיט כס ו' סריס ססכור כט י"ד . סכסר
 כס ל"ג סריס וסול ססחיל לחס סכר אל סייניניור .
 מלמיס כט ל"ג סריס זכס סאפ סכליג סלחילי כמלחמסיס
 וככס קסנסיסניטוסיילי וכ' קכרידו וי"כ מלכיוס ויכ' לו
 ולכרו סר סלכוסס עד סיוס סיה סיה כיידיי כט ל"א סריס
 וזרימו אכרו כנה לו לרומס וימח סס' . ונימינו קס כססי
 מלך סרס לדרוס סורסס כרלמו סליס כט ח' ססיה וסל
 סכריני אכרו לסח לו סמלוח וי"ח כ' סמלוח כס סמל
 וכו' כן מ"ז סריס כמסוו סולמיסין כוו ס' סכרידו למלך עד
 ח"ף מלכי סריס לחרוק ומס סנח ספ"ו ומלך סליס כס .
 ואלו סס סקכריס סכסכילי למלך עס סמלס סקכריסו סוק

יכול להספק מזונות לכל בני ירושלים יי שיהיה יוסף ק
 יצאם בן גוריון בן נקדיומן בן כלבא שבוט. מה למר
 כי בן כלבא היה מורע כלב. בן יציה מורע אבר. ועוד
 אמר כי נבוכדנצר בנים ראשון מיוסוס בנטי סמרו
 מל ירושלים ג' שנה ומי. וכן עמד אדריאנוס על בית
 המדרש הקדומים שבהלחמות ירושלים משו אף כלשים
 יבדלו. וזהו סדר גדול שמהו מלאכה ושלח לרופא
 ושנמכרו לעבדים וכן אמרו קחו אהו הלא ברותה ובעיר
 שיטה עפר מירושלים והשיטה במקום חציהם שעדיין
 נקרא העדס הסוד כמושטתו ויש לעפר הוא סגולת
 שהקבר בו נחשב. בשר העץ סוף ג' ימים ולא שאר
 אלא בעלמות נקחו וזבטת ואזי ראייתו ברומה. דוד
 הוא היה קבר א' ל'ד נקרא סרווינו ולשון חז"ל כרגיל
 וזה צינור בית המדרש לפני ארשים מבני ישראל ושם
 פסוק וזולאנוס היו עשרים שאלתהו דברים מלאים
 מזומי' לעולי כעולם והכוזים הלימו ישראל למל' והבתי
 כנען וכו' נכראה במדע ומכילו יקוב כרסה מולדת
 יתן. בימי בני מקרא שיהי כמו פנה ג' ארשים סתם
 לבריאה וכמו י"ב למרן בית שני היה מרנן בית מ"י
 אדריאנוס הקוטר והלגלי להרע לישראל ויהר מסכ'
 ונכרעה ורגן מהס כפלים כיוצא מלרים ויהר הנשאר
 בגלגל הבער. אמרים הקדומים פוז הקבר בנה ירושלים
 מחדש והגדול אחת עד פשאים ארץ סתמו קבורת
 משיח. ואמרים שזה הקבר היה כראשון מהקברים
 שהגדל קמ' זה כי היה מרג' כל קסרי' סקדמוסו לגלג
 כל זקס. דודו היה היו החמים ופלוסופים רבים בעולם
 ובעולם פיליטו אשר חנר ספרים רבים ובעתם על פימי
 סבעט בעלון סמוכיר כעולות מן הנכרשים או רובס.
 והיות זאת סכמתה של רפואה יקרה ופטרס מלך נטי
 בשוף זמנ מוצק פרנס הלגעי האדם לא ידעתי גדולתי ית'
 ונשלאמי בסימי ובפרן נחמי לפניג למקד כשמשלבת
 חכמים ויודעים כפי סממתי ככוב בקדומיקי שלסה. כראשון
 שבינוים שפאל חכמת הרשאה ונען לבי עליה היה אשילו
 ורסם קבלה זלס סכמתה אל הקליטו בני ומשפ' אמר
 מוסס ככז ועל עליו ברק מן השמים ויפה ולא כרה
 קכלמו לפוס ארס ולרגו סכמתה סיומים קראוס ללקו'
 ועמד לרן יון וכל העולם בני זלס סכמתה ח"מ פנה.
 והוך זה נהנו סיומים כפי כחשר היה אף חלס ועס לרא
 רפואה סיס פטרסל כפנו כחילי ונרפואה על סכלס
 וכלה אחס בניה פטרסל סחיו קורסיה אחס בית ד'לכ
 הללקום. וזה לשנן יסיה מודסת זלס לכל ספרן וגס סיה
 מוכנס ללסוף בופנס פרסום ופוסים ררמס ומחום לרוב
 כזי להחזק בידס כל העום וכוו מקיפוס יוס' א' לנסס
 ורופאים פנתס ס"ס לשכח ולא לרכלים אלא פסס א' ככל
 יוס. וזלמ' בימי ארס ככל והקריסטי מן פרס מלד
 אישורשכש בטיר לטיס גולן עס למד סתמס י"ד ללירוסו
 עד שנת ל"ס וילס משס שנים ככעת ככל העולם וסיה
 פולל והוקר ודורס מכל ארשים וסיה מעניימי
 דומס וזמס ובעלי חיים ותקף סיס ססכ על ספר וגס
 הקר ודסת למלס ספרי רפואת סכככו הרשאים והסמדי
 כנזות סוז י"ב סים רפוס. ולכסף העתיק כל סרפואות
 שיו כמכים בסכלאות סככית דוליה וסגונו ומקמים
 מס שחדס סולל וככז ככל על סעדר כחשר כסובים סיוס
 לפני. ואחרי מוסו סחילי סלמידיו כתלמב סרפוס

פטר קסספסינה כסיה קיסר כל סורס וסס כראשון
 כחמר לעל' זה סיה כמו סנת ד' אלסס חק"ס ליריס
 סהוא סלגל' למרנן קרל ממויו י"ד סים לודיקו פול
 ולקריאו בני כ"ה סים לודיקו פ"ו לודיקו כ"ל קרלו ו'
 קרלו כ"ב ארטולפו י"ב לודיקו ו'. לופרילו אפיפול
 לקח כגר הקסים מל' זה סמלן והסכיר ממנו כרגיעהו
 ואלכרסו כמולכו י"ב סים. ואחר כך כל לישן אפיפול
 ייסס כמר סככיום על ראש מלכי סלסכסיה ולא יל'
 מעליסה ליעלס וכראשין סיה לוסון י"ב סים לוסון י"ז
 לוסון י"ח בימוי כרגיר אפיפול אשכנז נסן סדר כריסה
 קספרים איניקו י"ב סים כרדו ל' איניקו י"ז איניקו
 ס"ס איניקו כ' ליקריל' י"ח קרלו ס"ו פיריריקו כנכרסיה
 ל"ז איניקו ח' סים פיניפו ע' לוסון ל' סרדייקו ל"ג
 וזל' סנה מעלס סקריות י"ב סים ירושלי' י"ס איניקו
 י' איניקו י"ב לודיקו י"ב קרלו כ"ג פירדיננדו אחר
 ססמיליאנוס בני בימוי ס' אכרס סהון כגדול ססכס
 פס חז"ל כמולדות סיה. בימי הלל ושחאי סהיו כמו
 כפנס ג' ארשים סכס"ס ליריס וכמו ס"ב לנען הניה
 סהיו כמלגס מדי כמקס סקרא איכט מן א' קקרא
 סוככו וסיהו נקראל סלסס וטול סלסס בן וקראח מוככו
 ונכסררו סיהס אל סמוס סיהים וכן יודר אחר למד
 ארס לפטנו בני ויס אכיו יתלן כמ ורסל להמל
 וכספסטי זלס אנו פלוכו סרדו עזו והכעורו מלכי
 ערב ללמס עזו וייללו ס' פידס. וברוח סלסס סללכ
 כי סלפוסיה סמט וסרוכ ס' לסס חרס ללכס לכנר
 כירופוסים ופוליס עמה כנה כגדול מוככו והלמי וייס
 כנה סקסן למך על כפרן וכסכניסו לירופוס מלכו סס
 רכס גדול וסיה וסוככו כנה ססחו לירופוס סככיל
 סמסס פיער כזול וגס סלס' אל מלססס איכיו עשר
 סלסל כעורס בני ירלל וכוכוס לטיס כוכב כנ"ב ואחרו
 חז"ל פלגו עמד כככוס י' סים וסל' סכ' לללסלס
 וסמס ועלמסיהס קברו אל ירושלים ג' פוסלסס וסס
 חכרים כמדסת רכוס פרסס לך לך. בימי רבן יוסן בן
 זלסי סיסס כס סנו ג' ארשים סככ"ב וס"ב לנען סיה
 וק"ס לרסלים מלסס סככרים כרומס וכוס סנס סרנען
 על יד סיוסם עמלכו פלוסוס רכיס כרומס ומקמו' ארשים
 וכוכס יוסף סיון סכס ופלוסוף סכסג כדכרי סיוס
 פוליס לכל ארסום ואמרים כקרויקו סיהס וזכרס מלד
 סוקר פלג רומס וככסונו כססס המיוחסס וסל' סס
 סכוכוכס וכס סיה ע"ז כגי. אל אמרמי לטודיקן לוסן
 סיסס ירושלים ומקדס על ידי איספסילמי ומיסום סייסי
 מלרין מלד וככר ל' סיוסיון ומכנסים אמרים ולכן לגיד
 לך סססס סכלו לרומס יוסדס וכנימן עס כלי סקודס.
 וככז פ' סס סחאל מסי נפלס על ככוכוס סוז כי כנס סיה
 כפייסס כיודעים כפוסס סוקר סקראל עז סככוסת
 וככ כרומס יון גדול כל און פסיס סקרא לרכו לסיסן
 ומכרת פלסס מוככרו כולס וניירו על סיון וסיה וסס
 סכסס כלי סקודס ואחסי סלמורים ומי רכיוס. ונס
 רלסי כסלונקו כנסס סככ"ס סייסי סס יון אחר כפיוס
 אלס און כז יויד כליים ויס קכלס אלס סנס סול עפס
 לככוד סיוסו כסככר פסס עם כולס. ואחר סמדת
 ססוק על אלס לטי כוכיס. כי ג' אריות גדולות מלכות
 יוסדס סלח לרומס. ואורג וכפסוק סיו לריס לראש.
 כי ד' עשירים גדולים סיו כירופוס סלל אחר מהס סיה

וזו הסרילאומה אהדן העשש לקרדי דומה אחר סיו ע"כ
 בימי רב יהודה ורב סוגל . רלויי נח' שנת יסודס עהבך
 לב הסרסיוס ענד היסודיס והסרו לב המך ענד רלונו
 והפיתו ציפסריו קשיוס רכנה עכריוס והמחיס שביערתל'
 והכנידו עולס ענד הסלר ענד עכריוס הפירו . והפיר כני
 משה המון רופס של שולמן שולממן שביחמו צידי
 מלרוס עש סלך ענילווח פקס למלחמה ענתה פשו הר"ס
 לכריוה רכס סתובי סתרוס הסס עשיו סנריוס
 הכריוה ציוס ו' בין השפסווח וסל ליש על מה והשטיו כ'
 לא ידשו רק עמנהג ארופסיוס כרדיה לטור החמוח ככל
 יוס השנה אז אחר חין זה אלס כי עומן גיווח הסלסוס
 הסס והנוזס כי סלומה חורט משה היה בקרבס . כדור
 הוס היה לינועספירלו אפיפיו וסס פול ייסה אחר לחבל
 שוס דבר רלוי והגון לחיליה ארס. כדו' הוס היה לינועספיר
 חסס ופלוסוף גדול וחכר חטריוס רביס ונכרס ס' הסריפוליו
 ובחוטו הפטיו לכדוח ולסל סורח משה . בימי רב הסדל
 סדוא כטו עמו ד' אלפיוס י' לנרילוח סוס כרומה קוסספטיס
 הקיכר והחוקק אמונוס וסדיון אל ס'יסכריו פסח כל
 אכר לו צילפולס והלך ובנה מחדס פיר כויוכיו ועל שמו
 קרלה קוספסטיעו'יל ומסס והלחס סיסה פיר סמחולין
 סוסקכריוס ענד שנת ס' אלפיוס ר"ל הוס הלך ס' לחרבן
 שפספס ספסד סלך סנוכריוס . בימיו של זס הקיסר'סמחוליה
 ונלו צילפולס אומה ס' הנקדס גוסי ואחריו יסיה מופסיוס
 נה חוסס תהרה הנקדס אויסכריו גוסי ואחרו נקדס רסינוסי
 וקלחס נקדסו ונרלח סכחכוח למיל עבסיוס הקסריוס
 והעליו סלחסס עס חושבי אפילווס ורססס וספסד ארלונס
 יון וולו הדבו רומס ד"ס וספלונו ליש סלך כריוס וסס
 ענד ס' ערס וישלח עליהס וספסירלו קיסר קוספסטיעו
 כליטסרילוי ענד זכוא כליפולס ואחר כך נכסו ער
 נכול סניו ונרנכוס מכל אפילווס כום סכ'ו לחרבן .
 חומריוס הקוריקר שפנה ססס' הכרניוס כמלח'נריוס
 סלך פיר עפסיוס סלך אלפיוס עטלר חיוס וכדון לנד
 סמיוס קרעכ סויה ספסיוס ויפ' עיל זס כצמי סלמו .
 בימי חכיו ונרבל כריוס שנת כמו ד' אלפיוס ס'ס' לעירס
 וכמו ר"ן לחרבן היה עטור פולס וסרס' סוף מיעט
 שריו סלך ערס ובקיו מחד כדיו וסלל . ביפיו קס
 פ' וסוף ח' כמלכוס פרוס אחר היה דורס ואחר שיש כ'
 סלוקוס חוד סמונה על המנו ולי על הרע ובמו היה
 מלוי ענד שפסיוס וסדיוו רביס עולנו אחריו וסרס המך
 סלח לחלוס סיוו סילך עס ארסיו לערסו סלך עס ס'
 סמחיוו וסלס כלו ופיין עקדום יתקס ס' ואחרן ספחרך
 צוה . כדור כוס היה פולגו סלמך פיר סלה ספסלכוס
 כפול' . והוא היה רלשון לכונוס אס ספספוסס לקדא לאדיוס
 ללכס לחפולו ואחריו כפסס סמונה בין העלריוס . בימי
 רב נחמן וכפ פסח סהיו סנה כמו ד' אלפיוס קייבליערוס
 היה ס' ריונומו סקסולונויוה ספסדק סהורס כחיוכ
 לעיל ח"כ' ואלכסמכור סילוסוף והוסח גדול ספסכוס
 טופסוסו . בימיו רב חשי' והכריו ססירס כמו עקס'ד' אלפיוס
 קכ"ו לכריוס וכמו ר"ד לחרבן כרנה האוסו אפילויה
 כרנה פפני סחמ אפוליה סלך גוסי סיה ארזיו מלד ורסס
 הפירוח והמיוס האוסיוס כמס ד' היה כחוסו לרוכ וילכו
 כמחוח ופולויה כמלמס הוס וכס סכדול' כמ' פיר ויקדלוסו
 ופילויה וי"א ספסככנהס לר' סריוס קרונה לירועליוס
 נכרנס וסמלולס ופילויה . ובפיוס הוס נכרנה גס כן

לכל לו סיו כקליס מלד מליהס והכניוס רוב סחוליוס
 יקישו מלח ארסיו ונכרסו כרופלס מלרלס וגנאו סכריו
 כרפולוח ומדד העולס כלפדס ק'ס ערס אחר זס טלך
 קרסיו סמחכוס מלד על זסה סהכסס והפולנו להכר פליס
 יקשו טופסו סלך ופוללו כי היה סוכן ומפולל עס
 חכריו אפיקוס ופסיה מניח מלכסו כרפולס כמסס כל
 יוס הדכס הלס ע"ד סוגלס ספסיוסס סכסיוו לגנו
 י' הסכריוס אלס כד' לכסר קליח קפוסה סמחוליוס
 י' סקלס סיו ערסס אל עס אוקרס וקלסס ארזיו
 קרסיו ופמחו סטולס ק' ערסס אחריו כלמי סכריו
 רפולס . ויקס אחר זס ארסכסכרו בין ארזיו מלכסו'
 וסמכוס מלד כולח סככסס ורפסס המך הכריוטס וסלך
 כמנו ככל סלך והוא היה כלשן לקסס ערשן ספולויה
 תפסידו הלכו ארזיו סכריו . וכרלוח עמח ארזיו סמנהכ
 סוס סיוו ס'סירפול עור וול ילמדו סמלולס לבוס ארס
 וסמוד העולס כלי רופלס ק' פניס ארזיוס . ויקס ארס'כ
 כליפולס חכס הנקדס אפכריו ויוי בק' כמלכס
 כרפולס . ארסס לו לוי ארזי כסקוס סלל רעס ארזיוס
 אלס כדבר ח' וול כמחכוסס וסרככוס . וכן עמדו כמסס
 על ערסס רעסו כלי רופלס . ויקס אחר כך כריוויו
 ארס ח' הנקדס ארספול' וספסד סמחוליוס כרנה וול
 רזי כני רודיו סויליו סכריו סכסס חך מלרוס ועמד
 שפולס ס' ערסס ארזיוס כלי רופלס . ויקס מחדס כלך
 יון ארזיוס ילכו ספ'סיר מחדס זסה ארסמס והפולנו להכסס
 זס ענד סמפסס ארספ ככל העולס . וכדוק כל חלס
 ספסיוס אל מלח כרומס וככל אפילויה כמס רופל ענד
 עמלס מלכרו קיסר רלשון על רגלו אחר והכיו סלך
 יון ארזיוס וססס ורפול סמך והגדול לכפוס כלך
 והפולנו להמסר . וסססמחול כמלכסו סרירורפולס ויוס
 חוקר סככולס ומלוח דס כרוסו . ויקשו כני רומס עליו
 וסכרוס כי לא ידשו עכן כמסס כרפולס וסו סלל וסמכוס
 כוד ככל אפילויה כמסס רופל . וכן כמדו ער כולח
 יון קיסר כמס ספס מלמכוס יון והכיו אלו רופלס וסס
 ספסיוס מלכוסס ער זקן סיווס ואכססכוסס כמלכס מכל
 פלכרו סס וכורזי כדיוסס ארזיוס מליוס . ארסס ארזיו
 ספסיוס מופסיוס הכחילו סמחוליוס ללנד כמכסס כרפולס
 ארזיו וסמנו וכסמחולו ארמוס כריוס לפלך כליפוליה
 היה חך כרפוסכוס סהולסו וכרופלס כמ ספסכריוס ס'ס
 סמולס ירפול כחולו סהולס ורעס סחולס לרופס סהכרפוס
 וסכר כרופלס כפי ספסוסס . וסס יסוח לו יקבל כרופלס
 פליוס . בימי רכס' היה פלוקררו ונורילוח ספני
 וסרספסולו רומס . רכיוס קדוס כריוס סיו כפולס כרנס
 וקכוס על כל סמכולוס ובכוסס אפכריוס קיסר כרומס
 פליסוף גדול והמלד רביס קדוס כפכריוס . כולוריוו
 סלך מלריוס פלוסוף ואכרניו גדול וחכר סכריוס על זסה
 סככמו והפולס לעסוח יסוד מכל ארס . כלמיס רלש
 כרופלס ומלך פוליוס וכל ימי סיוו סלך כפולס לנדק
 כפולסו ולמוריוס פ"ס כרפולס כמו ספסס אפיקוסס וחכר
 וסליוו לכפיה כליפוליו ארזיוספוסה . סריררילוי כליפיו
 לספולו . כדור כוז היה ויקשו ארספירוס עת ק'ס'
 לחרבן ורול זיה לכפיה כפיוס ח' אחר קדוס סלכנה
 הדס מרזו וכי' ככחוס ככורך כחלן ארי כזה סס' . וכפסס
 כמו סמחוס לחרבן סיוו סונו קיסר כרומס סלרזיו סונו
 סמלמכוס גדולוס כהפולנו לכיוויל סיוו לי סלרופסס נלל

קרלו כי החמידה זאת המעלה מציארו הראשון עד
 קוסטנטינו שה'ך לעמוד בקוסטנטינובלו במשך שפ"ח שנים
 בלא קצרים ואח"כ קשרת היוונים בעיר קוסטנטינובלו
 מקוסטנטינו הראשון עד יציאתו סיו קצרים במשך תל"ג
 שנים והוא הרעה לינוצויו למות עליהם דוכוס ולריצואני
 לנגוב לוחיהם ולא ידעו כפייהם להכות האחר והיה
 ממות לרעותם הנמשות. וזה המלך היה יפה חומר ויפה
 מראה חכס גדול וזהו מלטה. בימי רב יוסף והצבוי שהיה
 שנת כמו ד' אלפים תק"ל וכמו שנת תר"ג לחרבן היתה
 אשה ממחוז אינגליטר' והלבישה בגדי אשים ותק' אל
 המדרסים והפליג' לדעת המוסלמים והלך לכותה ולרוב
 הנמותרים הוקמה על כסא האפיפיורים ויקרלו שמה יוצי'
 והמיוק' ב' שנים ה' הדפי' והיותה הנה מא' מיועז
 בהליכה שש א' חוק מביאה וכל עבדיו אמריה אחוזה
 בחלי וילדה חוק מומנה בהמלע דרך חלד' חן ותמת
 תיק' ויקברו שם. בדור הזה שישבוק מלך גוטי היה
 מיוך על רומה וגר ליטודים שבמשך חדש א' ימרו בקנס
 מיסה ורובם היווים וקאזה מתו בקדושה. והוק' ע' ימים
 מת המלך וימלך ויסיו והינה לאתיוס שיבזבו לאתומס,
 בימים הסס בטיס לוגיקו מלך נרפס העילוי על יהודי
 שדבר בדהם וישרפו אותו וכל בני ביתו ויטודים רבים
 אחרים. יכן בריזח דומינגו מסמפסח גוטי מלך הסדל
 בלו המורים בעמקם ויקחו ממנו עיר מולידו ויעללו על
 היהודים שהם מסכרו העיר וסו רועים להרגם והמלך
 העולם. בימיו מוכן גדול ולרוב חכממו חיוק אזיח פעות
 הצבויי הסבוקה ששסה פסולמיו. גדול. בימי רב פירא'
 והצבויי שהיה שנת כמו ד' אלפים תש"ב לצריחה וכמו
 ת"ס לחרבן נולדו מריבות גדולות בין המלכים על דבר
 כהר הקסריות והכלתם הדברים בהיות ליאון אשכני
 השיפור נתן כתר הקסריות על ראש אומ'ן הראשון מלך
 לשכנז ויקחם מעל לנדיוקן מלך נרפס בלי שנים וזהו במהו
 שהמשנה שלו יקח לו לאשה אלמנתו ויהי מלך נרפס וכן
 נעשה ולא נפסקה מלכות נרפס מבני קרלו מניו אשר מלכי
 ר' שנים תחה י"ד מלכים והאפיפיור הנז' עשה דת כי
 כהר הקסריות לא ישלש צירופה חמש אל בני אש אשכנז
 יצחקו הצוחרים וגזר מעכשיו שהצוחרים יהיה הנמן
 ממגלה וחרגי הגמון מצויורי וחרגי הגמון מקולוניא ואלה
 ששלים קבאל' איטליאני. וגדול מעיר פונדוק שקארל
 צימיראלו ל"ג שמביה המוריאלו ברזל לפני הקסרים. קונפי
 פלטינו שמוקן המאפליס לפני הקיסר ושניהם נרפסים.
 דוכוס סאוטיאה שמביח הנורב שלפה לפני הקיסר.
 ומלך בואמיאה שנותן לשחות לקיסר ושני א ל"ה אשכנס.
 בימי רב יהוסף הלוי בן בקטילייס והצבויי שהיה כמו מש
 ד' אלפים ת"ס וכמו ת"ס לחרבן הסוגרמיס השסו
 ירושלים מיד הקיסר וישלחו עליה ל"ד שנים ואח"כ לקחה
 קוסטנטינו מלך יוונים וימלך עליה וביספריו שר לגליאה
 ויגס כל הירוים מיושליהם והוחמיה ומלך עליה הוא
 ובניו פ"ה שנים. ובשנת כמו ד' אלפים תמנ"ז ליצירה שלבו
 כל המאמינים לתחמה על ירושלים נגד הסוגרמיס ויעברו
 בגליליות אשכנז והרגו הרבה קהילות ישראל שבאשפיסיה
 וירימזח ומנגלס וקולונייה ונשה וכלבזו איגיריה ונשה
 זמריה וכפר פרפאנה וקילדה וטריווי ומין ופיס בדדק
 ופרגה ועיירות מארן אשכנז ונרפס והיו גזירות והמרות
 הריבות גדולות מהדש אייר עד חדש אב. וזה אשר

עיר סיררה. רומה פסלוסוף הגדול ה' ראשון למלך
 הסכנים מהכמות עשויות מנידיס. וראיתי בקרוניקי
 שנת מחלס נרפס אש ובשס עם אשה והתנ לו והלך
 אש ויקבלוהו מליון ויהי חכס גדול. בימי רב אחי
 וחציווי שהיה שנת כמו ד' אלפים ר"ע ליצירה וכמו פ"ג
 לחרבן הבית היה יוסטיניאנו קיסר ברותם חכס ועלוסוף
 גדול והכף כל דברי החרות ומשפסד לדימה ששבו ויעברו
 כל הקברים שנקדמוהו ואל אשר חכמו עלתם הוקים שהיו
 ברותה בימים הקדמוים וחכרם יחד על סדרס הנאות
 אשר ביניהם היום והיו תר"ז ספרים וקבאלים היוכ בכל
 מלכות ארס חרות אינפיריאלי אשר עליהם נעשו פירושים
 רבים מחכמיהם בכל דבר וזה הוא שלח בניו כל לבאו
 להשלים לגרוב הנשי מאיטיליה וזה מרד בו ועשה עלמו
 מלך צביר כויע' ויקהל שס מליבותו איסרקו והתמיד זה
 המלכות קב"ד שנים עד בא קרלו מניו ויגכס ויטן
 המלכות אל האפיפיור. ובשנת ד' אלפי' פ"ג אלבוליו
 מלך נוגוטרדי הסס לגיל אינסובריא' והפי' שמה לומברדיאה
 על שמו ויסס כסא מלכותו צביר ויעזס ולפעמים צביר
 פויאה והתמיד כ"ב מלכים עליה במשך ר"ד שנים עד בא
 קרלו מניו ויגכס. בדור הזה היו חכמים גדולים בעולם
 ובחרסם סומקו בואיאלו איגידיליו היווני בימי רב חן
 וחציווי והיו שנת כמו ד' אלפים שמ"ע ליצירה. אומרים
 הקרוניקי שהיה רשע גדול בכל העולם ושלח מקדש הגדול
 ששמו היהודים בירושלם בנחות קוליאקו אפוסלבו הקובר
 עם הולאה רבה ביום שאלחריו בא מן הממים אש גדול
 באופן שחכמו כל הברזלים שהיו בציון הרוח ומשפסו יהודים
 רבים חן קן. וכבראות הקובר וועימו כל זה שלח
 מקוסטנטינו יהודים אחרים ובינה כל הכנס. וכהר רבי
 יוסף הכהן בדברי הימים שלו שבדור קרוב לזה גמר בן
 קסף דור שלישי למחמד לזה לבנות בית המקדש ויטן
 אליו הסגות גדולות. וראיתי בילקוט פ' חוללות ויטן
 שבימי רב יהושע בן הניחי גרסה המלכות בשנה בית
 המקדש והלרים השתדלו עם הקיסר וביסל הגזרה וקבלתי
 מזוקן א' שיש קבלה אליו מזקי הדור שפסיו כי ירושלים
 כנעניה להוזה מינה ירושלים הקדושה שנגבו בה הב'
 מקדשות כי היא נחרבה עד היסוד בה אמנם זאת היא
 הצבויי הצחריה הימים ע"י הקסרים ונתן בידי קאח רחיה
 והוא הקדומה לא היה כסר בזוכה שוס קבר. בדור
 הזה חלונות ושינו היו כספרד ונרפס בני ישראל מלך.
 ואירוקלוקה קוסטנטינוס גס הוא נדף אחרים הרבה
 וגס כהב לנגוביופרו מלך נרפס שנס הוא יגזור נדיהם
 וכן עשה ורבים המירו וידל ישראל. בימי רב חנינל גאון
 וחציווי שהיה שנת כמו ד' אלפים ת"ח ליצירה וכמו תק"פ
 לחרבן החוליה עלת זקני ויעזיאה הקיסר עליהם מסיג
 הדוכוסים בהיות מלך נרפס חלום ועל וכופינו רב לבאו
 גנוח חיל וליס מלחמה וחסס שלח אש מוקריאה אישיפור
 שביחרו למלכות נרפס ויעשר לקרלו והוא הינה במחמה
 למלך וימלך חתיו וזה המלך היה טוף משפסח מניוויקי
 שחלכו בנרפס כ"ח מלכים בש"ץ שני'. בימי רב יעקב
 שהיה שנת ד' אלפים ת"ן לצריחה היה ראשיה מלכות
 אוגריאה. בימי רב אבא וחציווי שהיה שנת כמו ד'
 אלפי' תקנ"ז לצריחה וכמו שנת תר"מ לחרבן בא בחילטיאה
 קרלו מניו ונרס מלך לומברדיאה ואיסרקדו דרוינה
 והאפיפיור לקח מעלת הקסריות מעל היוונים וימנה אל זה

נשמע עליה כך הנהרגים והנפגעים בקדושה יום' מהמשח
 אלפים נפשות והמומרים היה אין מספר. וכן ימים
 מועטים היו גזירות כאלה במלכות אוגריה. וכן בארצות
 מערב נועדו יחדיו עם רב לבנה לירושלים גם הם ויהרגו
 יהודים שמאלו בכל המקומות שנתנו עד מקום הנקרא
 אבימני כל זה נמלא בחר היבש ובאורך ב'ה' של ר' יוסף
 הכהן שהעתיק מקומפרים רבי אליעזר אשכנזי. ואני
 הצעיר ראיתי טעות גדולה הדין שנהגים הנוצרים האומר
 כמה אלופרו אשר בשנת קל"ו כלו יחד כי לא נמלא גזירות
 גדולות אלה בזמן הזה. ובשנת כלו ראוי להיות עם כ'
 ור"ל במספר קצין שנת נ"ו. בימי הרי"ף שהיה בשנת כמו
 חמ"ן לבריאה וכמו חמ"ל למרדן גזר הקושידיגמיי של
 יהודים ימירו חוץ חדש ימים בנקט הרג ורבים נהרגו
 ורובם המירו ודיון ימים מועטים עם המלך. ואמר אלה
 פוצח בני' ויחל פצועד לפניו מאוס לאמן שאלו ארץ
 באיסרידיגיים חיס בשתפפה וברח אל היער והיה הולך
 ורץ על ידיו ורגליו ואוכל עשב כחיות. ושר א' הלך
 לטוד בעיר והפס חיות הרבה וכתוסב בא לידו האיש הזה
 ויניחוהו העיר ויכירוהו קרוביו והניחוהו בביתה. והיו
 עומים לו לחם ובשר ולא היה אוכל אלא עשבים והיו
 מדברים לו דברים רבים ואינו משיב. הלחית הדברים
 לילס א' ברח עם א' היער. בדור הזה היה ר' ראוי
 פילוסוף ומכס גדול ברשואה אינפגמיוס ופרקמיגמיי צמאי
 הרמב"ם ורס"י שהיה בשנת כמו ד' אלפים חמ"ק לבריאה.
 ובימי חמ"ף למרדן היו גזירות רבות על מין הישראלי
 בארבע כמות הארץ. ואליגנס לפניך בקהרה. בשנת ד'
 אלפים חמ"ו היו באשכנז גזירות רעות ורבות והריגות
 גדולות מהמין ממש שהיה בדור שעבר ומאחאשים ההם
 כמל'. וכן בשנת חמ"ק פלופס מלך ארסה צמיי לודיג
 אצוי ופק שמפיים גדולים על ישראל עם. בשנת ד' אלפי'
 חמכ"ב ביהושע עיר פולודי ביד המור"י נכנסו דורידים ערביים
 בלילה ויגבו הן פתק שהמור"י היו מחזיקי' בניה הפלחה
 לכבוד. והיה בצדק הקיצו השומרים משתחם וירלו שנגנו
 ויטחוו ויאמרו שרי' אברהם דלפקס העני בחכמה יהודים
 אחריס גנבו האולר ולזה הרגו יהודים רבים והרבו מ"ו
 כמכיות והנעלר מהיהודים המירו. ואז ברח טרמב"ס
 מהפחד למתים. בימים ההם צפריטי אשר בארספס קטנו
 על יהודים עשירים שהרגו את הנפש והמלך זה ושפרו.
 בשנת ד' חמ"ק נעשה הריגת גדולה בעיר בירס בשאשכנז.
 ובשנת דהחמ"ב נשללו כל ישראל בשמלכות ארסה כי היה
 בזה עושר מופלג ורבים גרשו מהמלכות ורובם המירו.
 בשנת דהמ"ק היות יקיררו מלך חדש בעיר לודדים
 שבאינלמור' ינהג הקדוש ר' יעקב מאוריליגים ויהודים
 רבים אחריס עמו. ורשמו המלך הדבר עשה נקמה
 גדולה בגוואחים. ואומר שנת יורס שכנתה ה' אלפים
 כ' היה בגוואריש כמו ב' אלפים בעלי' צמיי יהודים ושעמו
 עליהם שזיישו המטבעות וע"א ולהגנו ע"ז יהודים רבים
 ולא יכול המלך להשיבם אחר ולשובת היהודים גרסם מכל
 מלכותו. בשנת הנו' בא על רובירכו מלך פולני מלחמה
 כבדה עד שלא מותרו לו ולבכרו פרוסה לפרוע הנצח.
 ויהודים התנדבו למלך כך רב ועמסם שבר נאכלו ויגרס
 לייצו ובמיתחה זוע לבנו להשיב יהודים בכל יכלמו והמלך
 החדש קרא ליהודים כלם וספר להם מצות אצוי והוא אינו
 יודע כמה יכול להשיב להם זולת אהלך נפשתי בג"ע ושלכן

קטאת

אליפנשו הנו' דרש הנמון ליהודים שינאלו למחר לדרשתו ויהנמו יהודים אל המלך שלא יכריחם לפי שידעו כי רעה נגד פניו והבטיחם המלך שלא יקבלו נזק ויהי מוקד הדרשה החחיל הדורש לדבר רעה נגד היהודים ויקט המלך כבעטם וילך לו . והדורש יד מדרשתו ויהל פני המלך שישוב וכן עשה . ואז הדורש הפליג לדרוש להצילם היהודים . נימי דון אלפונדו בן בנו מאלפונדו הגדול הני' קט גונאלטו מרטינן ויקח רשות מהמלך לקחת פמון ד' יודי' עשירים שהיו במלכותו . וכדבר ערפותו גלגל פנחסם הדבר שבפעה המלך . והפליג עם זה לדרש מאד ליבראל ולבטוף הפך הפך דמלו אחוה כל עין . אחרי הימים פעמו על היהודים שהרגו את הגנש וישלח המלך לקרא ליהודים וישאל מהם סי' פסוק לא יגוס ולא יישן שומר יבראל והפיצו לו פירותו ויאמר להם המלך פירושו הדרווי כי ה' לא יזח אחיהם לגוס מכניהם . ובפני כל שהיו עם אמר בזילה שעברם לא יכלתי לישן וקמתי מן המטה והוא אחי ראשי חוץ לחנון והירה מאירה ורחמי אביים נושאים איש רכוב על כחפיהם ואלחתי עבד אחיהםם וראו כי הפליכו ההרוב צבים היהודים ומהה מעללים עליהם ואז המלך זור ועשה שפטים ברוחמים ההם וליהודים יהיה הללה והאורה . במלכות דרש פעמו על היהודים שהרגו את הגנש והביאו עדים פסולים לפני המלך וגמאל אז לפני מורשם מלך ההגורמים אשר הלין גם הוא בעד היהודים ולבטוף הוצרך המלך נגד רצונו לדון ליבראל להכריגו ואופן מתחם היסה לפסם היהודים מוק חכיות עם מכמרים הקועים במחון וענטים המדיים צפיים ומגבלים האשפים צבוס ומחים עם צמיחה משוגה וכפי דמיהם היה חייב המלך להחחיל הוא בעמלו לגלגל החכיות וכשהחחיל המלך לגלגל בראשונה נפל על הארץ ואז נזר המלך שיצילום מהחכיות ולא יהרגו עוד והמלך בקט הדבר ח'ך היה וימאל היהודים נקיים ועשה מכפסים בטוערים . נדור הזה היו חכמים גדולים בעולם ככל ההמשכילים ובתוכם הבינים ובראשים חכורו מהרפואה נזכר כל מוקד ימי חייו ומדוחיו והכחמו וכי בן פ' צ"ה היה חכם גדול . וי"א שהיו מלך פיניציה . מישואל גם הוא חכם גדול וכך סלוגה' . וי"א שאליניה הרבו ויזן בן פסולים גם הוא חכם ופלוסוף גדול . פיירו לומברו פלוסוף והכס גדול באלקיוס וחבר כי נקרא אלס מאיסרו . דליסיוניאזי הירואי הקקראי ו' רשד היה תלמיד חבר לאליניה והיה גם הוא פלוסוף וחכם גדול . ו' זוכר הקקרא אלספיניפי היה תלמיד חבר לאליניה . אנוחמו אלגזי גם הוא פלוסוף וחכם גדול . ושעמחי שבחבוריו נוסה מאל לאחונת ישראל . ואומר בחבורו ח' חלו הכ"ב חליות מיו חסידי ישראל ומסביביום עליים וקראו לחוה בן עם . נימי דרצנו שנחאל ברבי מאיר ואחיו שהיה פנת כמו ד' אלפים מחק"ב לבריאה וכמו אלף פנים למרצבן החחיל לתמוך על עיר פיררה איש ח' ממפפחה איכסו ושמו מרקוסו הורנג'ינו . וי"א שהיה מגזע בני מרוו . בימים הללה החחיל מלכות מרקוסו . נמאל צעיר פיפסוייה שבספקנה ב' אחים מזרע ששכנים עם ח' גובל שהיה מחזיק חלק הקיסר ושם השני גליפי שהיה מחזיק חלק האפיפיור שאז היו גובאים זה לזה . וכן ההם היו גובאים זה לזה בעבור האוייתם מיוהבים ואנשי שם היו אנשי העיר נתלקס קתחם אחר זה וקתחם אחר זה ומהם נפוצו אלם החלקים ככ' אישליהם אחרי

קטח ואלו היהודים ויכרנו סך רב ממבקשי רעמה וגם נשיהם בהכמסם הנימו אש בארבע כנחה העיר ועשרתו סטטרים ויהודים יחד . וכן בימים ההם היה גזירה צעיר פיס נעזרי ח' שאל דקס מיהודי ולא נתן לו הארבה נחקוסתו יחד והוא פען על היהודים שקברו מומר ח' בקברי ישראל וזה כי מאחמול בזילה קברוהו עם והיהודים לא ידעו ויבוקס הדבר וימאל והמלך גזר גלות על ישראל וילך ר' יהודה ו' ירהג אל המלך ויאמר לו קח לך נייר ושימהו בהקך אח"כ אמר הוליאחו מחקך ועם השבעתו שהיה מלך מלייזר בנייר כל מהעשה היה ויגם האשים שקברו האיש ויבוקס הדבר וימאל והמלך הגורה . צעיר גומרדיאה שבנרשס המקף האכסף בהשבעתיו חזירי' רבים והרגו זה בזה ויקומו חכרת אויבי ישראל ויקחו נכס ויקברו ושעמו על היהודים שהיו רולים להרוב הטוערים ולקבור לבוסם וזה הביאו המכסף לבא עליהם בחכרתם אבל המכסף חמל על הטוערים והביאו ליהודים כל כך חזירים חתהים ויקומו בני העיר והרגו היהודים ושלסם לבזו . צעיר שצורה שבספרד וערי המזרים נחאסו שבוק עם כלי מלחמה לחוק כהגו צביהם בכל שיה וילכו על היהודים ויכרנו כל הק"ק והמלך היה רולה להנקם מהם ויקומו כל העיר ויעידו כי נמאל יהודי ח' שהיה רולה להרגו ויהס ולכן קמו הם בראשונה . ברומה קמו פחאוב בני העיר ויאמרו ליהודים שימירו וזה לאו יכרנו כלם ובג' ימים הימירו ש"ו אלפים נכפוח . ואומר כי ששם יגודה שזה היה בשנה ה' אלפים קע"ב . בגרנדה היה ר' יצחק המון רופא המלך פעם ח' המלך הרופא צעיר לנרציו וא' מהם השביע חנירו כהיי המלך שיה וילכו אל וישב עוד וישביעו נחיי כרופא הכוח וגמרה לו . ויקאלו טשומעים בדבר הזה ויקומו כל העם מקלה ויכרנו כל היהודים . ואומר האוסקי שזה היה בשנה כמו ה' אלפים רמ"ה . ובשנת ד' אלפים שהקט"ב אשי לבא שיהוהולכים נגד ההוגרמיים לירושלים גלגלו לרות רכוח נגד היהודים בזלילות דרשם שאכנו ויגליפיהם . ובשנת דהקק"ח הרשה פליפו מלך דרשם היהודים שישובו לגור במלכות דרשם אבל לא אררו הימים כי נערשו מחדש . קיסר ח' בקובספיטופולו גזר על היהודים שימירו ולא אבו ויגרשו מהעיר ויזכו אל השדוח ועמדו ג' ימים שלא אכלו ונכמרו רחמי הקיסר עליהם ויביאם אל העיר קטנה הנקרא פירה ונחלה שישבו עם ח'ך בחנאי שלה ישעו מלאכה אחרת אלא בורסקי . בספרד היה איש שהסיה את המלכה שימאל מאל המלך שיגרש היהודים ממלכותו וכן עשה ח'ך פרס שלכו היהודים נמאל בו פון ויחלוהו וגתפלה הגזירה . נימי איכונסו מלך ספרד הגדול והחכם שמלך בשנת כמו ה' אלפים ברו האשים להשפין ליהודים והיה מלך חמד וישר ועשה ויכוח על זה עם פרסומבו חכם גדול בל' יהודיה ולבטוף בין שניהם ואלו היהודים ואני ראיתי היכוח ההוא . ואומר שצם יהודה שהיה ויכוח על האמונה בין זה המלך דרון יוסף ו' ימיו ההם והבנה ח'לי שהיה בן בנו של דון ימיו ו' ישים הרשפון שכן מהקרב להיות כפי הכבון השנים . בשנת ד' למלכו בחו נולדו מעיר איסניה וילכיני היהודים שהרגו הגנש בערב סחח והמלך בחכמתו מאל היהודים נקיים ועם נקמה במלכיותם . נימי דון מיאל בנו העילוי אחי מוקטיה על יהודים שהרגה את כנש . בחריפס השסה ובחקירה טובה נאלו היהודים . נימי

אחריו שמו שני אלו האחים . בשנת ה' אלפים כ"ב בעיר
 כיצטוואה בארץ אשכנז העלילו על היהודים שהרגו בת
 יורכת והמלך חקר הדבר הישג וימלא הכל שקר . בימים
 ההם פענו על ידו שהם הקדבן ויבא ממנו דם רב
 ויקומו בני העיר ויהרגו כל היהודים ומעשה המירו זה
 כתב האוסקי . וכזה ספר רבים שנים יהודים שבעת המירו
 פליטו בן פילץ מלך לרפת גרש כל היהודי ממלכותו והיו
 כפלים טיוליו מורים והכו"ב שהיה כ"ז שנים אחר זה
 מזכיר זאת הגזירה בשבוע מי מנה עשר יעקב וקאל ולושה
 המירו כלם . ובשנת ה' אלפים כ' כומר א' נמול ב"חגולאסר'
 כדי להכחש עם יהודים שגלהב באבחה וידוע הדבר
 לבני העיר והיו רוצים לשרשם אבל המלך חבר לעשות
 הנקמה בדרך אחרת וגזר כי הוך ג' הדבים ימירו ואשר
 מזו הפומר נשפרו רבים מהם המירו וקחו כל בנייהם
 מו' שנים וימסרו ויליכוס להן מלכותו למען ישכחו ויגב
 אלוסייהם היהודים וימת המלך וימלך בנו תחיו ויכרף
 בא על מלכותו דבר ורעב ויאמרו ועליו כי להשאת יהודי'
 שאינם מאמינים הפוכ בא העונש להם וישג ב' אהלים
 על חוף היס על א' יציר לורה מרע"ה ושמנו ועל אחד יציר
 שמיים ויקרא לכל האנוסים בדברים מוצים ויאמר אליהם
 כי מורשה הם להחיד ולא יביתו שום א' מהם לשום
 דבר אמנם לא הכירו מי יסיה יודי רואה שהמטייהדיס
 ינכשו באהל מרע"ה וקבלו עליהם לעשותו ורבים נכשו
 באהל מרע"ה ואחרי הנכס הם היו מרלחים אותם
 ומשליכים בים . וכן שמו המו כלם . בדור הזה היה אלון
 שהיה חכם גדול והפליג לכוזב בחורף הקברים . בימי
 כפ"ג והרמב"ן שהיו כמו בשנת ד' חקק"ו כמו אלף ל'
 לחרבן היה בוטפילאו אפיפיור וזהו שהשמיים ישאו כובע
 אדום לכו' מעלתו . ואחריו היה בוטפילאו פפא וזהו
 לעשות חג היובל בכל ק' שנה . אמנם אהלי פפא ב' צוה
 לעשותו בכל י' שנים . בימי הרפ"א שיהיה כמו שנת ה'
 אלפים מ' לכריאה וכמו אלף ק"כ לחרבן קלימיניי אפיפיור
 יא מרופה והלך לממוד בעיר חויניו שבצרפת ושם התמידו
 האפיפיורי כסא מלכותם ע' שנים וזהו הפפא חבר דתוה
 ומשפטים רבים ועדיין נקראים על שמו קלימינייה וש בהם
 פרטים רבים נגד היהודים . בדור הזה התחיל כת הרוכבים
 והמלטים נהגו להם עיר רודי ואחרי שהמלך הגור הפס
 בעיר נהגו להם עיר מלטה . בימים האלה כפרף אינפלו
 קרוב לרומה יא מן היס דג כדמות אריה ויחשפוהו האשמים
 וסיכף נעק בקול גדול . בדור הזה היה פפא ארפולו
 בחרב הקונקורדליה בשלון לחסין וסיה פוא פומלכו בנעשה
 אח"כ קדוש ואלבירמו מאדיו . ודבור הזה היה ראשיה
 מלכות בית גוזנאה בצמפווה . בימי הרל"ח שהיה בשנת
 כמו ה' אלפים י' כמו א' ק"ל לחרבן נפלו מן השמים
 מביים רעים ותבאש החרן וגזלמ מבייה בוליה באיטיא
 ונחשפה כמעט כל העולם ויאמרו כי לא נשאר מכל
 ילודים המעפר . בדור הזה התחיל אפוסם מלך הסוגרמים
 מנהגי יניו . והוא שגלה פקידים בקתם מלכותו ולוקחים
 נערים קטנים מורים מהלל אביהם היותר נחמדים ויסים
 ומביאים בחר המלך ביד אנשים חכמים שמלמדים להם
 הכמות ולומניה ואח"כ עושה אותם מוגרים וסם נאנטיס
 למלך כאלו יסיו בניו וסם שומרי משפחה ובאמיים אליו .
 בשנת ה' אלפים ק"ה וכמו אלף ד' נהרבן פליטו מלך לרפת
 נגד אה יקראל מאד ורשיח בקופרסם ישן שהיה יודים הלכו

לאפיפיור והוא חכם למך אגרת לסועלתם ובתאם היה
 אומר אני גרגריו אפיפיור אומר לך שאין להזיק ליהודים
 כי אין להם חפא על מיתת המשיח . למשל מלך שמסר
 פרסם לאהובו שימסרמו וזהו שכל מי שיכנס בו בלי רשותו
 שיהרגו . ויהי היום בקם המלך לנסות אהובו אח שומרמו
 כדליו ויחכר וילבש בגדים אחרים ויבא אל שער הפרסם
 ליכנס בחוקה וישומר לא רעה והמלך היה אומר אומרי
 כי אני המלך . ויאמני שומר שקר אחת דובר ויך לך כי
 לא חכנס שכן הוא מזהו המלך ולא בזה המלך ליכנס
 בחוקה ויך עליו השומר ויחברו . כך הוא הנמשל ביהודים
 הקב"ה כתב בהורמו אחי ה' אלטיך . לא יהיה לך אלקים
 אחרים על פני . ושמרמס מהל לפספוסים כי לא ראיחם
 כל חמייה . כי לא ירואי האדם וחי . כי יקום בקרבך נביא
 או הולל חלוס ונתן חליך וחי או מופת או שמשב
 אל דברי הנביא הוא כי מוסס ה' אליכסם האכס
 וכו' ופסוקים אחרים כאלה . וכפנח משיחמו לעולם
 בא בדימין אדם ועשה עצמו חלוה ויהרגוהו היהודים
 פאזה עליהם . הפק שאם היו יודעים בודאי
 שהיה אלקי לא היו פושטים בו יד , ולכן חפאו
 שלעמיד לנא יופיעם וכו' . ובשנת כמו ה' אלפים ק"י
 היו לרות רבות כלליות נגד היהודים כמעט בכל העולם .
 בארצן קטלויאה שבבלוזה ופזריקה שבטוניה וסלויאה
 בצרווינה ומוסין ובלדייש ובאליסקה ופאכזני . בשנת
 כמו ה' אלפים פ"א היה דבר גדול בכל מלכות ספרד
 ורבים היו עומדים חוך לעיירות . ויהי היום בעיר א'
 פענו על היהודים שהיה ידם עם המזרחיים שחלוה לארץ
 שהיו שגוייהם לפי שלא היו שולחים להם חוה די מחסום
 הוליו ולא יכלו לשוב בארץ . באופן שמפסו היהודים
 ושם עמדו ה' הדיים ונחאמה אחר כך כי שקר דברו על
 היהודים ולבסוף פענו ע"א ע"ד האמונה הכלית הדבריה
 נשדפו ונכדלו ס"ו אהף נפשות בקדוה ט' וזה נקרא
 גזרת המזרחיים , וזאת הגזירה נחשפה ב"ב באשכנז
 וקטלויאה ופרווינה כן מלחתי בם' שבע יהודס .
 ובשנת ק"ג יושעם הלודקי השיג מהאפיפיור להביא לפניו
 חמיו ישראל שיהיה רואה לבראות להם ביחא הנפשות וכן
 האפיפיור הביא מהספרד אנשים חכמים ובחוסם הר"ר
 שודרוס י' ימיא ופילו ימס רבים לפני אפיפיור ושנים
 רבים נכדלה שבעש יהודים וכן אחר כך נגזר על היהודים
 להשיב כרציה שאלחו ובלו יהודים לפני הפפא על זה
 שהיה נקרא מרקו פיוריניסווי ונפסרו היהודים . ובשנת
 הק"ו פליטו מלך לרפת הכריח היהודים להמיר ובתודה
 אב רובם המירו ובסוף ס' שנים מת המלך במיתה
 משונה כי נפל מההר וימלךן אלושג בנו תחיו והכסה
 ליהודים לשב . ובסוף ז' שנים לבקשת עמו נגרשו מחדש
 וקלו המלך בנו החיורס . ואחרי מותו קמו עמי
 הארץ וימיתו המלך קאחם וקאחם נגרשו ופולס לבז . בשנת
 הקכ"ח היו גזרות נגד היהודים בעיר בורש ובשנת ק"ה
 בעיר בילקירוב . בשנת ה' אלפים קל"ט היה במלכות
 קסטילייה וליחון לרות מזרות משומה על היהודים וכל
 הקללות נחקיימו בהם ובפרס בעיר סוליטולה מהו ברעב
 כשיי הדשים יורה מעשרת אלפים נפשות ונשיים רחמיים
 בשלו ילדיין ומהסעבות הלאה ואלוכלים אוסה וסרפה
 קהלות נהרגו בקדוה ה' בשנת ק"ב העלילו על קאל
 מורס ולנייע דקיורון ובורגה ובמלכות אראנון ולינה
 מיוריקס

מיריקה וברלונה ורוב המירו וקתם ברחו וקתם נהרגו . וכומר שהיה מחובב למלכות ספרד בגלל שהמלכה גרסה היהודים וכשב אבדה קהל נירונה וברלונה ורוב מלכות קטלוניה וארמון ולינה ומירקה ולסוף נחשברו היהודים לפרוע כך רב מעות ונלוו והמלך זעם במוען והמלך הלה אחו . ובאמצעה מומר ח' נלוו היהודים מהסרעון , וכמה ח' אלפים קמ"ט היו לרות ברות ליהודי בעיר פרגה . ואומר ח' יוחסין בשנתה קמ"א היה גזירה גדולה בקטלוניה וקסטילי' וארנן והמירו וחד ממחזים חלף נפשות והמו סיבה על ערוב הגפוי יבדאל עם מזריות כי הנשים הרבו לזנותיהם . וכבר הזכרתי זה . בדור הרה"ט בשנת ח' אלפים קמ"ה היה גרוב כלול בכל הארצות ורפת לא נשאר פרסה ומקתם המירו עבור עשרה . בשנת ח' אלפים קמ"ט היה מפנה חזקה בכל גיליות שהיו ופרווינץ וקטלוניה וישראל לא מח ח' מוענו שהיהודים היו עם זמניעות וגלג עליהם לרות בערב . וכליהו הגרם ארוכה שפי רבינו השליחי קרישקוס המסכן בלורך זעם הזמן מהרבה לרות וגזירות והריגות שהיו בגלילות ספרד בשנת קמ"ב וכפרט הריגת כל זרע הרה"ט והלמידיהם כי בנרחי האריות לא העמקתיה בלו רק בקור . בשנת קמ"ט נהרגו בעיר פורס מהחיים נפשות וכמה קמ"ו מלכה בוגרמיו לקחה כל העררים והטעילה ביםים . הם אמרתי האשרה לכס רבי ההלכות שפלאו ויהאמו ויעונם האמנם אערך אלפים שלחן הרכה מעוטת רגלם לענה בקרה והדברים כחיותן להשביעם מהרות לענותיו ולהשקיתם מים עלגותיו . ואם החשוב כבר הוגד לכס הדבר אכתוב אחו בחליות הקצור על הסדר . ר"ה חמוז שנת הקמ"ב היא שנת חלף שבי"א לחורבן דרך קשוחת החוץ על קהלות סיביליה דכתי עם שהיו בה כמו ו' או ז' אלפים בעיר בתיס הליתו אש בשערים והרגו בה עם רב אף רובם המירו ומתה מכרו לשעאלים מהם ומהנשים והיו מליות היהודים יושבים דוד ורבים מהם על קולש והם רעים תלוי בתיס קד . ומש ילא אש והחבל כל חרזי הלשטן העיר הקדושה קהלות קורטובא גם עם המירו רבים וחתי להורכה וביוס לרה והוכחה יוס שהוכפלו נו החרום י"ז חמוז חמה ח' הכה על עיר הקודש אשר משם חלה חיריה ודבר ח' והוא מוליטולס ויהרגו במקדש ח' יסין וביצי שמה קדשו ח' נבנים רבים והם זרע הכשר והנכשר זרע הרה"ט זמ"ס הם וביניהם הלמידיהם גם להם המירו רבים לא יכלו לעמד . על נפשת על שנת אש הרז מלכד קהילות חרות כניעותיהם נח והכפרים כמו ע' עיר ובכל זאת אהני פה על משמר וסיה לנו יומם ולינה למשמר . יהיה כשביעי לחודש בלע ח' ולא חלה בקהלות ולינה כמו חלף בעלי בתיס ויהי המחוס בקדוש ח' כמו ר"ב אגסיה והשאלים הרה נסו ומלכו מעמים ורבים המירו משם פשה הנגע בקהלות מיריקה העידה לחוף ימים יסכון ביור ר"ה חלול באו פריז' וחללו בזוהר מלוג ועצוה כמורה שחין עם דגים ומוח בקדוש ח' כמו ש' נפשו כמו ח"ק נמלכו במגדל המלך והשאלים המירו יום שנה אחריו שנת ח' כאש חמחו נאך מקדשו וחלל נד חורמו הוא קהלות ברלונה אשר הונקעס ביור הוא ובח מוסר הכרובים כמו קמ"ג נפשות וכל יתר הקהלות גבו אל המגדל שמה נמלכו והמירבים בזו כל מחילות

היהודים והמירו אש בקתם . ויד מנהיג המדינה לא היו במעל כך החלום להליגם בכל יבולו ויכללו עם היהודים בלחם ובמים ויחזרו לעשות שפטים בלתיים הפושעים חזי קס שאון לית העם והמון רעה על נכבדי המדינה וילחמו עם היהודים במגדל עם קשהו ובלסכרות ויכוס ויכחוס שמה במגדל ורבים קדשו אש ח' ומתם רבים שחפשו עצמם ורבים השלבו עצמם מן היהודים ולא גביעו לחי המגדל עד ששערי הצירה אבדו והקבלה ילאו ברחוב ושם קדשו חת ח' וכל השאר המירו רק היו מועטים שנמלכו בערי הסגנום אך הם מהנכבדים וברוב עונותיו מן היום ברטילונה חיש חסר בשם ישראל יכונה . וכן בעיר לידוסה , מהו רבים ונאך המירו רק היו מועטים שנמלכו בעיר גרינה חודה וענה במקום ח' קדשו ח' ברבים הרבנים אשר היו עם שלא המירו כל ח' הם מועטים אף הקבל נמלכו בעתי הערומים והם היו במגדל . רוב דבר מלכות ולינה לא נשאר יהודי וחלי במקום ח' הנקבה מוזכרו . ובמחוז קטלוניה לא נשאר בלתי בערי הסגנום והשפוחי שלא שלחיד בהם בכל המקומות אחרי ההסתהלות הנמרץ והשיזור הרבה מכל רכושנו לא נשאר לנו בלתי גוימתו ובכל זאת לבס יהבס חיה ועימיו אל אצטו שבשמי' נשואות עד גיהמנו וירפאש ממכאובנו ואל יתן לנופ רגלנו . בשנת קמ"ט בדרך חמוז וברשמייה נהרגו בקידוש ח' יותד מג' אלפים אצטרו ויותר מח"ק המירו . בעיר לוארדיס שמו על היהודים ששפטו חסה הרה ומתן יהודים ח' דו ונענו רוב וישך כרווינלי . ובכתב רבי שם טוב ח' שם טוב כי בסוית המלך דון אונריקו נער נהרגו הרבה קהלות מעמי חלרן מכה רבה לא נשעם כמה בסטיליה וקורדובה ואיזניה וכל קסטיליה יבס הוא הדירלויוזיה והגרי והסקת ואוקנייה וגוואיצי וקאלימנס ומוניוס ועודיקוס ואסקלונה ורבים המירו . ובמי יואן בן אינריקו גזרו על היתרים שלא יעשו בניה ולא הורשו מעמי חולקן ולא יצו רופאים ושלח יקנו בתיס ומלוח ופישלו סימן . ורלתי בקרוויקי קלהם שבעיר פרגה נהרגו כל הקהל הואו בחק ח' ויליאו המהיס מקבניה וישרפו . בשנת חקמ"ז נכל פחד היהודים שבאליסיה פן יהחדש עיניהם גזירות כמו יתר החיים הממוזים עולה ויקלו ועמדו על נפשת בועד כללי בעיר בזלווי . ובשנת קמ"ח נועדו מתי בעיר פורי' ונעשו גזירות והקתו הרבה ובחרו אנשים וישלחו אל מרסין אפיסיור ברומה והסירו פולג אפיסיומכש עם הרבה תמים מונים ליערלג ומתחמת מיד הפשה ברמק שהיה שפס ח' י"ד פינרלש ספ"ו שנת י"ב ולכו כי ס' שנה מלך . ואומר הרועה הדשן סימן רמ"א כי מיום י' סיון עד ס' יסין קמ"א היה גזרה כללית אצטריין . ובשנת קמ"ז בעיר אש"ש שבכרווינלי . ובסיון שנת כ' אומר ששנת קמ"ו היהודים שנאלכנו פירו חמישיה רכושם כדי להעביר הגזירות . בדור הזה באל מלך פרס ליהודים לא חיים שובדים שהדמה ביתר האמוז והבסוף טה אוחס לעמוד בערים ויאלמר ח' מועילוי הסבלת עשה בעיר שיהודים יצו רוב ויתפסרו ויותר טוב שתיבאש בעיר ושלח כרוז שיוכלו לסדווג ולחבול חסמו שפס ח' . וידעשי בודאי שנתבך ימים מועטים ימינו ונתי' לאמונה ח' וכן עשה ובשועט כאשר דימה כן ס' וידל ישראל מלך . וכן היו גזירות פשוות בגלל ברבריהם . בשנת ח' אלפים

ק"ן ו"א שנת קט"ב קס פרטוואגו דולאציה מכה דומיגו ו"א ש"ס מומר . ויהי נהב ממך דן פירנדי דהרגן להיח' א' מ"ב דייג' שהעלוהו למכות ויכת נגד היהודים כל יושבי הערץ ויהרגו יהודים רבים אין מפלג וישלחו את מונס כי היה רב ומפרסו כל קטני הקודש והמסכות ויפדס נמי' המדרשות של הגאונים זקינו ז"ל . ונתפשטה זאת הגזירה בגלילות אוסליהה . וישנו בכפרד חקירה גדולה על הלוט'ס עד היום הזה . ובשנת קט"ה מלך פורטוגאל שהיה נקרא דון יואן כעס על חובבי עיר ביצ' ה' יושבתי בים הקדש המדוי' בקסטיליא ואלפריקה . באמרו שקבלו יהודי' והאנוסי' שגרס הוא ממלכותו ויזל על העיר וילכדה . בימים ההם אויאיפו הפפא גזר על ישראל וזלה ח' עם מ"ב הגלוי' נגד היהודים . ובמכות זולס שבקיס הסתיר כל ממון' ששם יוכדו לא לימוד בתורהם אולם בתורת משה . ונראות היהודים שאין רוב הצבור יזילס ומוד עם הגזירות ההם עשו ועד כולל מכל היהודים שבאסיליא בעיר סיוילי ובעיר רוניה והשפדלו על הדבר פס הזללות הבות והתפלו . בשנת ה' אלפי' קמ"א הסירו העזרים השבוכס שהיה מקיטר אנוכסו והתחילו ללידה משיח' . בזול הזה כמולדאן מלך פורטוגאל אסף כל זבלו שהיו ח"ר אלף אלפים וח' אלף רוכבי סוסים ובה למלחמה נגד המלך חוגר ביאליבו וגט ח' ל' כמו מ"ק אלף שכי' וישכרו מלחמה גדולה וימחו יחד ממלחיה אלף והמספ וז' באציו ויאכירו בשבילאות של ברזל וישמרו כולל חמה שלהנו אל רגליו כל ימיו . בזור הזה התחיל דוכוס דאירבנו למלך עליה ובו היה הפולכוף וההכס גדול קוסימו די מדעי והיה מדעי גדול וכלתו כעלת לחימפל . ויולן בוקרנו סילוכוף והכס גדול . בימי ר' יתק קפנטון וחזירו שהיה שנת כמו ה' אלפי' קמ"ה לזירה כמו ח' ר' לחורנן לזויוקו וזיוקס בזיירס נגש כל היהודים ממלכותו . בזור הזה לזויוקו כפולרה כמנוה מורי החוקרים שהיו בפלטה דמילאן העלילו על כפרי יהודים והוכרחו לזקס ואני לחימי מהזקוקים נכס בשנת ס"ז . בהרץ סלמקה נהרג בן כוחר ח' שהיה עליו נכסיה רבים ונקבר ההה ח' כפריים והחירו ומלאוהו ופענו על היהודים ובמלמעות כל רף שקנה הנכסיה נחמלה הדבר ונולו . בעיר הגזוי'ס שנתו על היהודים ונהרג דון מאיר רופא המלך עם כל היהודים בצזיה שלחו אל ידס והמכסיות עשו בני המלחם . לחימי שנתס יהודה ובמקומות אחרים שפנתה סכ"ד יוס מ' באב עד כנה ר"ג נמשכו גזירות על המון ישראלי בארצות סבויה וסיאמונטו ולימנדריה פרווינצה וצינייה והסכני ופורטוגאל ונבארה ונפולי . בימים ההם החובר הכהן לקני ויניאלה שהיה קבוכסנימיוטורו מורכב שהיה הקברא בולו . בזור הזה ירוכלס ייווצבו . ויש אומרים שהיה פרווילאני ו"א סיה אשכני ממרייעסונה מלא בחממה מפשה הדס . וסיה ח' מיניטה מלא לומכ הדוקס במחוז אלפריס כי מבדלפונה היו מיאלי' לומה מסוגרמס . בימי הרב יוסף גיקטילייה וחזירו שהיה שנת כמו ה' אלפי' ר"ג לזירה וכמו אלף ש"ל לחורנן בשנת רנ"ב המלך פירנדינדי ואיזבלה השתו עשו מלחמה עם הישמעלילס שבנרנסה ויחשפוה ונהוכס לוו היהודים פככל מלכותו שבמשך זמן קצו נאלו מארצות שבה קסטיליי' ונצרה וקטלוני' וסרגנו ונראתסה וזיל'ס והושבי סוליפולה אמרו כי לא נמלאו במיפת משיחס כנבאל כמוב על אפן

גדולה שברחוב העיר אשר כחב הנמון קדמון מאלד והעיי' שיכודים שבסליסולה לא יאלו משס בבנין הבית שני ולא נמלאו במיחם המשיח ולא בזה להס ולא אל ימח יהודים בוב התגלות . ויאלו משס שס מלוח אלף נפשות והי' שוב שמוס יומר משלס אלף אלפי' דוקסי כמו שמייד הרב הגדול אברבנאל בהקדמה כפר מעיניו שארעו להס כי והכל הלך לפמיון גרוב לחנוס עבור עוגס המיחם הלטו בצליות באשר מלאו קאהס לאפריקה ואסיהה וארצות יון והוגרמה ותיקנימו עליהס כל החוכמה שבמחור משה . ואגיד לך ח' מכל כך מעשים רבים ופעס שארעו להס כי רבו הכפר . בעל הבית ח' מכולה מהרות בל מהלוי' והיה לו אציו זקן מופ' עוף ברעב כי ז' ה' ימים שלא אכלו ונכמרו רחמי הפן כי לא היה להס ועלה שנתארו עולס ועבירה ויחק בנו יחידו הקסן ויף אל חס הקרוב לו וימכרו הנער לאופה בלחם לספוי נפש הזקן ויהי כשבו אל הצי' עם הלחם וימלאוהו טפל מח ויקרע בגדיו וישב אל האופה עם הלחם לקחה בנו ולא אנה הנחחוס להשיב הנער ויעקס סיהודי זקקס גדולה על בנו ולא היה לו מושע . ואיכע לגוה מפשה אחר כזה זקן וזקניה ובחס יסא מאל בהעדר מהס מקוב ללון עמדו בשדה בלילה ההוא . ויהי נהי' הלילה יבכר שודד ויענה הכתורה ויצול כל שלס . וסוף שעה שב השודד ויכתיב הכתורה באמרו שמה חתעברה ממנו ואין ראונו שזרעו ישאר בין היהודים . וריכס סללה ארעו לבני הנלח הזה לאלפי' ולרצבות אשר קאהס ממלחם בהקדמס החיים בפרק מערכת ההלקוח וקאהס ב' שבס יהודה . ובסקמ' מלכי' לאברבנאל ואז מלכת אוזיבלס הכבדה עול החקירה על האנוסי' כי המירו מהס למען לא ימירו עותרס במשס שלי'ס היהודים ונמשכה רדיפה זאת החקירה בשנים הח' וזאת כמו ארבע שנים . ודע כי הלחם שנתו ללכת אל כופובאל סוי כמו שלש מאות אלף משס אשר על זס נעולו נכדו יהדיו על היהודים שבמלכות פורטוגאל כדי לס כדל על ביאהס כי כלס היו עניים מרודים . ואחרי הדברים שהיו ציניה . נחרו להשדהל עם המלך שלא ימחם להכנס סס למען לא ינאצו ריחם עם המלך וזה כי קר וקבן זס המלכות לכילי כך העמים כאלה . ובשמוע ספר דון יוסף ן' ימיח אצי אציו של הגאון ח"א ז"ל זקס נקטה גדולה על זה כי ח"ך ונעול דלחי היבועה לפנינו לסת בידס חרב של סהמרה ורבי'ס דנריס כאלה ויחר סוד להיליח ח'י ממונ' ולכלל לדה לרדכ' שיכבו וילכו משס אלפי' למלכות אחר' . ולא אבו היהודים לשמוע לקולו . באופן שהוכרחו הגולים להחפד עם ס מך פורטוגאל ציניהס לעמוד על מלכותו ושסס ימךך להס ללכת חוזה קאהס או כלס יתייב המלך לחס להס איתוס כפי נרנס וסיהודים יכרעו . ונעשה כל הנכסיה במלכותו וכרעו' ב' דוקאקי לכל נפש . אחרי ימים מופטיס לסכח המלך שפחה שס בהנן רבים מהגולה ללכת להס וישלחו ממנה ח' ימים המלך לחקור חגי הגלות אס כרעו מכסס כפי פתחהס וימלאו רבים מכל שלא כרעו ומלא עליהס חימה ויחק לפרען ולהיות עניים אס ציניהס משלש שנים עד עשר שנים ויולוכס אל ח' אחס הנקרא כסומי אשר היה צי' בלי סוכה לסינח אלגרוו שהס נהשים ופרפיש ארסיים הממיות וזה כי היה ראונו להמישב האי' הסי' ולא שוס לו כי רובס מהו מן הנחשים וקאהס ברעב ומונסיס נאלו . ואחרי הימים נמלאו כמר מאתוס נשים מהגלות הזה שנתו במעברות סיס וכלס

במדינת רומי' נחלקו כל היסודים שם. בשנת כמו ה' אלפים ר"ל בשנת מלחמות גדולות באיטליה נכנסו כמו ר' ספרדים בכפר א' נקרא קדימוניה ויחזקו בו והיו יואלי בכל יום לפרוד המוצרים ובעים וימי היום הפסח ר' משם כן אשכנזי והיו מפזרים בו להמיר ולא רצה ויקשרויה ברחוב על עץ ויבוצבו עינים ואם התקו והמיר שואלים לו אם רוצה להמיר ולא רצה לערום אדרבה היה מחמך אוחס וימת בקדוה' . בשנת ר"ג אדריאה דוריהא לכד ארנות קודון ומדון ופסדו ושבו מהם יהודי' וימכר' באיטלי' וארנות יון ובלס נפדו ממחוסר היהודי' . וכן אחר כך לכד בחד' אב סוים דנרבניה ויגל כל הקהל' שהיו עם וימכרם ואחר כך היהודי' פדלו אוחס. בעיר בקורפו בני העי' פטנו על היהודי' ויהרגו מהם פ' נפש' . בימי סירדיניא ויזיבילא פתחו בלחן קריסוטו קלומנו שר בצלח ואפגניני גדול על האיים שמעבר לנהרי כוז וימלאו איים רבי' הנקרא' עולם חדש. ויש עם יהודי' רבי' כנרת' בשפרי' שנתחברו על אלס דרכי' . בשנת ה' אלפים רע"ו מלך ספוי עשה פירוש לאלקראל על דעתו שבתוך פירושיו יש שכל המחמשים בחורו הלא יהיו כל כשמיים בשחופות ומסי מלחמה גדולה בינו וזרעו ובין מלך הישמעאלי' וזרעו . בשנת ה' אלפים רע"א התחיל דניאל בימבירנו להדפיס הגמרא וכל שאר ספרי הקודש. בשנת אלף חמ"ט לחרבן החמול מרסין לוטר באשכנז לפעון פקטוטיו . ובשנת אלף מילח' להרבן סולמאן סולמאן' לכד ארץ מזרסי מיד כסולמאן יאי רודי מיד הרכוב' . ויגלגרו באונגריאה . ובדור הזה היה ניקיאר אשכנזי פנולר פני נהור ונחן לבו כל כך אל המושל' שהלך לבתי מדרשם ונבוכ כח הזרונן בלו ספליג' והלחיה במאד מאד עד שהוא דרש נרבי' בכסודיו וחבר ספרי' על הדורי' . בימי רב יוסף קארו שהיה כמו שנת ה' אלפים ט' לנביאה וכמו אלף ט"ס לחרבן העיר ה' אה רוח סולמאן סולמאן' וזה לבנת חומות ירושלים ולהביא משיטות מים בתוך העיר . אז קרלו הקיסר צוה ליהודים שנמלטות מכל גוש ישימוי כי' ואלס ואם לאו יאלו משם ויהודי' נצחו לכנול . והקיסר צוה כל מי שהיה חייב להם יפרעם וכן יאלו ישראל משם עלימו' בנות' ומינים והתפרזו בארבע קצות הארץ . אז קרלו קיסר רצה ללכת ולהלחם על עיר איילרי ובהיותו פס כל צלפיו בים באלו הערו' הים עלי' באופן שכל האנש נאבדה וימלט הקיסר פה האיש מוטמי . ואחר ג' שני' יפמחלי' א' הפס העיר בעזרת ספרדי' וישט היהודים וימכרום לעבדים ושלל לגו . בשנת ש"א אשתי בימאה בעלו ישראל מעל אדמתה והוך ימים מועטים קיסר סירדיניא הוציאם . בימים האלה נשרף עיר א' באשבת במקרה וישמנו על היהודים שהם עשו וישט אה פאשט עד כי ארדו מה בלא עשו ולא רצו להמיר ושפרו בקדושה' . בשנת ה' אלפי' ט"ה התחיל המגפה בין ישראל שבסלוניקי וביום ד' אב יאל אש מביא אחרם קטנאו הנשט והאכל ה' אלפים בחים מבני ישראל במשך ו' שעות כי מן השמים נלחמו הכרותה הטעפות והביאו האש על הנשים ושפרו כמו מחמשים נפשות וכנסיות ומדרשות הרבה וספרים אין קץ לא בגאח' צרה גדולה ואחרו לי בלגוניקי כי נמלאו אנשי' עזריה' רשות' האתה רחוק פסחתי קשם צדור' וכל על זם האש הלך עליה' וישפר' . ובגם ספריו זקני' בשבועי' ז' חס קוד' שפרס אש יהודי בליעל נחרעם החכ' ר' יוסף ק' לב על פסק דין שמשע עגרו והכחו על הלח' נרשם

היו שמונה כי קאסם וקוקים ליכס וקאסם באלמות חיות זמתישבו כלן בנייה אחת ומכרסוהו עמך ממעשה ידהן והמוחר נהם היו נהגו' לבתי מדרשות . וכראות הכר זקניו די לא קבלו הציריו אה ענהו וגם ראה פני המלך רע עם סמון ישראל ובאשר כתוב באורך בס' הימים לסולדות בני ימיהא ה'ך לו לאיטליאה עם בניו ובאשר חבב קן היה כי מלך פורכוגל דון מיאל כרוזא קרא בחיל שנמחך זמן מועט כל היהודים ימירו ואם לאו שילכו להם והיהודים נהרו ללכס וכשמוע המלך כי הולכים כי וידע שרוב העובר והחמסה היו בין היהודים ואם ילכו ישאר מלכותו כמחולה שאין בה דנים שלה לקדוח כל בעלי בחים ואמר להם כי רצוט אהם להם חיותה וזהו לדרך עד כי בדברים טובים ככמיסם בחיורו הגדול שהיה נקרא איספולוט ויביאם לפניו וסמחול לדכוש להם דברים טובים שמיירו . וכראוהו כי אין רצונם להמיר לקח כל הבחורים ויביאם אל בית חפלטו וזרזוק הים עליהם וישם עם לכל אחד מהם כרצונו ויחלקם בבתי הטורים ללמד להם הרפות . ויבא אחר כך אל הקיסר ויעט להם כזה . ורבים הטילו עמם בבחורו שירין פערות ויסימו בשמות משוטם ויהרגו זה לזה למען לא ימירו . ובשנת רפ"ו אנשי' לכבוסה היו שונאים הסלוסיס ויאמרו למלך שסצוה כל העמות הכאים במלכות היה לפי שסאלוטסיס לא היו שופרים שהורה ויקטמו צ' אחים דומיניו זיבדס ללם ויעקו בעיר ויאמרו בואו למקום משיחנו ויהרגו ויחר מד' אלפים אנוכי עם אכזריות גדול שהיו משליכים מחלוקת הנשים כרות על הרמחים . ואלמלא שנמחך חיל עליהם לא היה נשאר עם אנוס וארע ישראל במלכות הכות . זמגלה טורסונאל גם כן נהחצרו בחרבע כשסוח הארץ ומסם בלו באיטליאה . וקקאל רומה נדדו לאפיפיור אלף דוקטי למען לא ימה ליהודים ספרדים לכנס בארצו . ויכעס האפיפיור עליהם באומרו איך אהם האזרים על אחיכם וגזר שסם יאלו מארצו ויכבוו החצונים ספרדים החקיסס והוטרבו לגטויס ממון רב כדי לנצל הגזרה . והוך ימים מועטים נכסה גרשו במלכות ארגון ונכארה ונכרווינלה וכלם איילי עשו גרשו היהודים היו סוגרים מלמחים סדך למען לא ישאר מלכותם ריקם וזה כי היו בני ישראל רבים ופשימים ואממים בעמך שהוטרבו להמיר עד רעס רובים קדשו ה' בכמה מימי מיתוח . ובשנת ה' אלפים רנ"א דון יואן מלך סופמנאל שלה לקרא חוקרים על האנושים שבמלכותו והכבד כח החקירה עליהם מאד עם שרפות כבוסים ואבדח מעוהס כעודש . ושמשתי כי במחך זמשים שרה נדחו משם יוחר משליש אלף נפשות והתפרזו בכל העולם . בשנת ה' אלפים רנ"א בימי הפכה הוכרחו היהודים מווינלנאס לבוס כונע ויזק עמיהו . ובשנת רפ"ו סוכררו לדור כלם יהוד שבכוסה אחת ויעמוד עם עד היום . בשנת רס"ו סירדיניא מלך ספרד לכד לו עיר סריטולי אשר באפריקה ויגל היהודים אשר עם וקאסם מהרגו וקאסם פכטנו ומועטיס האלי נפסס . ובשנת כמו ר"ג מוויין סריטוסו דוכוס ויובזה ועמו גרשו היהודים מארס . ובשנת ה' אלפים ר"ג העמלקים שנמלכות מזהה סעלילו על יהודי שהרג הנפש . ומכה יסורים הודו היהודים אם אהם לא עשו . ונלה ר' ויקבב אביוב על עין ויהודים אחרים ולכסוף הגלה הדבר ויפשו פספים בעמלקי' . ובסי קדמוים פטעו על היהודים שבעיר סריניס שהרגו נער ונהרגו כל היהודי' . וכן כסנו סקרוניקי שבכפר א' קרוב לפולין

כרבים ובהיות ההכס לפי הכוונת ה"ל קרע את בניו ואת בקול גדול שמו שמים על זה ואת כך נמשכה המנהג עד שהיו מחיים בכל יום עמים רבים הנוע לטרד עדי ביום ה' ואתר כך היו נמטטים בכל יום המותם . בשנת ה' אלפים ס"ו קם ובמחצית ה' ויאתר שה' נודע מחמד הניבא ויאספו אליו כל האשים וקוים וילכו בארצות הערב והיו קוראים אותו שהיה עם פרסה ובהלך וילתם מבלות והפליגו להלכה ולכד עור פים ואיו בלו יסודים רבים מיוחסים שאלו משפרד ויתחול שטרף עליהם וים עליהם הסד . בשנת ה' אלפים ס"ד פצצמו וילאו מונסו פסה קת מומרים פצצו נגד קת אגדות הנמלה וע"ה דגו ויהם לפיפסה ומטרפו ברומם יום ר"ח צ"ד . ובעולגיה בחדם הסוף וברומיה בחדם תחונן בלוקניה בחדם שבע וכן בכל חילוליה בשנת ה' . ובשנת ה' אלפים ע"ז בשנת פאולו קרסה דפסוי פסה נזר בולה א' נגד ה' יסודים פנמלמורו פכל כונת יכרתי ודקסי לביה רומה טעומדיס עם ה' יסודים פמורב להמיר וקראל בית מקומיו . ובשנת ה' י"ד פמון נזר בולה אחרת עם י"ח קפיטולי נגד ה' יסודים והם פהגשים וסף יסאו טבע ירוק על הרלם והגשים וילון ירוק ואפי' סבורים בדרך חון לעיר . ופכל ה' יסודים יכמדו בפסגה א' וכלל לילה יכמדו הדלמות מהסכונה שלא יקבלו טוב פטרות מהגורים שלא יבאו להשתקף עם ה' יסודים ולא יעשו טוב דבר של חכמה יחד . שלא יוכלו ה' יסודים לפרוזה עם צלוי . ובש"ה יוכלו ה' יסודים לפשות טוב פטרות אלא של בנדום יסוים ואם היה בודס אז טוב פטרות יכמדו ויחך ב' ימים . ובפמון ו' הדשים ה' יסודים יכמדו כל בית וכן זה פסיה להם ונעשה חשבון פסיה שיהי שיהי תחלות ה' יסודים אשר היו פמלכות אז יתיר מח"ק אלק עכרות ומכרות פחה פהחפסיות , ולא וכל ליהוט בעיר ה' אלה כונת ה' ובסיוטו לא יתכלל פהוט ה' יקראטי ארץ וסו עם של פטלה . ויתר הקפיטולי היו תלואים נגד ה' יסודים פמלכ שלא ילכו אלא לחשבון י"ב וכו' והיו בגזירות האלו ענפים ושפטים פקדון פמלכו ה' יסודים בים ואפילו פקלה פכהם היה קנט אכזרת הגוף והממון , ונחפסרתמה וזה הגזירה ה' יסודים פנכל מלכותו כמעט ביום אחד פהים ב' בלב . וילויפראל עמד . בשנת ה' הפפה בכו' פלה קפוכרילו בעיר אקונה בחדם אלו והכס כל הפאוסים פמאו מטרופיגאל אשר היו סותרים עם ואפי' שהי' להם כמות ב' פפא פנעברו לא שיהי אלה . כי פלה קומיסרילאו אשר נקרא ליתארו גיבנה אכזרי אחרתי פחקרות והד ימות פסק דים בזה בדרך . כי אלה אשר ימינ מהחם ישא ברבס ויביה גול . ואל אשר לא ימיר בלש יפדף . ויהי כמו ה' האשים שהמירו . ועם כל זה לא טוב נכס . כי פמחום אל הגינאי ליה ה' פסיה להם ובדרך פתלנו להגלים אל הגאלילי ברחו ומלמו . ואל אשר לא רנו להמיר היו ב"ה אלפים וקניה ה' . אשר בשים קומי' במעוט ימים נהלו ונפדפו . והלם פמוסם הקדושים רבי פמעון ו' מנחה . הזקן רבי יוסף אוהב . הזקן רבי יוסף פפו . הזקן רבי אברהם כמן . הזקן רבי שמואל קשרון . הזקן רבי אברהם נבוליה . הזקן רבי אברהם פלקין .

הזקן ר' אברהם דספנייה . השלם ר' פלמוס ו' ימייה . השלם ר' יעקב מאלו . השלם ר' משה פילו . השלם ר' יתחקר נחמיאל . השלם ר' יוסף ורדא . השלם ר' שלמה אנו וירין . השלם ר' דוד נאח . השלם ר' יוסף מלכו . השלם רבי פלמוס פוננו . השלם רבו יוסף ברואלן . השלם ר' יעקב מונטאלפאן . השלם רבי אברהם ליבו . השלם ר' יעקב דסר . השלם ר' דוד ראיין . השלם רבי דוד לקייורו . הזקנה מרת מיוריה . ובשנת ה' אלפים ס"ק מת פפסא הוואל י"ח חנופיה . וביום כ"ה דיונפא הוקס על האפיפורה פילו רביעי דמילאן (אחרי הקירות והדרישות ופעוט כנראה בדברי הימים ב' להם כי הני מנכר מאד והחליט גזירות האפיפיור שעבר וכן מקום ליסודים להחיות את נפשם וכן העביר דת מלאחור הדינות פמכר ואכלו פשל הדבר הוואל כנחמו בלם מגיליות הים . המנסי כל זה לא שיהי כי בשנת כ"ה הוקס אחריו על מעלה האפיפיורית קרדינאל אליסריוו שקדחו שמו פילו ויהי כשהכונע יהים יולאו חילוליה קנט ואחר כך לוח פנמכר ב' הדשים כל ישראל ילאו ממלכות בקום אכזרת הגוף והממון . וכן נעשה שלא נשאר פרסה זולת מעשים שהמירו . ויהי כמו אלק בעלי בחים שיפאן ומשאר רוב נכסיהם עם פילא וכלו להפיהם וידל ישראל מחד מאד כי נשאר עם הלאווס . ואפי' לבדו נשאר לי באחיליה רבים יואר מעשהם אלפים זכס של אמוח ועל הכל יתגדל שמו י' . ברוך ה' חלקי ישראל אשר עזרני ונתן בי כח להפין ולהסכימו וינעמו בחפרי פקלה שבע"פ ומחוקבסיהם פמכמי וד' מלאחור רוב כל הקד אוחה פפדף כלאשר פתלת עד ריבן סודי הגיע . המנסי ידעתי אזי כי מקום פחתיו למדברי' עלי פתק להויה ולימים פכאל' לעבו' נגדי בשנות וסבהות על הרבס פפמיס מהחמור הזה . הן מהפטים כמו מזכרת פכמ' מון מדגלי דוכס ואלה פלוח' וביולא לזה . המנסי ככר הקמחתי לפדף כי נמלא פנייות רב' בדפוס' . והם הגון מחולף בין הממכרי והסופרי והדפוס' באופן כי החמור' כמוי היום חין להם מקום להכרע וירך את לבדיו בכל מקום לבדו הפלוסוף פאמר רואה אזי להפ' לטולגס כדי לשמוע ולא לפחיל' לזה . והם אמר פלוסכקו קבלתי דעה מנכרבים פוים אשר רבו עליהם הדעות ולכן לירך לזה הם קראו' פיהו אשוי מדוח האפכה ונחה ולא יתרוו פמלא עלי' הוואוס חתם היותו דורס לפפס פונע ועדון , אמנסי אפי' פלא ועלה לדי אלא להראו' אל כל העמי' חוש האדרס נכונת רצוי דיימי

אשר הוא להראות לעינים פקומות ולהחזיק בדים מתמשכות להסמייע ובחזיו' פזוקו' להפשים בדרך ואכזרי הדגור ולהכניס ברים קפודס מור ולבנים ולהחיר הסמם בפקופס פמון סדר הקבלה האמיתיו' מתורה פנכפס ושבע"פ פתחן פסי"ח למרע"ה על הד סויו . וממני ליהושע וכן מדור אל דור עד היום . ולא נחפסה ולא נכונה . ולא נחכסה או יתירה אפי' נקודת חיקק או חולס או דגוש וסוס דבר ממה פפדיונו היום בכתב או בעל פה . וכל פמאחין בזה יזכס ויתכל פאוסר האחרון אל הפפס בעוים הפס ואל הגוף והנפס יחד בתחיות הממים פיהם פניאל פנואל פנענאל פזמון קריב . ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

סדיק ספר שושלת הקבלה